

கல்கி

KALKI 4.6.89

ரூ. 2.

ஏஷியாட் தங்கம்
எட்டும் உயரத்தில்

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8}$
 3. $\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$
 4. $\frac{1}{4} \times \frac{1}{8} = \frac{1}{32}$
 5. $\frac{1}{8} \times \frac{1}{8} = \frac{1}{64}$
 6. $\frac{1}{8} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{128}$
 7. $\frac{1}{16} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{256}$
 8. $\frac{1}{16} \times \frac{1}{32} = \frac{1}{512}$
 9. $\frac{1}{32} \times \frac{1}{32} = \frac{1}{1024}$
 10. $\frac{1}{32} \times \frac{1}{64} = \frac{1}{2048}$
 11. $\frac{1}{64} \times \frac{1}{64} = \frac{1}{4096}$
 12. $\frac{1}{64} \times \frac{1}{128} = \frac{1}{8192}$
 13. $\frac{1}{128} \times \frac{1}{128} = \frac{1}{16384}$
 14. $\frac{1}{128} \times \frac{1}{256} = \frac{1}{32768}$
 15. $\frac{1}{256} \times \frac{1}{256} = \frac{1}{65536}$
 16. $\frac{1}{256} \times \frac{1}{512} = \frac{1}{131072}$
 17. $\frac{1}{512} \times \frac{1}{512} = \frac{1}{262144}$
 18. $\frac{1}{512} \times \frac{1}{1024} = \frac{1}{524288}$
 19. $\frac{1}{1024} \times \frac{1}{1024} = \frac{1}{1048576}$
 20. $\frac{1}{1024} \times \frac{1}{2048} = \frac{1}{2097152}$
 21. $\frac{1}{2048} \times \frac{1}{2048} = \frac{1}{4194304}$
 22. $\frac{1}{2048} \times \frac{1}{4096} = \frac{1}{8388608}$
 23. $\frac{1}{4096} \times \frac{1}{4096} = \frac{1}{16777216}$
 24. $\frac{1}{4096} \times \frac{1}{8192} = \frac{1}{33554432}$
 25. $\frac{1}{8192} \times \frac{1}{8192} = \frac{1}{67108864}$
 26. $\frac{1}{8192} \times \frac{1}{16384} = \frac{1}{134217728}$
 27. $\frac{1}{16384} \times \frac{1}{16384} = \frac{1}{268435456}$
 28. $\frac{1}{16384} \times \frac{1}{32768} = \frac{1}{536870912}$
 29. $\frac{1}{32768} \times \frac{1}{32768} = \frac{1}{1073741824}$
 30. $\frac{1}{32768} \times \frac{1}{65536} = \frac{1}{2147483648}$
 31. $\frac{1}{65536} \times \frac{1}{65536} = \frac{1}{4294967296}$
 32. $\frac{1}{65536} \times \frac{1}{131072} = \frac{1}{8589934592}$
 33. $\frac{1}{131072} \times \frac{1}{131072} = \frac{1}{17179869184}$
 34. $\frac{1}{131072} \times \frac{1}{262144} = \frac{1}{34359738368}$
 35. $\frac{1}{262144} \times \frac{1}{262144} = \frac{1}{68719476736}$
 36. $\frac{1}{262144} \times \frac{1}{524288} = \frac{1}{137438953472}$
 37. $\frac{1}{524288} \times \frac{1}{524288} = \frac{1}{274877906944}$
 38. $\frac{1}{524288} \times \frac{1}{1048576} = \frac{1}{549755813888}$
 39. $\frac{1}{1048576} \times \frac{1}{1048576} = \frac{1}{1099511627776}$
 40. $\frac{1}{1048576} \times \frac{1}{2097152} = \frac{1}{2199023255552}$
 41. $\frac{1}{2097152} \times \frac{1}{2097152} = \frac{1}{4398046511104}$
 42. $\frac{1}{2097152} \times \frac{1}{4194304} = \frac{1}{8796093022208}$
 43. $\frac{1}{4194304} \times \frac{1}{4194304} = \frac{1}{17592186044416}$
 44. $\frac{1}{4194304} \times \frac{1}{8388608} = \frac{1}{35184372088832}$
 45. $\frac{1}{8388608} \times \frac{1}{8388608} = \frac{1}{70368744177664}$
 46. $\frac{1}{8388608} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{140737488355328}$
 47. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{281474976710656}$
 48. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{562949953421312}$
 49. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{1125899906842624}$
 50. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{2251799813685248}$
 51. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{4503599627370496}$
 52. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{134217728} = \frac{1}{9007199254740992}$
 53. $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{134217728} = \frac{1}{18014398509481984}$
 54. $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{268435456} = \frac{1}{36028797018963968}$
 55. $\frac{1}{268435456} \times \frac{1}{268435456} = \frac{1}{72057594037927936}$
 56. $\frac{1}{268435456} \times \frac{1}{536870912} = \frac{1}{144115188075855872}$
 57. $\frac{1}{536870912} \times \frac{1}{536870912} = \frac{1}{288230376151711744}$
 58. $\frac{1}{536870912} \times \frac{1}{1073741824} = \frac{1}{576460752303423488}$
 59. $\frac{1}{1073741824} \times \frac{1}{1073741824} = \frac{1}{1152921504606846976}$
 60. $\frac{1}{1073741824} \times \frac{1}{2147483648} = \frac{1}{2305843009213693952}$
 61. $\frac{1}{2147483648} \times \frac{1}{2147483648} = \frac{1}{4611686018427387904}$
 62. $\frac{1}{2147483648} \times \frac{1}{4294967296} = \frac{1}{9223372036854775808}$
 63. $\frac{1}{4294967296} \times \frac{1}{4294967296} = \frac{1}{18446744073709551616}$
 64. $\frac{1}{4294967296} \times \frac{1}{8589934592} = \frac{1}{36893488147419103232}$
 65. $\frac{1}{8589934592} \times \frac{1}{8589934592} = \frac{1}{73786976294838206464}$
 66. $\frac{1}{8589934592} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{147573952589676412928}$
 67. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{295147905179352825856}$
 68. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{590295810358705651712}$
 69. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{1180591620717411303424}$
 70. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{2361183241434822606848}$
 71. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{4722366482869645213696}$
 72. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{134217728} = \frac{1}{9444732965739290427392}$
 73. $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{$

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

International
LUX

"உலகிலே பெரிதும் விரும்பப்படும் மேனியெழில்
பராமரிப்பு சோப்புதான் எனக்கு ஏற்றது."

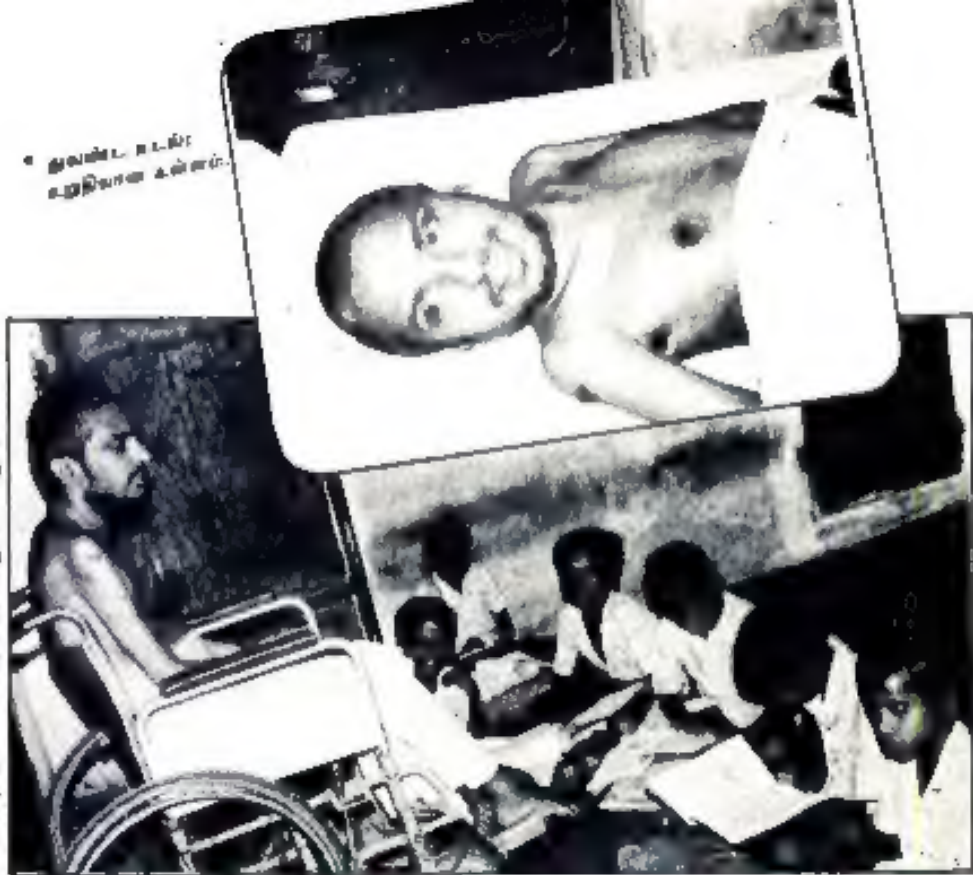

பெரியவர்கள் பெரியவர் நூல்களை
மேன்மையாக வாங்கியது தனது
நூலகம். இவ்வாறு ஒன்று
அல்லது இரண்டு
இலட்சம் ரூபாயை செலவு
2. கடந்த 10 வருடங்கள் காலம்
3. அந்தளவுக்கு இவ்வளவு பெரிய
கிராமத்தில் இப்போது
இருக்கிற இதை நான் நினை
கிறேன். இதை நான் நினை
கிறேன். இதை நான் நினை
கிறேன். இதை நான் நினை
கிறேன். இதை நான் நினை

உலகெங்கும்விநியா தடாத்திரங்கலின் அழகு போப்.

தமிழகத்தின் மீதான மெய்யியல், உண்மை நம்பிக்கை தளங்கிற்று.

இந்தியாவின் சிறந்த 10 ளைஞர்களுள் ஒருவர்

“டாக்டர்! என் கால்கள் எங்கே? என் கைகள் எங்கே?” என்று கேட்டான் ராமகிருஷ்ணன்! அவநூலைய கால் கைகளை மருத்துவர்கள் தூக்கிக் காட்டினார்கள்!

டாக்டர்! என் கால் கைகளைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் அனைக்க முடியலையே! கழுத்துக்குக் கீழே எனக்கு எந்தவிதமான உணர்ச்சியும் இல்லையே! டாக்டர்! எனக்கு என்ன ஆகக்? என்று கேட்டுத் துடித்தான் ராமகிருஷ்ணன், அமுதான். கண்களில் நீர் பெருகியது. ஆனால் அனைத் துடைத்துக் கொள்ளக் கூட அவனால் கரத்தை அனைக்க முடியவில்லை!

ராமகிருஷ்ணனுக்கு நிறுமாகவே என்ன தான் ஆயிற்று? அதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கொஞ்சம் பின்தேக்கிப் போக வேண்டும். நெல்லை - கட்டபொம்மன் மாவட்டத் தில் தென்காசியிலிருந்து சுமார் ஒன்பது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது

ஆய்க்குடி. அந்தக் கிராமத்தில் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தான் ராமகிருஷ்ணன். படிப்பிலும் விளையாட்டிலும் சிறந்து விளங்கி, வளர்ந்து, கொலை அரசினர் பொறி இயல் கல்லூரியில் சேர்த்தான். நான்காம் ஆண்டு படிக்கும் போது இந்திய கடற்படைப் பிரிவுக்கு ஆட்கள் தேர்வு செய்யும் விளம்பரத்தைப் பார்த்தான். விண்ணப்பித்தான், தேர்வுகத் தேர்வுக்குப் பெய்களூர் சென்றான்.

அங்கேதான் விதி விளையாடி விட்டது! கடற்படையில் சேர விரும்புகிறவர்களின் அறிவு மட்டுமின்றி, உடலுறுதியும், திட சித்தமும் சோதிக்கப்படுகிறது. அதன் ஒரு கட்டமாக, உயரமான ஒரிடத்திலிருந்து கீழே அணைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பரண் மீது குதிக்க வேண்டும். அப்படியொன்றும் அது அதிக உயரமல்ல. ஆனால் ராமகிருஷ்ணனின் போதாத வேளை, கால் இடறி, தலை

ஆர். வி. விடம் விடுதி பெறுகிறார் வனஜா.

விருக்து பெற்ற

வனஜா

பார்வையற்றவராக இருந்தபோதிலும் வனஜா காலையில் ஒரு கி. மீ. நடந்து, அளபந்த களையில் பஸ் ஏறி, மவுண்ட் ரோடு அண்ட் பூர்ணாவில் இறங்கி, ஆபீஸுக்குச் சென்று, ஸீட்டில் அமரும் வரையும் சரி, அதற்குப் பின்பும் சரி, சுயமாகவே இயங்குகிறார்.

சென்ட்ரல் பாங்க் பிராந்திய அலுவலகத்தில் டெஸ்கிப்போன் ஆபிரேட்டராக உத்தியோகம்.

வனஜாவின் திறமையான செயலாற்றலை அங்கீகரிக்கும் வகையில் மத்திய சமூக நல அமைச்சகம் இவரைக் கௌரவித்திருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோரில், சிறந்த ஊழியருக்கான 1988 - ஆம் ஆண்டுக்கான விருதை அளித்திருக்கிறது.

வனஜாவின் கணவர் செல்வராஜ், பார்வையற்றோருக்கான தே சி ய சங்கத்தின் சென்னைக் கிளையில் பிளேஸ்மென்ட் ஆபீஸராக வேலை செய்கிறார். வனஜாவைக் காதலித்துக் கைப்பிடித்தவர். இருவருக்கும் இருக்கும் பல ஒற்றுமைகளில் ஒன்று: செல்வராஜும் பார்வையற்றவர்.

காலையில், பாத்திரம் கழுவி, சமையல் செய்து, குளித்து, பிறகு தங்களுக்கு ஒளிவாய்ப் பிறந்தது என்ன குழந்தை சிவராமி இருஷ்ணனைக் குளிப்பாட்டி, டிரெஸ் செய்து, குழந்தைகள் இல்லத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, அலுவலகத்துக்குச் செல்லும் வரை தம்பதி இருவருக்கொருவர் உதவிக்கொள்கிறார்கள். தவிர, பிறர் உதவியை நாடுவதில்லை.

— ப்ரியன்

சினிமாவில் சண்டைப் பாடசிரிசு

பற்றிய புதிர் ஒன்று இயலிதழில் 59-ஆம் பக்கத்தில் இடம் பெறுகிறது. உங்களுக்குப் பரிசு கிடைக்குமா? முயன்று பாருங்கள்!

குப்புற விழுந்து விட்டான். கழுத்தின் பின்புறம் பலமான அடி! கனத்தென்ற மெல்லிய ஒலி, முதுகெலும்பில் முறிவு உண்டாகி விட்டதை உணர்ந்தியது.

ராமகிருஷ்ணனுக்கு வலியில்லை. வேதனையில்லை, சுபரிணையும் இருந்தது! ஆனால் உடலை, கால் கைகளை அசைக்க முடியவில்லை! சீமே விழுந்து கிடந்தவனை, ஆஸ்பத்திரிக்கு உடனே அழைத்துப் போனார்கள்.

விமானப்படை ஆஸ்பத்திரி, ராணுவ ஆஸ்பத்திரி என்று பல மருத்துவமனைகளில் பலவிதமான சிகிச்சைகள் பல மாதங்களுக்கு நடந்தன. ஒரு சிகிச்சை அகரத்தனமானதாகக் கூட இருந்தது! அந்த சிகிச்சையில் வேதனையை அனுபவித்த ராமகிருஷ்ணன், செத்தே போயிருந்தால் எல்லவாலோ நன்றாவிருந்திருக்குமே என்று எண்ணினான். எந்த விதமான சிகிச்சையும் பலன் தரவில்லை. கழுத்துக்குச் சீமே எத்தனை உணர்ச்சியும் இன்றித் துவண்டு கிடந்தான் ராமகிருஷ்ணன்.

மிகக் கடற்படையில் சேர்ந்து நாடும் பணியாற்றும் பேரும் புகழும் பெறப் போகிறான் என்று எண்ணிய பெற்றோர்கள், இருபத்தொரு வயதான அவனுடைய இப்போதைய நிலை கண்டு மௌனமாகக் கண்ணீர் உகுத்தனர்.

ராணுவ டாக்டர்கள் கடைசியில் அலுத்துப் போய்த்தானோ என்னவோ, ராமகிருஷ்ணனை அய்யுலன்ஸில் ஏற்றிச் சொந்த கிராமத்துக்கு அனுப்பி விட்டனர். ஆய்க்குடியில், 58, சிறுத் தெருவில் ராமகிருஷ்ணன் இறக்கி விடப்பட்டான். ஊரே திரண்டு வந்தது. சூன் கொட்டி, பரிதாபப்பட்டு விட்டுத் திரும்பியது. ராமகிருஷ்ணனின் தாய், வேதனையை ஒளித்துக் கொண்டு, அவனைக் கைக் குழந்தையாகப் பாலித்து, அன்னமூட்டினாள். மருத்து கொடுத்தாள். தூக்கிக் கொண்டு போய்க் குளிப்பாட்டித் திரும்பத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து படுக்கையில் கிடத்தினாள். அருவருப்புப் பட்டுக் கொள்ளாமல் மலையங்கனைக் சுத்தப் படுத்தினாள்.

இப்படியே ஐந்து நீண்ட ஆண்டுகள் சென்றன. ஊர் மக்களுக்கும் அவர்களைப் பார்க்க விரும்புறையில் வருகிறவர்களுக்கும் தான் ஒரு காட்சிப் பொருளாகி விட்டதைக் கண்டு மனம் நொந்து போனான் ராமகிருஷ்ணன்.

தனது குடும்பத்துக்கு ஒரு கணமாயாகத் தான் இருக்கக் கூடாது என்றும் கருதினான்.

"அம்மா நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்" என்றான், ஒரு நாள்.

பதறி விட்டான் தாய்! "தீ என்னப்பா சொல்லுறே நீ எனக்குச் கமையே இல்லைப்பா!" என்று கதறினாள்.

"அம்மா! நான் சாகப் போறதில்லேம்மா! வாழப் போறேன்! அதாவது, இந்த அவல வாழ்க்கையிலும் ஓர் அர்த்தம் இருக்குமானால்"

செய்யப் போறேன்" என்றால் ராம கிருஷ்ணன்.

தாயார் அவளை விவர்ப்புடன் பார்த்தாள். ஆனாயோடு அவள் விருப்பத்தை திறை வேற்றினாள். அந்தத் தெருவில் இருந்த ஹிந்து ஏழைப் பிள்ளைகளை அழைத்து வந்தாள். அவர்களுக்கு யூசுஷன் சொல்லித் தர ஆரம்பித்தாள் ராமகிருஷ்ணன்.

அவன், பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் கற்றது எதைவும் மறக்கவில்லை. பாடம் போதிப்பது அவனுக்கு ஆர்வமாகவும் ஆறுதலாகவும் இருந்தது. நேற்று வரை அவளை வேடிக்கை பார்க்க மட்டுமே வந்த குழந்தைகள், இப்போது பாடம் கேட்க வந்தனர். பரிதாபத்தை ஒதுக்கி, ராமகிருஷ்ணன் மரியாதையோடு பார்த்தான், மதிப்பளித்துப் பழகினார்.

ஹிந்து குழந்தைகளுடன் தொடங்கி வது, சிவ சரண்வதி நர்ஸரி பள்ளி, இன்று நூற்று குழந்தைகள் படிக்கின்றனர். ஓர் ஓலைக் கொட்டகையில் மூன்று வகுப்புகள் நடக்கின்றன. இவ்வச யூசுஷன் தவிர, இவ்வச தோட்டுப் புத்தகம், இவ்வச பேரா - பென்சில், இவ்வச உடை, இவ்வச மருத்துவ உதவி என்று பள்ளியின் பணிகள் வளர்ந்து விட்டிருக்கின்றன.

இதோ ராமகிருஷ்ணன், வகுப்பின் ஒரு பக்கமாக, ஒரு கடையில் படுத்திருந்தவாறே மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லித் தரு

கிறார்.

குழந்தைகளுக்கு மேல் உணர்ச்சியற்று உடல் தொய்த்து போன தினவரினும் ராமகிருஷ்ணனின் உடலில் உறுதியான ஓர் உன்னம் இயக்கிக் கொண்டிருப்பதை நாம் உணர்வோம்! அதனால்தான் இத்தியாவிலேயே நிறைந்த பத்து இளைஞர்களுள் ஒருவராக ராமகிருஷ்ணன் ஜேசில் கழகத்தால் 1986-ம் தேர்த் தேடுக்கப்பட்டார். பத்திரிகையாளர் ஸ்திதிருக்கும் போது நாம் படுத்திருப்பது தவறு என்கிறார். சக்கர நாற்காலியில் அவரை நண்பர்கள் தூக்கி உட்கார வைக்கிறார்கள்.

தமது அமர்செவா சங்கம், பள்ளிக்கூடம் நடத்துவது தவிர, அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களில் வேறு பல சமுதாயப் பணிகளும் ஆற்றுவதை ராமகிருஷ்ணன் விவரிக்கிறார். ராஜ்ய இலாகாவிலிருந்து ஆண்டுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் ஹிந்து ஆண்டுக்கு வழங்கினார்கள், இப்போது அதுவும் தின்று விட்டது!

ஜேசில் கழகம், அரிமா சங்கம், தோட்டரி சங்கம் போன்றவை ராமகிருஷ்ணனின் பணிகளுக்கு ஓரளவு உதவுகின்றன. இரக்க குணம் கொண்ட தனி மனிதர்களும் உதவுகின்றனர்.

விரும்பினால் நீங்களும் உதவலாமே!

கட்டுரை, புகைப்படங்கள்:

குணச்சல் இப்ராஹிம்

பிரபல இதழாளர்

புயல் அடிச்சுலை சூழி திடீரென கிழங்கி
விழுந்துச்சொன்... நம்ம வீட்டிலே சூர புத்திரி!

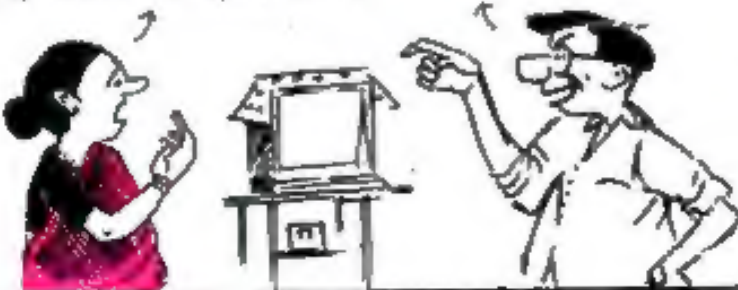

அப்பா... நம்ம தோட்டிலே
கூட சூரி ஏன் வேரோட
சாய்ந்துச்சொன்...!

நாங்க கிள்ளாது சொல்லிவிட்டிருக்கோம்...
உங்களுக்கு என்ன சூர சந்தோஷம்...?

நம்ம வீட்டி டீ.வி சூத்து டயனாவும்
பறந்து போயிருச்சே... இதரீயானா...!

சுந்தர்

! இத்தனை அருவருப்பான செக்ஸ் கதைகளையும் ஆபாசமான ஜோக்குகளையும் வன்முறையி் இத்தனை கவன வளக்கும் ரத்தக் கார்ப்டேசி, இமீல் - சதக் கதைகளையும்

நீங்கள் கேட்டவை — தராக

மூப்பனாசில் மெனனம் ஏமாற்றம். சூமரி ஒப்பேற்றினார். மார்ச் 25 திருஷ்டி பரி காரம். ஜெயின் புறக்கணிப்பு கசப்புணர்வு.

* வி. கத்தாராமன், குந்தாலம்.

? சமீபத்தில் ரெவிறு வைத்த சம்பவம்?

! உதகமண்டலத்தில் குதிரைப் பந்தயத்தில் ஒரு குதிரை ஜெயித்து விடாமல் இருக்க, அதற்குத் தன்னிஞுடன் மயக்க மருந்துப் பொடி கலந்து கொடுக்கப்பட்டதுதான். சூதாட்டம் கொடியது எனில், அதில் மோசடி அடைவிடக் கொடியது. அதனினும் கொடியது, மனிதனில் பேராசைக்கு வாயில்லா ஜீவனை வதைப்பது.

* ஏ. ஜி. கல்யாணசுந்தரம், கோவை.

? உழைப்பு; அதிர்ஷ்டம்— இவற்றில் எதில் உங்களுக்கு தம்பிக்கை அதிகம்?

! சென்ற வாரக் கல்வியில் என்பது வய தான் எம். ஜே. கோபாலனைக் கிரிக்கெட் கண்ட்ரோல்போர்டு கௌரவிக்கப் போகிறதா என்று படித்தபோது 'அட, இந்தியா வில் கழம்புக்குக் கூட மதிப்பு இருக் கிறதே!' என்று நினைத்துப் பெருமித மடைத்தேன். அவருக்குப் பணமுடிப்பும் வழங்கப்படவில்லையென்று என்பதை அறித் ததும் அவர் அதிர்ஷ்டத்தையும் எண்ணி மகிழ்ந்தேன். ஆனால் இன்று, 'பணமுடிப் பாவது. ஒன்றாவது அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது' என்று போரிடு திர்தாட்சண்ய மாகத் தம் முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, கைவித்து விட்டதைப் பாரக்கும் போது 'அதிர்ஷ்டம் என்ற சொல்லை அகராதியி லிருந்தே அழித்துவிட வேண்டும்' என்று தான் ஆவேசம் வருகிறது!

தாங்கிக் கொண்டு உயிரோடு இருப்பதை விடத் தூக்கிவெ தொக்கிச் சாவது மேல் என்றுதான்!

* ஆ. பன்வீர செல்வம், மாதவூர்.

? சட்டசபைக்கட்டங்கலில் கவனத்துடன் கலந்து கொண்ட கவையூர், பேராசிரியர், பி. எச். பாண்டியன் பற்றி?

! ரொம்ப நாளைக்குப்பறம் சட்டசபை அழுது வடியாமல் கறுகறுப்பு சபையாக இருந்தது. முதல்வர், அவைத் தலைவர் ஆகியோரின் பொறுப்புணர்வு போற்றுதற் றூவதாக இருந்தது. சபாநாயகர் தன்நாகவே சமாளித்தார். பிரதான எதிர்க்கட்சி, அதன் கடந்த கால ஆட்சித் தவறுகள் காரணமாகத் தாக்குதலுக்குப் பதில் தற்காப்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது வேடிக்கையாக இருந்தது. தீட்சிதர் அவையின் கவகலப்புக்கு அவ்வப் போது உதவினார் எனில், பி. எச். பாண்டி யனோ கதாநாயகரான முதல்வருக்கு அவ்வப்போது பாலிண்டுகளை எடுத்துத் தரும் 'பிராம்ப்டர்' போல் செயலாற்றினார்.

தமிழக

சட்டசபைக்கெதொடர்

எப்படி?

* கதாநாயகர்

* சபைக்குத் தகவல்...

* வாயில் திட்டக்கல்.

இடைக் கப்பலுக்கு ஒன்பது மாண்புமிகளே!

“இடைக் கப்பலுக்கு ஒன்பது மாண்புமிகளே” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமடைவதாகக் காட்சி அளிக்கிறது தமிழக ஜனநாதனம். தில்லியில் நான் வி. பி. சிங் - சந்திரசேகர்; அஜித்திங் - தேவிலால் என்று பெரிய தலைவர்கள் மோதிக் கொண்டு கெட்டுப் போகிறார்கள் என்று நினைத்தால், “இன்னமும் கெட்டுப் போகிறேன்; பந்தவம் போடு” என்ற கதைவாகத் தமிழக ஜனநாதனம் கொஷ்டம் பூசலில் கொடிக்கடிப் பறக்கிறது!

ஜனமோர்ச்சாவிலிருந்து வந்த ஜனநாதனம் ஒரு பக்கம்; மூன்றாம் மத்தியம் இன்னொரு ஜனநாதனம். எல். ஏ. ஏ. மான பூவராகன் ஒரு பக்கம். கலிவரதன் கொஷ்டி ஒரு திசை; செழியன் கொஷ்டி ஒரு திசை. நேற்று வரை தமிழக மோகதனத்தில் தலைவராக இருந்த டாக்டர் சந்தோஷம் ஐந்தாவதாக ஒரு திக்கு! கொகறுக்கு “ஒரிஜினல் ஜனநாத்” என்று கூறிக் கொண்டு அதன் தலைவராகப் போன் விஜயராகவன்!

இதெல்லாம் போதாதென்று, “பிம்சிங்.

இது என்ன புதுக் குழப்பம்?” பானியில் ஜனநாதன அலுவலில் துதித்திருக்கிறார் டாக்டர் கப்பிரமணியம் என்பவர். சேவத்தைச் சேர்த்த இவர், மோக்தனம் - (பருகுணா) பிரியில் தமிழகத் தலைவராக இருந்தவர். இவர் ஐராயனாவருக்குப் போய் சிவாஜி கணேசனைக் கட்சியில் சேர்க்க அனுப்பி விடுக்கும் கடிதம் ஒன்றை தேவிலாலிடம் காங்கிக் கொண்டு வந்து, சிவாஜி யிடம் கொடுக்க, இப்போது ஏகக் குழப்பம்!

சிவாஜி தமது தமிழக முன்னேற்ற முன்னணியை “சட்டி கட்டிடா கைவிட்ட தடா” என்று விட்டுவிட்டு ஓடக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய நினைவுக்குத் தி. மு. க. யில் சேருவதுதான் சரி என்று அவரது சிஷ்யர்கள் ராஜசேகரன் போன்றோர் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க, தனபதி சங்கரகம், புரணசுத்ரமரல் போன்றவர்கள், “ஜனநாத் தளத்தில் சேர்த்தால் கெளரவமாக இருக்கும்; தி. மு. க. கட்டணக்குள்வாசியாக இருக்கும்” என்று சொல்விறார்கள்.

“என்ன, சிவாஜி ஜனநாத் தளத் தமிழகத் தலைவராக வந்து விடுவார் போலிருக்கிறதே!” என்று கலிவரதன் கொஷ்டியைச் சேர்த்ததொன்றை ஒருவரைக் கெட்ட போது அவர், “இடித்தவன் புடைத்தவன் இங்கிருக்க, எட்டிப் பார்த்தவன் கொட்டிக் கொண்டு போன கதைவாகத்தான் இருக்கும்! கஷ்டமோ... நஷ்டமோ... நாங்களெல்லாம் தொட்டித்து இந்த இயக்கத்திலே இருக்கிற போது, இப்போது சேரப் போகிற ஒரு வருக்குத் தலைவர் பதவியா!” என்று எதிர்ப் பாய்த்தார்.

தமிழக ஜனநாத் குழப்பத்துக்குத் தீர்வு காண, மாநில கமிட்டி, தேர்தல் பிரசாரக் கமிட்டி என்றெல்லாம் போட்டு, அலுவலில் உள்ள எல்லாக் கொஷ்டியினருக்கும் இந்தக் குழுக்களில் தகுந்த இடம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் சிலர் “கோன்” மூட்டியதால், கைத்தால் குழி: சினர்த்தால் கொட்டின. ஒன்பது போல் கமிட்டிகளைக் கலைத்து விட்டார் வி. பி. சிங். இங்கிருக்கும் ஜனநாத் தளத் தலைவர்கள், தில்லியில் ஆளுகொரு தலைவரைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு ஆட்டம் போடுகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் ஜனநாத் தளத்துக்கு இந்த நிலையா என்ன? நாடு முழுவதும் இதே கதைதானே!”

— கௌசல்யா

• பெய்ஜிங் நகரில் மாணவர் போராட்டம்.

• டெங் ஜியோ பிங்.

சீனாவில் வீசும் அனநாயகப் புயல்

ஒரு கலப்பு நிறக் காலணி சீனாவின் பெய்ஜிங் ஆகிரியர்கள் கல்துராரியில், ஒரு மரத்தில் ஆணியால் அறையப்பட்டிருந்தது. அதன் மேல் ஒருவாசகம்:

'மாணவர்களை உதைப்பதற்கு ஒரு போலீஸ்காரர் இந்த வலையைப் பயன்படுத்தினார். அதனால் அவரிடமிருந்து அனாதப் பறித்துவிட்டோம்'

— வாசகத்தை எழுதிய மாணவர் கூட்டம் அங்கே நின்று கொண்டு சீன அதிபர் டெங் ஜியோபிங்குக்கு எதிராகக் கோஷம் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

கடந்த ஒரு மாதத்துக்கும் மேலாகச் சீனாவில் நடந்து கொண்டிருக்கும் மாணவர் இளர்ச்சியின் ஒரு காட்சிதான் இது. டெங் ஜியோபிங் பதவி துறக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை மாறி ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கு விதிபட வேண்டும் என்பது மாணவர்களின் கோரிக்கை. ரஷ்யாவில் அறிமுகமாகியுள்ள பெரிஸ்த்ரோய்கா, இளாஸ்தாஸ்த் போன்ற சீர்திருத்தங்கள் சீனாவிலும் வரவேண்டும்; கடுத்து சுதந்திரம். பத்திரிகை சுதந்திரம் ஆகியவை வழங்கப்படவேண்டும் என்று மிகவும் தீவிரமாக — ஆனால் அமைதியான அறியின்மை முறையில் — போராடி வருகின்றனர் மாணவர்கள்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகச் சீன வயல்வரக

பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் மிகவும் தாராள மனப்பான்மையைக் கையாண்டு வருகிறது. சொஷலிஸ்ட் கோட்பாடுகளைத் தளர்த்தி, முதலாளித்துவத்தை ஊக்குவித்துள்ளது. அண்டை நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்வதை எளிதாக்கிப் பிற நாட்டவர் சீனாவில் முதலீடு செய்வதைக் கூட வரவேற்றுள்ளது. தொழில் துறைக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கி அதிசாரங்களைப் பரவலாக்கியுள்ளது. இதனால் சீன மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரே வருடத்தில் சீனர்களின் சராசரி ஆண்டு வருமானம் இரட்டிப்பாகியுள்ளது.

பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அரசியல் சீர்திருத்தங்களின்பால் மக்களின் கவனம் திரும்பாமல் தவிர்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் இந்தச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது சீன அரசாங்கம். ஆனால், அந்த நம்பிக்கை பொய்யாகிப் போனது.

உணவுக்காகக் கியூவில் நின்றுகொண்டிருக்கும் மக்களால் தங்கள் அரசாங்கத்தைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள முடிந்தது; ரஷ்ய செய்தித்தாள்கள் தங்கள் அரசாங்கத்தை விமர்சித்தன. இவைமையல்லாமல் கோர்ப்ச்சேலின் புதிய பெரிஸ்த்ரோய்க்கா கொள்கையில் விளைவுதான் என்று உணர்ந்த சீன மக்கள் — குறிப்பாக இளை

ஞர்கள் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தினால் மட்டும் திருப்பிவடைத்துவிடாமல் உரிமைப் போராட்டத்தில் இறங்கிவிட்டனர்.

தீவிர பாணியில் அரசியல் சீர்திருத்தங்களை முறையில் கொண்டு வந்து விட்டுப் பிறகு பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவது என்பது சீனாவுக்கு ஒத்து வராது என்று சில சீன அரசியல் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். "ஐனதாவகப் பாரம்பரியமற்ற ஒரு நாட்டில், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத 220 மில்லியன் மக்கள் இருக்கும் போது, மக்களாட்சியை அறிமுகப் படுத்தினால் அது எவ்வாறு சீராக அமையும்?" என்பது அவர்களுடைய கவதும்.

ஆனால், சீன மாணவக் கிளர்ச்சியாளர்களின் வருத்தமெல்லாம், டெங் ஜியோபிங், மக்களாட்சியை நோக்கி ஓர் அடிக்கட எடுத்து வைக்க மறுக்கிறார் என்பதுதான். மாறாகச் சீனத் தலைவர்கள் 'புதிய சர்வாதிபாரச் கொள்கை' வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி வருகிறார்கள்!

மாணவர்கள் ஆரம்பித்த போராட்டம், கோர்ப்ச்சேய் கடத்த மே மாத மத்தியில் சீனாவுக்குச் சென்றபோது, உச்ச கட்டத்தில் இருந்தது. மாணவக் கிளர்ச்சியாளர்கள் பெய்ஜிங் தெருக்களை அடைத்துக் கொண்டு அமைதியாகப் போராடினார்கள். அதிபர் கோர்ப்ச்சேயின் கற்றுப் பயணத் திட்டத்தில் இரண்டு திகழ்ச்சிகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டியதாகிவிட்டது.

காத்திய வரியில் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்ட பல மாணவர்களின் நிலை கவலைக்கிடமானது. உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிட்டால் மாணவர்களுடன் அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தும் என்றார்

சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் ஜாவோ ஜியாங், எனவே உண்ணாவிரதம் கைவிடப்பட்டது.

ஆனால், பிரதமர் லீ பெங்கும் அதிபர் டெங்கும் வேறு பல தலைவர்களும் எந்த வித சமரசத்துக்கும் தயாராவில்லாததால் பெய்ஜிங்மில் ராணுவ ஆட்சியைப் பிரகடனம் செய்தனர், மீண்டும் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர் மாணவர்கள்.

பெய்ஜிங்கைத் துறந்து கொண்ட ராணுவத் துருப்புகளிடம், "மாணவர்களைத் தாக்க வேண்டாம்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் பொது மக்கள். ராணுவமும் தாக்குதல் நடத்தத் தயங்கியது. மாணவக் கிளர்ச்சியாளர்கள் ராணுவத்தின் வருகையைக் கண்டு பொங்கி எழாமல் அவர்களை தண்டிக்கவாகக் கருதி உணவளித்து உபசரித்தனர். தாங்கள் தாக்கப்பட்டாலும் வன்முறையில் ஈடுபடப் போவதில்லை என்று உறுதியளித்தனர்.

மாணவர்கள், அதிபர் டெங்கையும் பிரதமர் லீ பெங்கையும் பதவி நீக்கம் செய்து விட்டனர்! அதை ஏற்றுத் தலைவர்கள் பதவி ஓரப்பார்களா? அல்லது தொடர்ந்து சர்வாதிபாரச் போக்கிலேயே நடந்து கொள்வார்களா?

ஆட்சித் தலைமையில் ஆளையை ஏற்று ராணுவம் மாணவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துமா? அல்லது ஆளையை நிறைவேற்ற மறுக்குமா?

வரலாறு காணாத வகையில், ஒரு கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியில் எழுத்துள்ள புரட்சி அதுவும் அமைதிப் புரட்சி - எந்தத் திசையில் திரும்பும் என்று உலகமே உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறது.

தொகுப்பு: எஸ்ஸார்

இப்போது விற்பனையாகிறது:

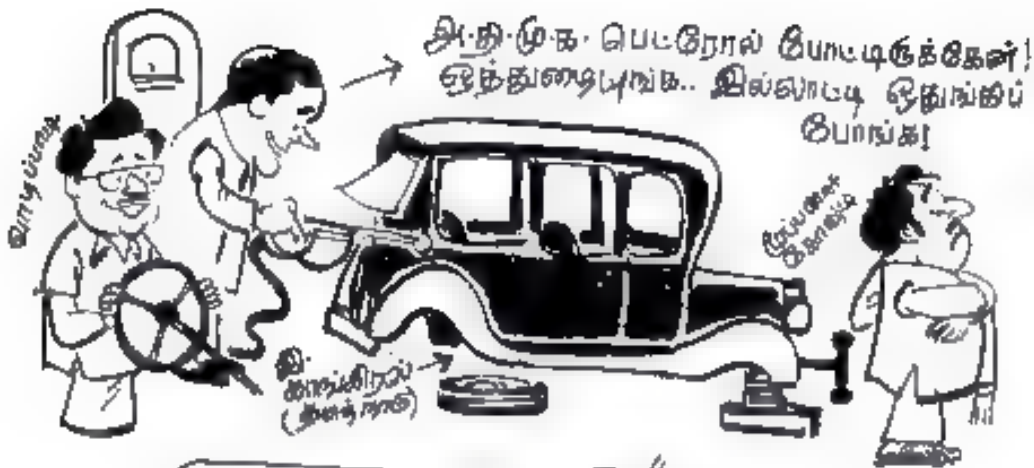
கல்கி
விருமுறை
மலர்
1989

ஊட்டின் ஆரம்பம். தவிக்கும்
நெஞ்சம். தொலைபேசி தீர்ப்பம்.
காதலை நாளும் மனம்.

இதோ, தூதுவரும் கடிதம். மனம்
குளிர...

புகார் கொடுக்கிற உங்க எல்லாருமே புகார் கொடுங்க!

பெட்டோர் பற்றிய புகார்

பெட்டோர் பற்றிய புகார்

00

ஜெயலலிதா பற்றிய கணக்கு

மோயல் கார்ட்டில் 4 நாள்
சட்ட பையல் 2 நாள்
பெங்களூர் 8 நாள்
அமெரிக்காவில் 10 நாள்
எல்லாயில் 3 நாள்
சென்னை யில் 5 நாள்

ஜெயலலிதா பற்றிய கணக்கு

அறிஞர்கள் + அரசியல்வாதிகள் = அற்புதங்கள்!

சென்ற ஞாயிறு மத்தியில் தமிழக திட்டக்குழுவின் பணிவை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய முதல்வர், 'தெய்க்குத் தொன்மை ஆதாரம், தொன்மைக்கு தென் ஆதாரமா?' என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்! 'ஒவ்வொரு முறையும் பட்டுஜெட் தயாரிக்கப்படும் போதெல்லாம் சமுதாய நலப் பணிக்குத் திட்டம் ஒதுக்குவதா, தொலைநோக்குத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்குவதா? எதற்கு எவ்வளவு? எது முக்கியம்? என்பது ஒரு பிரச்சனையா, சர்க்காரைச் சிவப்பி விடுவதா? என்று தெரிவித்தார். இப்படி ஒரு விவாதத்தை எழுப்பி விட்டுப் பதிலையும் முதல்வரே தெரிவித்தார். 'இரண்டும் முக்கியம்தான்!'

தாம் மத்தியஸ்தவம். இரண்டும் முக்கியம்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் என்பன என்ன என்று விளக்கி, ஒரு வரம்பு வட்டமேண்டும். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் குடிநீர் விடக்கூடச் செய்யுமா. மருத்துவ வசதி செய்து தருவது போன்ற சில சமுதாய நலத் திட்டங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை. இவற்றுடன் இலவசக் கல்வி, மற்றும் சத்துணவுத் திட்டம் ஆகியவற்றையும் சேர்க்கலாம். தமது குழந்தைகள் வறதும் காரணமாகச் சத்துணவு பெற முடியாத போது அவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு விஞ்ஞான சிந்தனை ஆதாரங்கள் தமக்குக் கிடைக்கின்றன. இந்தாட்டின் எதிர்க்கால மக்கள்தான் - தானை தாட்டிட ஆண்பு போலிதவர்கள் - தொத்தின் வளத்தை உயர்த்த வேண்டியவர்கள் அறிவாளிகளாக விளங்க வேண்டும். பலசாலிகளாகத் திசை வேண்டும் என்பதில் இரண்டாவது கருத்துக்கு இடமில்லை. ஆக, சத்துணவுத் திட்டம், எதிர்க்காலத் தமிழகத்தில் மேன்மைக்கு இன்று போடப்படும் அறிவியலின் எம்மே கருதி. அதனை அனுமதிக்கலாம். 'குழந்தைகளுக்கு முட்டை வழங்க வேண்டும்' என்ற முதல்வரின் கோரிக்கையையும் ஏற்கலாம். இதனை ஒரு தொலைநோக்குத் திட்டமாகவே கருதலாம்.

ஆனால், இதர பல இலவசத் திட்டங்கள் ஏதெத்தக்கன அல்ல. இலவச வேஷ்டியுடனாவ. அரிசி, காலணி, சீருடை என்று வளர்த்துக் கொண்டு போனது, மக்களைக் கையெந்தி திரைச் செய்யச் செய்தது. இது சோம்பல் மனப்பான்மையை வளர்த்தும். இதை விடப் பெரிய ஆபத்து. இன்னும் பல இலவசங்களை எதிர்பார்த்தும் உயர்ப்பாங்கினை இது வளர்த்தும். இன்ன ஆரம்பிக்கப்படும் ஓர் இலவசத் திட்டத்தை தானை திரைத்தலை குடியாடல் போலும்.

எனவே, சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்குக் கொவிடப்படும் தொகை, செலவழித்த வளர்க்கப் போவதில்லை. செலவை மட்டுமே வளர்ப்பவை என்பதை நினைவில் கொண்டு, கருத்தனை கார்ட்டாவிட்டாலும் அதனைக் குறைந்தபட்சமாகக் வேண்டும். சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி, இடைமீல் உதிஞ்சப்படலாம் கடைசி வரை பாடி ஞாயிறு கண்ணிப்பதும் அவசியம்.

மத்தொரு வகையான செலவு, தொலைநோக்குத் திட்டங்களில் முதலீடு செய்ப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளை நினைவு கருத்து, அதற்கு அடிப்படையாகத் தொலைகாரை மின் வளம், போக்குவரத்து வசதி போன்றவற்றை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை இதில் அடங்கும். இவைதாம் செலவழித்தப் பெருக்குவதுடன், திரைத் வேலை வாய்ப்புக்களையும் பெருக்கி, தமிழகத்தை வளப்படுத்துத், தமிழகத்தைத் தலைநிலித்து திரைச் செய்யக் கூடியன. இவற்றில் வளம் செலுத்துப் போதும் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை நினைவில் கொள்வது நலம். தமிழகத்தில் தன்னிச்சித் தட்டுப்பாடும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடும் இருக்கும்போது, அதற்கென்ற விதமாக ஓர் தொழிற் துறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் திட்டமிடுதல் நலம். பரவலாகப் பல அம்சங்களில் முதலீட்டைப் பெருக்குவதையிட, தமிழகக் குழந்தைக்கு ஏற்றதான - வேலை வாய்ப்புக்களையும் பெருக்கக் கூடிய - ஓர் துறைகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து, அத்துறையில் தீவிர வளம் செலுத்தித் தமிழகத்தை மேம்படுத்தித் துவது நலவது. உதாரணம்: எலெக்ட்ரானிக்ஸ்.

மாய்டா என்று ஒரு தீவு. இதரவிக்குக் கீழே இருக்கிறது. கத்திரிப் பெற்றதும் அத்தாடு. கத்திரிப் பண்ணிகளை சர்த்து, தொகுத்துப் போக தன் பொருளாதாரத்தை தீவிரச் செய்யத் திட்டமிட்டது. இத்தகு இடைநூலாக இருந்தது குடிநீர் தட்டுப்பாடு! உயர்த்தைக் குடிநீராகத் திட்டத்துக்குப் பண்படாமல் பல தொகு செலவழித்தது. மாய்டா, உடமே கத்திரிப் பண்ணிகளை சர்த்திதும் தீவிர வளம் செலுத்திதது. இன்று குடிநீருக்கு ஆதும் செலவழிவிடப் பல உடங்கு கத்திரித் துறையில் சம்பாதித்துச் செலவழி கொழிக்கும் தாடாகத் திகழ்கிறது!

அறிஞர்கள் + அரசியல்வாதிகள் = ஒத்துழைத்தால் தமிழகத்தில் அற்புதங்கள் திகழ்த்திக் காட்டலாம்!

மேல தடங்கலுக்கு அ.தி.மு.க.வெளிநடப்பு!

குமாய் விளம்பரம்!

●● வாட்டர் டேங்க் மேல ஆன்டெனா பொருத்தியது தப்பாய் போச்சு.

ஏன்...? என்னாச்சு?

ஐந்து நிமிஷம் விளம்பரம் வந்த பிறகு தான் தண்ணியே வந்து!

— மு. குமரன், திலக்கோட்டை.

கண்ணைக் கட்டி; வாயைக் கட்டி!

●● தனிக் கட்சி அமைத்திருக்கும் மனைவியையும், தாயாரையும் மெளனமாகவே சமாளிக்கும் சாமர்த்தியக்காரர் என்று நண்பர், ஒரு நாள் அவரது தாயாருக்கும், ஐந்து வயது மகனுக்கும் ஈ.வி. மகாபாரதத் தைப் பற்றி நடந்த உரையாடல்.

“காத்தாரி ஏன் பாட்டி கண்ணு துணியைக் கட்டியிருக்கா?”

“அவ புருஷனுக்குக் கண் தெரியலையே என்று அவளும் தானே தன் கண்ணை மறைக்கக்கிட்டா.”

அவருக்குக் கண் தெரியவேன்னா இவங்க ஏன் மறைக்கக்கூணும்?”

“அவருக்கில்லாதது எனக்கெதுக்குன்னு தான் புருஷன் கண்ணு பட்டறதை அவளாவ சரிசுக்க முடியலை.

“அப்ப, நம்ம அப்பாவுக்குக் கண் தெரிய வேன்னா அம்மாவும் மறக்கப்பாளா?”

“ம்... நல்லா மறைக்கப்பானே...” பாட்டியின் குரல் உயர்ந்தது. “அதெல்லாம்

ஈ.வி.விவ மட்டும்தான். இப்பல்லாம் கல்யாணம் ஆனவுடனே புருஷனோட வாயையும், கண்ணையும் முத்துல மண்ணியே கட்டிடுவா... உண்டா இல்லையான்னு உன் அப்பாவிட்டியே போய்க் கேளு!”

— டி. வி. ராஜன், நெல்வேலி - 3.

தடங்கலும் வெளிநடப்பும்!

●● ஏன் நண்பரின் ம.வி. கடைலில் அமர்ந்து ஒளியும் ஒளியும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். நாடோடி படத்தில், எம்.ஜி.ஆர்... சரோஜாதேவி இருவரும் பாடிய, “நாடு... அதை நாடு” என்ற பாடல் ஒளிபரப்பானவுடன் தடங்கல் ஏற்பட்டு விட்டது! உடனே தி. மு. க. அனுதாபியான என் நண்பர் “ஐயோ! சீக்கிரம் போடுங்கப்பா! அப்பறம், “கணலுர் கண்ணாறிதி சதி செய்து விட்டார்” என்று சட்டமன்றத்தில் அ. தி. மு. க. வெளிநடப்பு செய்து ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணப் போறாங்க” என்று பதறுவது போல் நடித்துக் கூறவும் எங்களால் சிரிப்பை அடக்கவே முடியவில்லை!

— பெ. நெயப்பிரகாஷ், பொள்ளாச்சி.

அவஸ்தையின் காரணம்!

●● ஏன் நண்பரின் திருமணத்தை வீடியோ எடுத்திருந்தார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்காக நான் சென்றிருந்தேன். அப்போது நண்பரின் குடும்ப டாக்டர் வந்தார். அவர் வந்தவுடனே என் நண்பரின் தந்தைக்கு ஏதோ தர்மசங்கடம் ஏற்பட்டது போல் இருந்தது. வீடியோ பொடுவதைத் தாமதப்படுத்தும் வகையில் ஏதேதோ செய்ய ஆரம்பித்தார்.

குடும்ப டாக்டரோ, “வீடியோவை நானும் பார்த்து விட்டே போகிறேன்” என்று சொல்லி உட்கார்ந்து கொண்டார்.

பாதி வீடியோவைப் பார்த்த பிறகுதான், என் நண்பருடைய தந்தையின் அவஸ்தைக்குக் காரணம் புரிந்தது. அவர் டாக்டரின் எச்சரிக்கைக்கு மாறாக குசித்தி, “சிகித்துச் செல்க” என்று வெட்டிக் கொண்டிருந்ததையும் வீடியோவில் தெளிவாகப் படமாக்கி இருந்தார்கள்!

— சி. செ. நாதன், பம்பாய்.

மாமாவின் பலர் போச்சு!

●● சமீபத்தில் என் தாய் மாமாவும் என்

அக்கா பெண் பத்மாவும் ஒரே சமயத்தில் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து இருந்தார்கள். எல்லோரும் உ. வி. வி. இரவு பத்து மணிக்கு மேல் டெல்லி திகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது திகழ்ச்சி சட்டென்று சரியாகத் தெரியாமல் 'கொர்ர்' கத்தலுடன் கோடுகள் தெரிந்தன. என் தம்பி ஒடி வந்து உ.வி.வி. ஆஃப் செப்தான். 'என்' என்று மாமா கேட்டது ம், "POWER FAILURE" திகழ்ச்சி தெரிய கொஞ்ச நேரம் ஆகும்" என்று சொன்னான். அவன் மனைவி அவனை அழைத்ததும் "இதோ வருகிறேன்" என்று ஒடினான். 'பொண்டாடி கூப்பிட்டால் இப்படியா ஒட்டணும்' என்று மாமா டிண்டல் செய்ததும் அக்கா பெண் பத்மா, "உ.வி.வி. மட்டுமில்லையா; மாமாவுக்கும் கல்யாணம் ஆனதும், 'Power Failure' ஆகிவிட்டது" என்றானே பார்க்கலாம். எல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்து விட்டோம்.

— ஆர். கண்ணன், மதுரை.

கல்யாணம் முதல் தொடர்பு வரை...

●● எதிர் வீட்டுக்காரர்கள் இரண்டாவது மகனில் திருமணத்தை வெய்யூரில் நடத்தி விட்டுத் திரும்பி வந்து ஈஸ்பைன் கொடுத்தார்கள். விருந்துக்குப் பின் விடியோவில் கல்யாண திகழ்ச்சிகளைப் போடுவதால் ஏற்பாடு, முதல் மகனின் கல்யாண விடியோவையும் போட்டுக் காட்டுவது கோரிக்கை எழ, அதை முதலில் போட்டார்கள். ஒரே கேஸ்ட்டிபெலே கல்யாணம் முடிந்த பின் தொடரும்படியாக அப் பெண்ணின் வணக்காப்பு வைப்பும், பிறகு குழந்தைக்குப் பெயர் குட்டி, தொடர்புவிடும் திகழ்ச்சி முதலியவற்றையும் மிக அழகாகத் தொகுத்திருந்தார்கள். இரண்டாவது மகனின் கல்யாண விடியோ தொடர்த்தது. அது முடிந்ததும் வீட்டுக்குக் கிளம்ப நான் எழுந்தேன். என் ஹித்து வயது மகன் உடனே, "அம்மா, இன்னும் கொஞ்சம் நாடி இருேன்; இந்தப் புது மாயிக்கும் வணையல் போடுவதையும், பாப்பாவுக்குப் பேர் வைத்துத் தொடர்புப்போடுவதையும் பார்த்து விட்டே வீட்டுக்குப் போகலாம் என்றான். புதுப் பெண், மாப்பிள்ளை முகங்களைப் பார்க்க வேண்டுமே!

— எஸ். மஸ்ஸிகா, வரிஜாபாத்.

உ. வி. க்கு மலர் மாணவ!

●● என் தம்பி வீட்டிற்கு ஒரு நாள் போன போது அவர் உ.வி.வி.க்கு மாணவ போட்டுக் கொண்டிருந்தார்! "எதுக்குக்?" என்று விசாரித்தேன்.

"நன்றி உணர்ச்சியின் காரணமாகத் தான்!" என்றார் அவர். உ.வி. பார்த்த இனசரி என் வீட்டுக்கு வந்துக்கிடப்படுத்த எதிர் வீட்டு ரங்கசாமியின் மகன், வரதா; சண்ண இல்லாமல் என் மகனைக் கல்யாணம் செய்துக்கச் சம்பதிக்கட்டான். கல்யாணம் அடுத்த மாதம். பத்திரிகை

உ. வி. விடியோ பக்கங்கள்:

வரும். அவசியம் கல்யாணத்துக்கு வாரும் கன்" என்று மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்!

— பி.வி.எம். வரசன், சென்னை - 38.

இது பராத புத்தம்!

●● உ.வி.வி. மஹாபாரத திகழ்ச்சி, ஊர்விருந்து வந்த உறவினர் ஒருவருடன் கண்டுகளித்துக் கொண்டிருந்தேன். குழந்தைகளும் உடன் இருந்தனர். திகழ்ச்சி முடிந்ததோ இவ்வையோ, என் பின்னைகள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை விட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டனர். உறவினர், "இதென்ன, அண்ணன், தம்பிக் குள் இப்படி சண்டை?" எனச் சலித்துக் கொண்டார். அவருக்குச் சமாதானம் கூறுவது போல், உ.வி.வி. மஹாபாரதம் திகழ்ச்சி போல் ஆரம்பித்ததிலிருந்து இப்படித்தான்! என்றான் என் மனைவி. போன நேர நாள் வந்த போது இப்படி இவ்வையே; ஒற்றுமையாக இருந்தார்கள்! என்றார் உறவினர், "அப்போது உ.வி.வி. இராமாயணம் அல்லவா, காட்டி வந்தார்கள்?" என்று சொல்லிக் சமாளித்தேன்!

— என். விஜயகுமார், நஞ்சாங்கூர் - 6.

இன்னிசை பாடும் நேரம்

சென்னை
— சிறப்படுத்தி, உயர்வின் இனிய ஒலிவரை.

சென்ற கிள்கட்டி
கால்கொடுத்த கிள்கட்டி
குளிர்ந்த குள்கட்டி
குள்கட்டி

சென்ற 12 மணிக்கு 1 மணிக்குள்ளே
சென்ற 12 மணிக்கு 1 மணிக்குள்ளே
சென்ற 12 மணிக்கு 1 மணிக்குள்ளே
சென்ற 12 மணிக்கு 1 மணிக்குள்ளே

Ajanta

சென்னை
சென்னை 115,
சென்னை 203 241
சென்னை 1527, 2320, 2451, 2452
சென்னை 2150-212 ATCM

the touch of tomorrow's technology

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை 115, சென்னை 203 241

சென்னை 1527, 2320, 2451, 2452 சென்னை 2150-212 ATCM

கிரீஸுக்கு வருவதில் என்னக் கட்டத்தலை மடக்குவதுதான் பழக? ஒரு காட்டியமாக அதிகாரி சந்தன மரம் வெட்டியப் போகும் திருட்டுக் கூட்டத் தலைவனைப் பிடித்திறார் என்றால் - புக்கதானே? அப்படியொரு அப்பாவித்தனமான அபிப்பிராயத்திக்கு எடுக்கப்பட்ட படம் இந்த 'த' வீட்டுப் போன தங்கம்!

கார்த்திக்கையும், திரோஷாஸையும் தவிர வேறு யார் வருகிறார்கள்? மன்னிக்கணும். கொஞ்சம் நடவடிக்கை பார்த்துத்தான் கொஞ்சம் வெளியே இருக்கிறது. கசாபூசாவென்று மானாவாரி வெட்டு. தத்து!

பாவம், கார்த்திக்கை தனத்தால் பாவ மால்த்தான் இருக்கிறது. சிணைப்பில் கூடல் இல்லையா, பார்வையில் காதல் கொப்பு னிக்கையிலாவது, இளமையில்லையா, இள மையான தோற்றமில்லையா? எல்லாம்தான் இருக்கிறது. இசை பிசகாய் எவ்வெய்யா போய்க் கிதிக்க கொள்கிறார்; எதுவுமே எடு படாமல் போய்விடுகிறது!

தேவனை. அந்த கணையக்கா! மாறு வேடம் - பிதாமகர்களை ஸூபகம்படுத்தி னாலும் - ரசிக்கும்படியாய் இருக்கிறது. ஊர்ப் பொதுக் கூட்டத்தில் மூத்த விவசாய செத்தாமைய அவனைக் காரணர் பண்ணி அடுக்கெடுக்காய்ப் பதி கமத்திக்குக் கொண்டு வருகிற போது பதுக்கிவிடுகிறது பிறகு பார்க்கிறாரே ஒரு பாய்ச்சல் - வாய்ப் பாய்ச்சல். அது டக்கர்.

ஐயோ பாவமும் அடக்கி ஒருக்கிவ நாளும் அத்தந்தனே கொத்தி இழுத்தக் காதல் கொஞ்சலுமாய் திரோஷா நெஞ் கத்துள் ஒரு துறுதுறுப்பை ஏற்படுத்துவதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஊர்ப் பெருந்தனக்காரர் போர்வையில் விடலன் பெண் பிட்டு வரிசைத் தட்டிட்டு வந்தி ருக்க, வளர்ப்புத் தந்தை வீராசாமி ஒப்புநல் தாவிருக்கும் கட்டத்தில் - ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த திரோஷா பாய்ந்து வந்து கண்ணீரும் சம்பளவுமாய்.

'பெண்டாம்மா, எதைத் இந்தக் கல்யாணத் தில் இஷ்டமில்லை...' என்று கதறுகிறாரே, அந்த ஒரு கட்டத்தில்தான் திரோஷா சந்திர சலசலப்புக் காட்டுகிறார். மற்றைய சாதுப் பசுதான். (பலாக்காரத் திமிறல் சேர்த்தி யில்லை).

இந்தச் செத்தாமரைவீன் அவட்டல் களைச் சித்திக் கொள்ளும் பொறுமை இனி ரசிக்கவருகிறது இருக்காது என்பதற்கு மேல் அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட ஏது மில்லை.

இரண்டொரு காட்சிகள் என்றாலும் கெட்டிக்காரத்தனமாய் வித்தியாசமான பாத்திரத்தை ஏற்றிக் கொண்டதால் தம்பி யார் மனத்திலே நிற்கிறார். அதிலும் பல எது ரும் உட்கார் கார்த்திக்கைத் தட்டிக் கொடுத்து, 'மை மை, நீ எல்லாத்தையும் சமாளிச்சிடு வேண்டி நம்பிக்கை எனக்கிருக்கு. இருந்தா

பாண்டி நாயகர் கிரீஸுக்கு

ஐம்பி கேர்ட்டு... என்று எச்சரிக்கிறார். அதிலே மெல்லான தந்தைப் பாசம்.

கைழக் கூத்தாடி நும்பலுக்குள் தகைக் கைவந் தனம் போட்டிருக்கிறார்கள். 'அழுத்த, தாத்தம்,' என்று அடிக்கடி ஸூப கம்படுத்திக் குட்டில் ஏற்படுத்துவதை கைவந் கையத்தால் செவ்விரார் சத்திரன் - எம்.எம். அரிமாமம் கார்! நிரையுலகில் இரட்டைக் கிணவிலில் மன்னன் இந்த ஆள். ஆரோக்கியமானதல்ல இந்த வல்காரிட்டி.

'தொடர் ஒவ்வொரு' என்று சரணமாய் அடிக்கடி தாள் கொடுத்தல் பார்வையாளர்களை ஏதிரொலிக்கப் பண்ணிவிடுக்கும் கோவை சரணா கொஞ்சம் சிரிப்பு மூட்டுகிறார். தாவிவேற்று விடு வந்து சேர்த்த பின் ஐம் பூக்குச் சந்தம் கேட்டால்தான் இய ராக் இயங்கமுடியும் என்ற உத்தியை, பெற்றுவாய் வந்து சொல்ல, பாத்திரம் துலக்குவதி லிருந்து முதலிரவுப் படுக்கைக்கு வருவது வரை பரையடிக்கச் செவ்வெருநீர்த்துக் கொண்டுவந்து கைவை.

யாரோ பெரிய சந்தை வித்துவானின் உட்கார் என்று திரோஷாஸை அறிமுகப் படுத்தி. அப்படிச் சந்தைத்துக்கும் அவருக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் போனாலும் மொத்தத்தில் ராசதேவன் தன் வித்தையைக் காட்டிச் சைகொட்ட வைத்திருக்கிறார். போட்டியை வெகுவிடும்!

ஏதோ ஒன்றிரண்டு கணவுக் காட்சிகள் வர வேண்டியதுதான். அத்தகைய தோடி சேரும் ஒன்றொரு கட்டத்திலும் கற்பனை மிதப்புப் போட்டுக் காட்டியும் வித்தை காட்ட வேண்டுமா? அனுப்புக்கு மேல் அனுப்பு!

அப்படியானுமோ என்று தவிக்க விடாமல், இப்படித்தான் ஆகும் என்று தீர்மானிக்க வைத்து, அப்படியே ஆகிவிட்டால் பட்டப்பாக்கிறவர்கள் அடிப்படியாகச் 'சூன்' கொட்டிக் கொண்டுதான் திரும்புவார்கள்.

வட்டமேஜை

* பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* கங்கிட்டர் மொப்பெட்டியோட்டர் எசுக்கின் ஒட்டு அந்தம் இவ்வாறாக் கங்கியின் மூன்றுதரம் பச்சைநாகச் சிறித்து அப்படியே அட்டையில் ஒட்டி வைத்துக் கொள்ளலாமே! சென்னை - 38, கவிதாசன்

* கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிய கட்டுரைக்குப் 'மொழிகளைக் காப்போம், துய்ப்பாக்கி கணைக் காப்போம்' என்ற தலைப்பு கொடு பொருத்தம்? சென்னை - 14, ஸ்ரீமதி என். வாகுமேஸ்வரி

* பொன்னியின் செல்வன் விநாயகத்துக்கு அப்பாற்பட்டது என்று தோன்றினாலும் உணர்ச்சி கணைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள இயலாமல் எழுதியிருக்கிறேன். ஆதிதக் கரிசாவன் பரந்திரன் ஜீவனாப்தம்.

கங்கிண கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை - 38, கவிதாசன்

* காஞ்சி பெரியவரின் கவிதை, கவிதை கவிதை கங்கிண பற்றி அங்குள்ள நூல்களில் இருக்கின்றன. அந்த விவரங்களை பங்கும எல்லாருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 27 ஆம் ஆண்டில் அது எழுதி வைக்கும் பரமசிவனாரின் ஆசிரியரத்தின் நூலும் இந்த கங்கிணம் செழிப்படைவோமாக. திருச்சி - 2, டி. சேஷசுப்பிரமணியம்

* 21.3.88 இதழில் நடமாடும் தெய்வம் கங்கிண மொழியைப்பற்றி அருமையான தகவல்கள் இட்டிருக்கிறீர்கள். அவரது திருமகன் பட்டினத்த வண்ணத்தின் வெளியிட்டிருந்ததாக மேலும் சிறப்பாக இருக்கிறதற்கும். சென்னை - 28, வி. சேஷபாஸ்கிருஷ்ணன்

* கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* ராஜகா கங்கிண கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* ராஜகா கங்கிண கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* ராஜகா கங்கிண கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* ராஜகா கங்கிண கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* கங்கிணாவது கங்கிண விவரங்களைப் பற்றிப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறந்துவிட்ட நிலையில், கங்கிணாவது திருவாரூரிலே தான் இருக்கிறதே; தன்னி! தன்னி! சென்னை, ஆர். சத்திரன்.

* கொள்ளைத் தேடும் உடம்பு.

ஆரோக்கியத்தை உடல் முழுவதும் பரவ விட்டு, புண்ணகைய முகத்தில் தேக்கி நின்ற என்ஜெலாகிடம் பேசினோம்:

“பன்சி நாட்களில் மற்றக் முடிவாத சம்பவம் என்று எதைக் குறிப்பிடு வீர்கள்?”

என்ஜெலா விவரித்தார்: “நான் ஏழாம் வகுப்பு படிக்கும் போது, பன்னிக்கூடத்தில் விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது. அந்நேரம், நான் உயரம் தாண்டல், நீளம் தாண்டல், தூறு மீட்டர் ஓட்டம், திருநாறு மீட்டர் ஓட்டம் என நான்கிலும் பங்கேற்றேன். உயரம் தாண்டலில் முதல் பரிசும், மற்ற மூன்றிலும் இரண்டாம் பரிசுகளை அும் பெற்றபோது, நானும் ஒரு திறமையான அக்ஸெட்டாஸ்ப் பிரகாசிக்க முடியும்” என்கிற தம்பிக்கை எனக்குள் ஏற்பட்டது.

“உங்கள் பெற்றோர் ஊக்கமளித்தார்களா?”

“ஓ! திறமை, தூறு என்னுடைய திறமைக்கும், நான் உயர்த்துள்ள திறமைக்கும் அடிப்படையே என் அம்மாவும், அப்பாவும் எனக்குத் தாராளமாய் அளித்த ஊக்கமும் உற்சாகமும்நான் என்பேன்.

இவரது அம்மா, அப்பா இரண்டு பேருமே பன்னிக்கூட, ஆதிசியர்கள். மனைவி எடுத்த தொகு விளையாட்டு வீராங்கனையாய் உருவாக்குவது என்று முடிவு செய்து, அதற்கெதிர்ப் செலவில் இறங்கினார்கள். மனைவி எல்லாப் போட்டிகளிலும் பங்கேற்கச் செய்தும் வெற்றி பெற்ற போது பாராட்டியும் அவர் முன்னேற்றத்துக்கு உதவினார்கள்.

என்ஜெலாவின் அப்பா கால்பந்து ஆடுவாராம். நீசரங் வங்கியில் பணிபுரிவார். என்ஜெலாவின் கித்தப்பா குணபாண்டியன், இந்தியக் கால்பந்தாட்டத்தில் இடம் பெற்றவர். இப்படித் குடும்பத்தில் கப்போர்ட்டல் பின்னணி அமைத்தது என்ஜெலாவுக்கும் உருதல் வசதி.

* பவித்திரனின் பழனிநாதன்.

"1958 - ஆம் ஆண்டில் எனக்கு பங்கு குப்தா நினைவுக் கழல் கோப்பையைத் தமிழக விளையாட்டு விமர்சகர்கள் சங்கம் வழங்கியது. அப்பொழுது பர்ட்டை இருந்தால் நான் தேரிடையாகச் சென்று அந்தக் கோப்பையைப் பெறவில்லை. என்கார்டில் அப்பாதான் சென்று பெற்றுக் கொண்டார். அதே ஆண்டு வெட்டை மாமல்லன் கிருஷ்ண நாரே தேரில் சென்று பெற்றுக் கொண்டேன்." என்று கூறிப் புன்முறுவல் பூத்தார் ஏன்ஜெலா.

"அடுத்து, பிஜிவில் நடக்கவிருக்கும் ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில், இந்தியாவுக்கு நிச்சயம் ஒரு தங்கப் பதக்கம் பெற்றுக் கருவார், ஏன்ஜெலா" என்று அடித்துச் சொல்லுகிறார் தற்போது அவருடைய கோச்சாக உள்ள பழனிநாதன்.

விளையாட்டு 'கோட்' டாஸில் ஏன்ஜெலாவுக்கு இந்தியன் வங்கி, வேலை கொடுத்திருக்கிறது. தற்போது, சென்னையில் அவ் வங்கியின் தலைமை அலுவலகத்தில் பணி புரிகிறார் ஏன்ஜெலா.

வங்கியின் தலைவர் கோபாலகிருஷ்ணன். ஆசிய விளையாட்டுக்களில், ஏன்ஜெலா தங்கப் பதக்கம் பெறத் தேவைபாது அனைத்து உதவிகளையும் செய்யும் படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார், என்பது மிகுந்த சிக்ரூரிய செய்தி. கமாரி ஐம்பதாவிரம் செலவில், உயரம் நான்குமாதிரி உபயோகிக் கப்படும் நுகர மெத்தைக்கு ஏற்பாடு செய் திருப்பதாகத் தெரிவித்தார் இந்தியன் வங்கி ஸ்போர்ட்ஸ் செவலர் கத்தர்.

தற்போது ஏன்ஜெலாவின் பிரத்தி யோ 'கோச்' சாக உள்ள பழனிநாதனும், இந்தியன் வங்கி ஸ்போர்ட்ஸ். தினமும் மாவையில் கமார் ஸ்டீயூ மணி தேரம் இவர ஏன்ஜெலாவுக்குப் புதிதெனக்கிறார்.

"அதனுட்ப் உட்கடையைத் தாண்டியபின், மறுபக்கம் விரும்போது, உடனின் பாரம் தோன் பட்டையில் அமைப்பப்படி தாண்டும் முனையில் (இந்த ஸ்டைல் அமெரிக்காவில் (ரேபலமாது) ஏன்ஜெலா புதித்தி பெற்று வருவதால், முந்தைய ஏனியாட்டிக் கார்டுகளை முறியடித்துப் புதுச் சாதனை புரிக முடியும்" என்று நம்பிக்கை தெரிவித்தார் பழனி நாதன்.

தமிழக விளையாட்டுத் துறை பொது மெய்ளா ஸ்டீயூவெல்லா மோசன் "ஏன்ஜெலா மிகவும் அடக்கமான குண ஸ்டைலவர் - உடற்கட்டைக் கத்திதமாக வைத்துள்ளார்" என்று புகழுரை வழங்குகிறார்.

1958 செ. டி. உயரமும், 85 கிலோ எடையும் உள்ள ஏன்ஜெலா விந்தி, துரையில் பி. ஏ. பொருளாதாரம் படிக்கவிருக்கிறார். பொருது போக்கு ஐ. வி. பார்ப்பதுதான்.

— எஸ். சந்திரமௌலி.

வண்ணப்படம் மற்றும் படங்கள்:

கே. வி. ஆனந்த்

"அபிதா பேசுகிறாள், நம்பர் ஒன் கருவார்!"

"அப்படி என்ன சொந்தம்?"

"ஹாஸ்டலுக்குக் கூடத் தனிவாகவே போய்விட்டு வந்தான்!" — தானாகப் பாடி.

"சந்திர தலைவரவர்களே! இங்கே ஏன் வயக்கிட்டேன்?"

"நான் வந்திருக்கிறேன் பெண்ணைப் பற்றிய கண்ணாளைப் படித்ததும் அவரே வயக்கிட்டார்!" — பொது பிம்பவரத்தி.

"பாஸ் பண்ணிட்டியாண்டு கேட்டேன், சயன்ஸிலே போக்கெண்டு சொய்ந்திரே, ஏன்டார்?"

"என்ன பண்ணு, கிராஸ்கிராஸும் தம்ம தரட்டுக்கும் ராஜிவே இல்லைப் பா!" — க. சித்தாரத்தம்பி.

வாழ்வு முடிச்சுகள்

“这个嘛，我……”

“சாதினாட்டை சேர்த்துவிட்டது. அதுதான் மரபு.”

“பாடிப்போன.”

மூன்றாவது நானே புரோக்கர் மூன்றாவது உத்தரவின் தீர்மானம் வந்தது. இந்த மூன்றாவது தரின் பெண் பரக்கப் போனார்கள். விவரம் வருவதற்கு உட்கடப்பட்டார்கள். கவனம் செலுத்தப்பட்டார்கள். "அதிலிருந்து தான் என் கமிட்டி இருக்கிறது? இது தெரியவில்லை" என்று சொன்னார்கள்.

தமிழ்நீதி

விவிலியத்தின் புறப்பகுதி கருவியில்
அவ் வுள்ளப்பட்டுள்ளன. நேரடியாக என்னு
மாகத்தான் தான் முன்பு கோவிலினுள்
நேருக்கு கொண்டு வர. கங்கை நதி அருகி
லாக எங்கே? இவ்விதம் கொண்டு வர
முடியாத காரணத்தினால் குறுப்பில் நடத்த
முடியாது. குறுப்பில் நேருக்கு வராமல்
எங்கே, முடியாது என்று தெரிந்த பிறகு
பிறகுதான் கருவியை நேருக்கு கொண்டு

“இப்பவே துப்பாடி வந்தாச்சு. இனி
மேலாக உங்களுக்குப் போனாலே கொடுப்பாதி
யாத்தால் ஆகாதி. இப்படியே, சிகண்டா
வாடுப்பன் தட்டித்தாடிச் சின்னம்”.

— அக்காலத்து நூக்குளியி வளர்ந்து வந்ததற்குத் தக்கப் புத்தி கொள்ளாத காலம். தந்தையார் திருவள்ளூர் கட்டிடத்தலைவர். "தந்தை தம் சொல்லுந் தந்து, தந்தையார் தம் பண்டிகை மிகு இயல்வாரா? உலகத்தும் இயல் வயது நடுவாரா? சிவன் வயதெனினுந் தவிர்த்துத் தந்தை தந்தையாரை — கொல்லப்பட்டாரா

தந்த பெருமனோ பார்த்துக் கொண்டு
பேசாம்கிடுப்பான். விஸ்வநாதனுக்குத்
சிசிப்பு வந்தது.

“அருள்நெருக்கமாக, உதவியாக முதலாக
 உதவியாக வந்திருக்கிறார். துன்பமுள்ள நிலைத்
 தரம். செலவு அதிகமாகத்தான், தில்லி மாதிரி
 ரீதியாக இந்த மாதிரி.”

“அதெல்லாம் சரிதான்டா விஸ்வம்.
ஆனால், என்ருது ஏதேதா நாதிர் பெண்ணு
பார்க்கிறோமே.”

¹⁴ 即此處，由中國政府所派之軍隊。

“வேளையு பாக்கிற பெருமன்னு; உன்
பொருளென் புகிச்செய்கிற பெருமன்னு.”

"இவ்வாறுதான் இருக்கிறதா?"

தந்தையார் முதன் முதலாகத் திருநெல்வேலி
“இரட்டைகாது” என்று சிங்களத்தில் பட்ட பெயர்.

“தத்து... என்னைத் தப்புவான்... அப்படி...
கிழியா?”

"Pleasure..."

“மனைவியின்றி வந்தாய் கொடி ஈர்த்தி
 வாரும் தந்த பூ வாய்க்கத் தோழனும். புதல்
 புனடவைய வாய்க்கித் தோழக்க ஆசை வந்தும்.
 புரிவதா தத்து!”

“இதரப் பா.து வீதிவங்க, இந்தப் பொய்யான
நிதானுவேட்ட, கணவையிவ்வை, தீசுநிதி
யி, தாழ், கது கஞ்சியா போகைய வெடைச்
நெய்.”

"நெடும்பூதம் சிறந்தது, அந்த... தரம்..."

“பேராள வர விளங்க” சத்ததுறை
அதட்டினான். எதிர்க்குப் பட்ட கல்தி நோன்
நிற்பு. “அங்கே போல் அங்கிட்டே நலிகல”

பேசு. "இது என் திருமணம்; பரிசீலித்துக்கத்
செய்தாய்? நீக் கணியலான ஸுரபித்துக கிரியாக
செய்து காதிர் துலுதல் செய்தோனாய்? இதுக்
காதிர் துள் நுதிநாலை தாக்கெய்யாய்? முடி
தான்னு கேளுடா. நீ கணியலான பன்னிக் கப்
பேசுதே. பேசுதே. பேசுதே. பேசுதே. பேசுதே. பேசுதே."

“இந்த தந்தை, எந்தப் பொண்ணைப் பாரக்
கிறேனோ அனைத்துமே கண்ணால் பண்
ணிச்சிறந்தா இருக்கிறான். நினைவாகத்தான்
கொண்டா அந்தப் பொண்ணை மனம் என்ன
பாடு படுக்குமோ அது நினைவாகத்தான் பாடு
படுக்குமோ!”

“இப்போது தூக்கி திணைக்கிடக்கிற, பிறகு என்ன பண்ண?”

“தெரிசோடு நத்து. அது ஒருநிலைமை அல்லது நிலை. இருக்கலாம். உயர்வுதான் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது” இதைச் சொல்லியிருப்பதற்கு அதுதான் உயர்வு. தப்பிப் பண்ணிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று.”

அருள்வாக்கு

“செய்வதற்கு வந்தறி சொல்விறோம், அபிராமி அத்தாதி சொல்விறோம்” என்று பல பெண்கள் என்னிடம் வந்து ஆசீர்வாதம் கேட்டுவருகின்றனர். நங்கு காரியம்நான், ஆசீர்வாதம் பண்ணுவிறேன். ஆனால் இதைமெய்வாய் விட அதிகமாக அன்புறையுடைய சீர்திருமைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் இவர்கள் வரதவினை, வரதத்தோடு, சீர்செய்துவிட்டு என்ரு கண்டிஷன் இய்வாயம் நான் சொன்ன மாதிரி கல்யாணசங்களுக்கு மனப்பூர்வமாகச் சம்பாதித்தாய்தான் முடியும். தங்கள் மாதிரி யான பெண்கள் வந்து வந்தும் கல்யாண மாகாமல் திற்பது. அதனால் மனோ விகாரப்படுவது, காண்பதப்படுவது அப்படியும் மான உணர்ச்சியும் கர்த்துப் போல் விருவது எதிரிப்படி அவிவிடுகிற நிலைமையை மாற்றுவதற்கு இவர்களுக்கு மனசு இரவ்வொரு இவர்களுக்கும் அம்பா னுக்கும் மனசு தானாக இருக்கும். நாய்கள் கேட்காமல் பெண் வீட்டுக் காரர்களையே இத்தனை கொடுக்கிறோம் என்று கவியெக்கசையாக வந்ததாய் வாக் விட கொண்டுடாம் என்று சொல்வது கூடத் தப்பி, ஏனென்றால் ஒருத்தர் பண்ணுவதி விருத்து இவ்வொருத்தர் என்று இது சொயின் மாதிரி போய்க் கொண்டுயருகிற வழக்கம். கூட்டாணப்படுத்தாமையே ஒருத்தர் வரதவினை கொடுத்தாலும் இதனால் அவர் நம் பிள்ளைக்கும் கல்யாணம் பண்ணும் போது வரதவினை எதிர் பார்த்ததான் செய்வார். அதனால் அவர் ணாகையே கொடுத்ததாலும் கூட “வேண்டாம்” என்று சொல்லுவிற உணர்ந்த மனோ பாவம் வர வேண்டும்.

— துக்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சதஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகன்.

“புலம்பாமல் வா விஸ்வம், பேசிப் பாரு, கலங்காதே.”

முன்னால் சரிவாய் நின்ற இரண்டு தெண்ணை மரங்களின் நிழல் படர்ந்த அந்த விட்டிக் காலாற்படியில் விஸ்வநாதன் கால் வைத்த போதும் மனசில் கலக்கமோ பவமோ எதுமோ இருந்தது.

ஆகா, விஸ்வநாதனைப் பற்றி உஷா அப்பாவிடம் பெருமைப்பட்டாள். எவ்வேதிரி, வில் முதல் ராங்கு வாக்வி வந்ததை முகம் முழுக்கச் சத்தோஷம் நிரம்பச் சொன்னாள். வெவியல், பாயநாசம் தீர் அளவு, திருதெய்வோய் அங்காறின் தரம் என்று பேசக் போகிறாள். விஸ்வநாதனுக்கு ஒட்ட விஸ்வம். எவ்வேயோ தீரில் விட்ட என் ணெய் துளியாய்த் தவிப்பு.

“உஷா... லாமமா...”
மெல்லிசாய்க் கொலுக்கச் சப்பும் கேட் டது. ஒவ்வியல் ஒரு கை காப்பியை நீட் டிறது. காப்பி துறை, துணர் விளிம்பில் படர்ந்ததில் கை விரல் வேலாய் நடுங்கியது புரிந்தது.

நத்தமுமார் அவன் அப்பாணவத் தயக்க மாய்ப் பார்த்துக் கொன்னான். “விஸ்வம் பொண்ணுவிட்டே போச விருப்பப்படுகிற தான்.”

அவா இயல்பாய்க் கிரித்தார். “அதுக் கொன்ன” என்று மாநிரி பெரிதாய்த் தலை வணந்தார்.

“அந்த சீழ் சூழக்குக் கூட்டிட்டுப் போய்மா உஷா மாப்பிள்ளையை.”

உரிமையை வலியாக் கொண்டு வந்து, பல்வமாய், விஸ்வநாதன் போக எழுந்து வந்தி விட்டார்.

அன்று அதற்குள் தாண்டி அமைத்துப் போனான். அத்தப் பக்க வேப்பமர நிழல் அதற்குப் படர்ந்திருந்தது. தாற்காலியை இழுத்துப் போட்டு விட்டு ஓரமாய் நின்று கொண்டான்.

“உட்காரேன்.”

“பரவாயில்லை...”

“உங்கிட்ட போனும் உஷா...”

“இதுவு உனக்குச் சம்பதமா?”

“ஹ்...”
உகட்டு ஓரம் மெல்லிசாய் ஓர் இழை கிரிப்பு விசிந்தது. விஸ்வநாதனுக்குள் விரிப்பு தோன்றவில்லை. பயம் விரட்ட மாய் விசிந்தது. இத்தச் கிரிப்பு கண்களின் எதிரொலியோ?

“டெய்லிவ் இருக்கேன் உஷா. மாசம் ஆறாம் ரூபா வந்து, பிறும்மச்சாரியாய் இருந்தால் அது போதும். குடும்பம்னா கொடப்படும் தீ வேலை பார்த்தால்தான் முடியும்.”

பார்க்கிறேன்.”

“தீ கொண்டு தவர் சொன்னதா அக்கா சொன்னா. வேலை கெடைத்திடும். என்ன கணான் எடுத்தே.”

“செகண்ட் க்ளாஸ்.”

“டோட்டல் எவ்வினா உஷா?”

“அப்பத்திரெண்டு பர்ஸண்ட்.”

“வருத்தமாயிண்டையே உஷா? இன்னும்

ஒரு ரொமாண்டிக் அட்மாஸ்பிரேஸில் இவன் படிப்பு பத்திக் கேக்கறானேன்னு?

"மஹம்..."

"போவமா?"

அவன் பதில் பேசாமல் வெளியே வந்தான். முகத்தில் பழைய சிரிப்பு போய், ஒரு முதிர்ச்சி தெரிந்த மாதிரி தோன்றிற்று. விஸ்வநாதன் மெல்லியசாயப் பெருமூச்சு விட்டான். உடவுனே! நன்றி! என் வாழ்க் கையிலிலும் திருமணம்.

"என்னடா பிடிச்சிருக்கா?"

"ம்..."

அடுத்த வாரம் நிச்சயதார்த்தம் குறிக்கப் பட்டது.

அடுத்த வாரம் உஷா வீட்டுக்குப் போன போது மனத்தில் சிலிரிப்பு, சந்தோஷம், கிஷ்கிணுப்பு இருந்தது. வாசலில் இருந்த தென்னை மர நிழல் இன்னும் குளிர்ச்சியாய்க் காலில் பட்டது.

நிச்சயதார்த்தம் ஆரம்பிக்கும் முன் டின்பன் பதி... விஸ்வநாதனை முதலில் உட்கார வைத்தார்கள். பக்கத்தில் பெரிய மீனசயோடு ஓர் ஆள் உட்கார்ந்தார்.

"நான் உஷாவோட மாமா."

"ம்..."

"உஷாவை நீங்க கல்யாணம் பண்ணிக் கறைய பெரிய சந்தோஷம்."

என்ன பேசுவென்று தெரியவில்லை. விஸ்வநாதன் மௌனமாக இருந்தான்.

அவர் சாம்பாரிலிருந்து தக்காளியை எடுத்து ஓரமாய் வைத்தார். "தக்காளி என்ன விளை விக்கிது இப்ப! பெடல்லி விளைவ கொடுச்சலா?" என்றார்.

"இல்லை. உஷா வேலைக்குப் போனா சமாளிச்சுறலாம்."

"வேலைக்குப் போப் போறானா?"

"ம்..."

"பி.காம், அவளுக்கு இன்னும் முணு பேப்பர் இருக்கே?"

இல்லை தொண்டையில் சிக்கிற்று. பூவில் நடக்கும் போது கல் ரத்தின அவஸ்தை. விஸ்வநாதன் சட்டென்று எழுந்தான்.

"என்னாக்க விஸ்வம்? சாப்பிடுப்பா."

அக்கா பதறினாள். அத்தானும் நந்த குமாரும் முகத்தில் கேள்வி தேக்கிப் பார்த்தார்கள். விஸ்வநாதன் உள்செ் போனான்.

"உஷா... கொஞ்சம் வா."

"என்ன? சாம்பார் எடுத்து வரலா?"

"கங்க மாமா நீ இன்னும் முணு பேப்பர் வச்சிருக்கேனு சொல்றார். நிஜமா?"

"....."

"எச்சி விழுங்காதே உஷா. தயங்காதே. நிஜத்தைச் சொல்லு."

கண் சிவப்பாவி அபூசை வர எத்தனிக்க உஷா பதறினாள்.

"ம்... ஆனா..."

"ஏன் பொய் சொன்னே?"

"வி...ல... வீ...ல... சொல்லக் கொன்"

மங்கையர் மலர்

ஜூன் '89

பெண்களுக்காகவே வாதாடும்
வழக்கறிஞர்!

உங்கள் நிறத்தை வெப்பாக்க முடியுமா?

— அழகு நிபுணர்களின் ஆலோசனை.

கணவுகள் கலையும்
— குறாவால்

கிரான்ட் ஸ்டீட்ஸ் & ஸ்தாக்ஸ் வாங்கி

நசிக்குப் பாருங்கள்

இனிப்புகள்

1. குங்குமப்பூ பாதாம் கத்லி	2. குங்குமப்பூ பாதாம் ஹல்வா
3. பாம்பே டூர்	4. முத்திரி ஹல்வா
5. முத்திரி கத்லி	6. தேங்காய் பர்பி
7. தேங்காய் போலி	8. சத்திரகலா
9. புருட்ஸ் ஹல்வா	10. குங்குமப்பூ ஜாங்கிரி
11. கலாசந்த	12. குங்குமப்பூ பேடா
13. குஞ்சா பேடா	14. குங்குமப்பூ வட்டு
15. மாலாடு	16. மால்பூவா
17. மங்கனூர் போலி	18. தேங்காய் கோலா
19. மனோகரம் உருண்டை	20. ரஸமலாய்
21. ரஸகூல்லா	22. ரவாலாடு
23. ஸோன்பப்பி கேக்	24. ஸோன்பப்பி பேஸ்கஸ்
25. தூத்காரி	25. ஸ்வீட் ஸோமாஸ்
27. திருகுஞ்சம்	28. குங்குமப்பூ விட்டஹல்வா
29. வெய்லட் சீடை	30. பெங்காலி ஸ்வீட்
31. லவங்கலதா	

கார வகைகள்

1. பாம்பே பொட்டேடோசிபஸ்	2. பாம்பே அலுல் மிக்ஸர்
3. பாம்பே மிக்ஸர்	4. பட்டர் மிக்ஸர்
5. கார்ன்பன்கஸ் மிக்ஸர்	6. சிப்ஸ் (வாழைக்காய் & உருளை கிழங்கு)
7. முன்கு	8. மசாலா வேர்க்கடலை
9. முன்குத் தேன்குழம்	10. நவரத்ன மிக்ஸர்
11. மின்கு வண்ட	12. ரிப்பன் பகோடா
13. ரலில் சுட்டிடம்	14. சீடை
15. சீப்புர் சீடை	16. ஸ்பெஷல் மிக்ஸர்
17. செய்கோட்டி	18. தட்டை
19. தேன்குழம்	20. வஜ்பயிறு
21. வெஜிடேபிள் சமோசா	22. பகோடா

சுவாமி

ருசித்துப் பாருங்கள்

பொடி வகைகள்

1. இட்லி மிளகாய் பொடி	3. கறிவேப்பிலைப் பொடி
3. கறுவகாய் மிளகாய் பொடி	4. பருப்புப் பொடி
5. ரசப் பொடி	6. சாம்பார் பொடி.

திருமண வைபவங்களுக்கும்!

சீர முறுக்கு, சீரமுன்னுத் தேன் குழல், தேன் குழல், அதிரசம், அப்பம், திரட்டுப்பால், பருப்புத் தேன்காய் வகைகள் செய்துத் தரப்படும்.

**தி கிரான்ட்
ஸ்டீட்ஸ் &
ஸ்தாப்கஸ்**

நெ. 24, 2.வது
மெயின் ரோடு.

காந்தி நகர்.

அடைபாறு சென்னை - 20
போன்: 412557.

னாய்க. தீயக பதிவேற்றாவது இடம், எல்லாருமே சாப்பிட்டுப் பாங்க. பொய் பொண்ணு படிக்கலை. வேணாணு கடிதாசு போட்டாங்க. உங்களை எப்படி யாதீகம் முடிச்சிட்டாளுங்கு அப்பா...
"பொய் சொல்ல வெட்கமாலில்லேர் அம்பத்திரெண்டு பச்செண்டார்"
"பாஸாண பெப்பர்ல சேர்த்து அம்பத்து ரெண்டு..."

"இது வினையாட்டில்ல உஷா. பரீட்சைவ பெல்லாணர் அடுத்த நடவை எழுதிக்கலாம். இது வாழ்க்கை. உங்கமுத்துவ ஒரு நடவை முடிச்சுப் போட்டேன்னா அவிழ்க்க முடி யாது. எங்கஷ்டம் எல்லாம் சொல்லிவம் பொய் சொன்னியே. அது தப்பு உஷா. நீ உண்மையைச் சொல்லியிருக்கலாம். மூணு பேப்பர் இருக்கு. எழுதிடுறேன். பிரதிக் கல் யாணம் வச்சிக்கலாமாணு கேட்டிருந்தா சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன் உஷா."

"நானும் நினைச்சா பொய் சொல்லி யிருந்திருக்கலாம் உஷா. அஞ்சாயிரம் சம்பளம்னு சொல்லியிருக்கலாம். மாசம் நானு புடைவை நன்கம்னு சொல்லியிருக் கலாம். உறவுக்கறது நம்பிக்கைக்கற அய்யி வாரத்து மேலதான் வளரணும் - வளர முடியும். அத்தனாவதான் நான் என்னைப் பத்தி எல்லாம் சொன்னேன். நீ சொன்ன கையம் நம்பினேன். மார்க் வீட்டைக் காட்டுணு நான் கேட்டிருந்தா அது அசிங்கம். நீ ஏமாத்திட்டே உஷா. என் நம்பிக்கையைத் தூக்கி எறிஞ்சிட்டே. போதும். பொட்டுணு

எல்லாம் அறுத்துடுச்சி!"

அவன் அப்பா ஓடி வந்தார். கையைப் பிரித்துக் கொண்டார். கண்ணில் கரம். "அவ மாமாவுக்கு அவர் வைபலுக்கு இவனைக் கொடுக்கலையேனு கோபம். அதான்..."

"அது எனக்குச் சம்பத்துமில்ல லாரா..."
"அவர் எப்பன் நடத்தை சரி இடையாது. அதான் இவனைக் கொடுக்கலை..."

"ஐ போண்ட் கோ து ஸே." வின்வ நாதன் கோபமாய்க் கத்தினான். நத்தனுமார் அவன் தோள் கொட்டு அழுத்தினான்.

"நிதானமா இரு விஸ்வம். இப்ப என்ன... மூணு பேப்பரையும் எழுதின பிரதிக்..."

எழுதலாம் நந்து. ஆனா அதுக்கப்பறம் உஷாவோட நான்தான் குடும்பம் நடத்த ணும். அவ எது செஞ்சாலும் சொன்னா லும் சந்தேகம் வரும். பொய் சொல்லா னோணு தோணும். வேணாம் நந்து. நம் பிக்கை இவ்வாம் குடும்பம் நடத்துது அசிங்கம். கஷ்டம் எனக்கு மட்டுமில்லை. உஷாவுக்கும்தான். வேற நல்ல மாப்பிள் னையா உஷாவுக்கு நாமனும் சேர்த்து பார்ப் போம் நந்து. இதை விட்டுடுவோம்... பளீஸ்..."

அத்தனையும் நிசப்தமாகிவிட விஸ்வ நாதன் வெளியே வந்தான். காற்று பட்டு மரக் கிளைகள் அசைந்ததில் வாசற்படியில் நிழல் பளரந்து வெயில் விழுந்தது. புகளின் நிழல் வெளிவந்தான். நிழலில்லை - நினைத் துக் கொண்டான் விஸ்வம்.

உச்சி வெயிஸின் ஒரு பிபுட்டி!

‘கொஞ்சதூரம் வெயிலை எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்?’
தண்பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு தினம்பி, ஒரு திவரிடம்
இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது சொன்னார்கள்:

பேன், வெளியில் கடைகளில், தூண்
வளைவற்ற வாய்க்கிச் சாப்பிட வசதி
இல்லை..

குமாரச்: இந்த சித்திரக்காரருக்கு
இப்போதெல்லாம் சமாளி செய்வது
கஷ்டமாகிவிட்டது என்று தான் சொன்
கொண்டு, வெளியிலே இல்லாமல்தான்
யானை நேரங்களிலும், காலை நேர
விரும்புகிறார்கள். “வெளியே நேரங்களில்,
சமாளிக்காததினால்தான் போது, சிக்
ஷனவை மிதித்தால், விவரணை ஆறாய்
பெருகும். இதைவிட வே வேதனம்
இருக்கிறது. கொண்டு, சித்திராவி
வெயிலை வைத்திருக்கும் படி யுனைத்து
தண்ணீர் எடுத்துக் குடித்துக் கொண்டும்
சமாளிப்போம். இந்த வெயிலை,
பிசுபிப்பும், டம், செவடி அடுக்கும்..”
என்கிறார் குமாரச்.

மகாநவன்: பல்வயஸ் கண்டக்டர்
மாந்தவன் சொல்கிறார்: “பன்னாட்டின்
எப்போது பார்க்கிறோம் ஒவ்வொரு
புழுக்கம் சொல்லி மாறாது. யுக்கெட்,
கொஞ்சத்தே பின்னர், அடுத்த சில நிமிஷ
களுக்குப் படிக்கட்டுப் படுத்தியில் தினம்

கொண்டு வெளியேக் காற்று வாய்க்குவேன்;
ஒரு தண்ணீர், க்கவிரேயே வைத்துக்
கொண்டு அவ்வப்போது தண்ணீர்
கொள்வோம். தித்திரிவிருந்து
புறப்படுவோம். தினக்கு முகம் கழுவிக் தினம்
யினால், பரிசில் போனதும் மற்றபடி முகம்
கழுவுவேன்..”

திண்ணசாமி: திண்ணசாமி, நடந்த

• ‘தூண் வாய்க்க
வசதிக்கென..’

ராஜேந்திரன்: இவருக்கு,
கிடப்பிலிருந்து சமைவல் எரிவாயு திணி
டர்களா எடுத்துக் கொண்டு போய்,
வாய்க்கவாய்க்களில் விடுகளில் சப்ளை
செய்கிற வெயிலை. “தினமும் நூற்று
நடனங்கள், கிடப்பிலிருந்து திணிடை
களைக் கொண்டு போக வேண்டியிருப்ப
தால், வெயிலைத் தவிர்க்கவே முடியாது.
விவசாய சரியில்தான் எளிய, வெயிலில்
தாடி திரிந்துவரும் சார்” என்கிற இவர்,
திரிட்கிறார்: “சில பேர் கிடப்பில் தானா
கயோ முன்வந்து தண்ணீர்வை, கிரிட்டு
இருந்தால் தூய் வாட்டோ தருவார்கள்.
சிலர் மேல் தருவதும் உண்டு; சில
சமயங்களில் தானாகவே தண்ணீர் கேட்

3. 'புரணை தண்ணிதான்' : சிறு இன்னா தம்பலம்

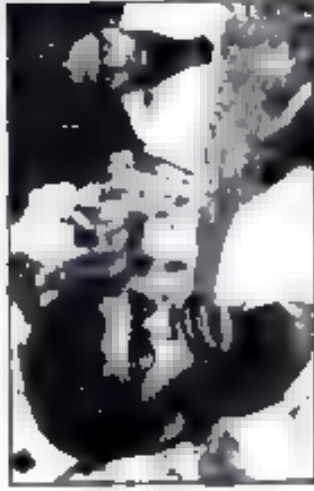
தான்கு ஆண்டு கனாவப் போக்கு வரத்துப் போலிவகாரரால் இருக்கிறார். "வெளியில் கொடுமை தாங்க முடியவல்லதான்; ஆனாலும் கடமை வற்று ஒன்று இருக்கிறதே! என்ன செய்ய?" கட்டிட ரிக்கும் வெளியில், வண்டிகளின் இரைச்சலுக்கிடையே, உண்ணக்கூடிய உடம்பை உரசி, நிந்திடு கண்டிர் அனுபவித்தால் தான் தனது முடிவும், அங்கப்போது, தொண்டு நிழலில் ஒதுங்குவதும், அருகிலுள்ள கட்டடத்தில் ஒரு தரம் குளிர் பானம் பருகுவதும்தான் வெயிலைச் சம்மாளிக்க தான் கண்டப்படுகின்ற உபாயங்கள்" என்கிறார்.

கப்பிரமணி: ஐம்பது வயது கப்பிரமணி இளமும், தெருத்தெருவாய், கைவண்டியில் ஐஸ் விற்பாரம் செவ்வாய், இந்தப் பெரியவர் காலில் செருப்புக்கட அணிமாமல் நடத்தது. வேதனையளித்தது. "இளமும் ஏதோ இரண்டொரு ருமங்களுக்கு கரும்பு ஐஸை

சாப்பிட்டுவிட்டுச் சும்மா இடப்பேய். சொப்பனம் வெளில் தாங்க வில்லைவெளியில், பெட்டியிலிருந்தே ஒரு இலை (மீக) சாதாண வெளாட்டி) எடுத்துச் சாப்பிடுவேன். உச்சி வெளில் நேரத்தில் வன்னுமர் கொட்டத்துக்கு வந்தேன். நிழலில் நின்று கொண்டு விடுவேன். நிழலுக்கு நிழலுமாதக; விளாபாரமும் நடக்கும்.

4. 'புரணை தண்ணிதான்' : சிறு இன்னா தம்பலம்

5. 'புரணை தண்ணிதான்' : சிறு இன்னா தம்பலம்

ராமமூம்: "ஆமா! வெளிய்தான்! அழகிலுள்ள தூம் இன்னா செவ்வ முடியும்." என்ஹார் சித்திரன் வேலைவ பாரக்கும் இவர். "தமக்கும் வலிமுள்ளது ஒன்று இருக்குதே! வெளியில் தாங்கவல்லதான்; கொஞ்ச நேரம் நிழல்வகுத்திருவேன். கரத்தவையால் உடம்பைத் தொட்டக்கொட்டி, தொகுசம் நல்லா இருக்கும். பாணையில் தண்ணீர் வெச்சிருந்து, அப்பப்போ அந்த நிலம் தண்ணியைக் குடிச்சா திரும்பிவா

6. 'புரணை தண்ணிதான்' : சிறு இன்னா தம்பலம்

திருத்தம். தெருத்தெருவாய், கைவண்டியில் ஐஸ் விற்பாரம் தெருத்தெருவாய், கைவண்டியில் ஐஸ் விற்பாரம் தெருத்தெருவாய், கைவண்டியில் ஐஸ் விற்பாரம்

பேட்டி: தூணி
படங்கள்: சோமு

பாசி

விருந்து விட்டது. உண்மையை விழித்த பாபு, எதிரே இருந்த முருகன் தன்னைமே
பார்ப்பதை உணர்ந்தான். தூக்கம் தெனியாத நிலை.

“என்ன அப்படிப் பார்த்தாய்?” உம்மான் முருகன்.

“தீ காவல்கள்தான்மே பருக்கைக் கிட்டேயே வந்து நின்றுவைவை எதுவும்
விசேஷமானது பார்த்தேன்!”

“ஒம் ஸ்ரீம் விசேஷம் இல்லை. ஒரு பத்து ரூபாய் பணம் வேணும்!”

அதன்மே பார்த்தேன்! காரணமில்லாத இவ்வளவு தூரம் நீ வர மாட்டியோ! சரி
எப்ப நினைந்திருக்கிறாய்?”

“ஒரு யாத்திரையே தந்துருமேன்!”

எழுந்து பரக்கெட்டிருந்த பத்து ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்தான். மனைவி
சொன்னா, எப்படியும் வந்தவன், இருவரையும் மரதி மரதியப் பார்த்தான். பின்பு
கைவிட்டுத் தாய்மையை முருகனிடம் நீட்டிவிட்டு உம்மே போனான்.

முருகன் போனதும் இராமன் வெடித்தான். “கூடப் பிறந்த தம்பி தானே?

வேலைகளிலாவது கஷ்டப்பட்டுப் பதல் பதல் குபால் கேட்டால் போலஸ் தரக்கூடாது!

“கூடப் பிறந்த தம்பிதான்! யாரு இல்லையதான்... அதுக்காக இராமன் எப்படித்

தந்து? அப்பாவே தர மட்டுமே கூறாத். அவன் கேட்கும்பொழுதுகூடக் கம்ம
ஒருத்தியிருந்தா அவன் கொளவந்தான் என்ற ஆகுமீ? அவனா ஒரு வேலை தேடிச்
கிட்டுப் பொழுதுப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கான் இல்லை...?”

வேலை கெட்டதற்குமே போவாரு! ஆனாலும் தீக்க ரொம்ப மேலாக...”

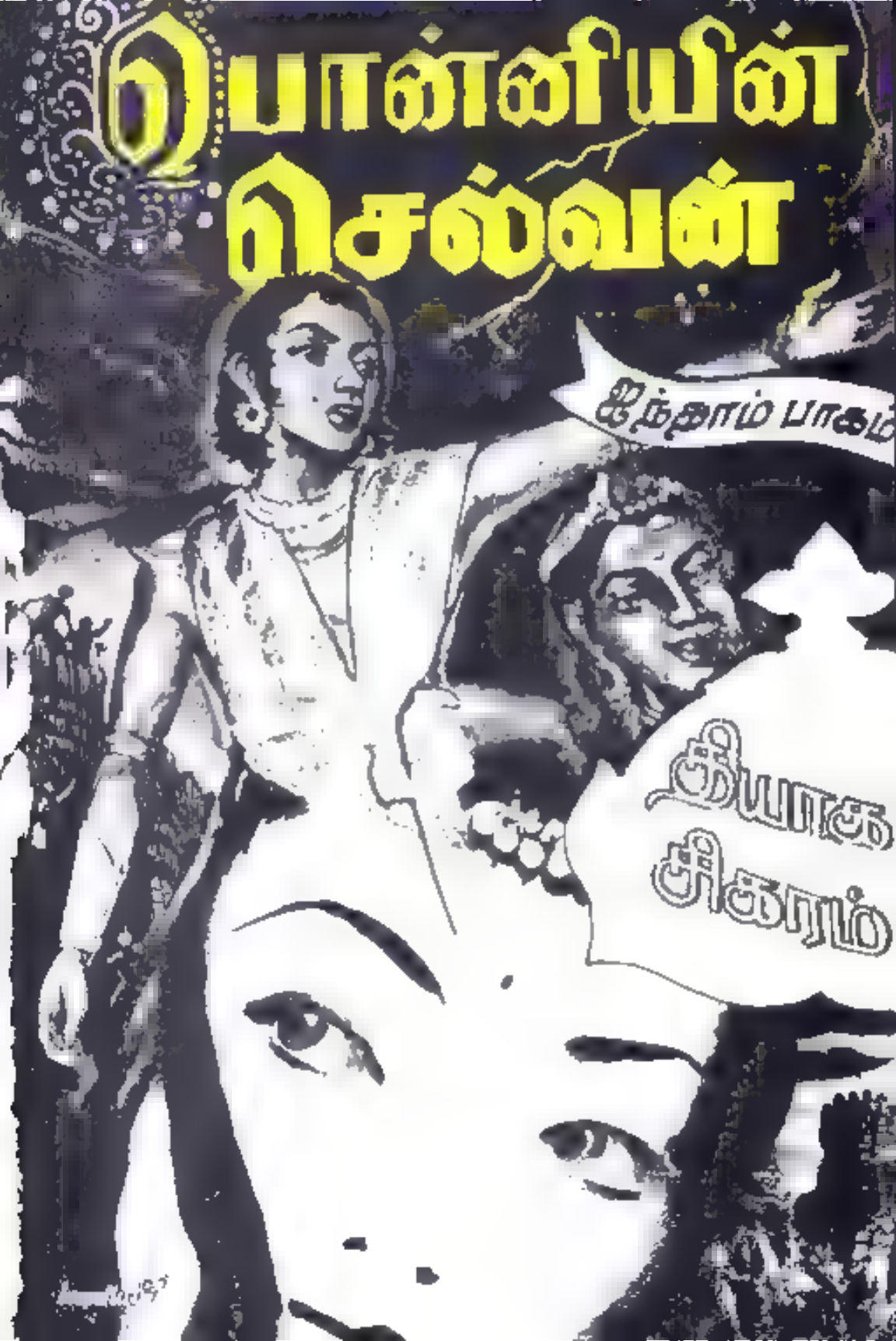
“உனக்குத் தெரியாத வேளையே! தன் கூடத்து ரெட்கிவித் தந்தானாவந்தான்
அவன் எப்ப உதவி வேணுமாவதும். நயக்கா வந்தான், அப்பப்பட்டு வேலைகள்
செய்யுறான். இப்பவும், எக்மேயோ போட்டு எழுதணும். பெயர்ன்ட் வாங்குவதற்குப்
பணம் குறைவுதான் தன் கைத்தொகை. போக்கு எழுதி முடிச்சதும் யாழ் பணத்துல
எனக்கும் பத்து ரூபாயைத் தந்துதுவான். மிகச்சிறந்த அப்பாவிட்டே தருவான். இராமன்
தந்தா இந்தப் பொழுதுபுணர்வு இருக்காதே! ஒம்மேனென்களைத் தல்வாத் தெரிஞ்
சுக்கணம். அவன் கூடக்கூட வண்ணத் தவிர வேறே வர கிட்டேயும் எக்மேயுத்
கேட்ட மாட்டான். இதுக்காகமே, நான் எக்மேயுட் செலவைக் குறைத்திருக்கிறேன்.
கைமேயே எப்பவும் பத்து ரூபாய்க்கம் இருக்கிற மாடுச் பார்த்திருக்கேனே.
நினைவாளையும் பார்த்தின் அந்தநம் புரிவது போலிருந்தது.

நாகை கண்ணீர்

யொன்னியின் ரிசஸ்வன்

இந்தாம் பாகம்

கீயாக
சிகரம்

முதல் அத்தியாயம் மூன்று குரல்கள்

நா

கூடாமணி விஹாரத்தில் பொன்னியின் செல்வர் பொருமைபுடன் காத்திருக்கொண்டிருந்தார்.

தஞ்சைக்குச் சென்று தந்தை தாயாரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவர் உள்ளத்தில் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவ்விடையில் அரசரைத் தாம் கவர எண்ணியதாகத் தம் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றம் ஆகாசமற்றது என்று திருப்தி அடைந்தார். ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தந்தையின் வர்க்கை மீறி நடத்ததாகத் தம் மீது ஏற்படக் கூடிய அபவாதத்தைக் கூடிய விசாரணைப் போடிக் கொள்ளவும் அவர் விரும்பினார்.

ஆயினும், நமது ஆர்வத்தையெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு, நமக்கையாரிடமிருந்து செய்தி வந்த பின்னர்தான் தஞ்சைக்குப் புறப்பட வேண்டுமென்று உறுதிவாக இருந்தார்.

பொழுது போவது என்னமோ மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. புத்த பிஷாக்கன் தினத்தொறும் நடத்திய ஆராதனைகளிலும் பூசைகளிலும் கலந்து கொண்டு சிறிது நேரத்தைப் போக்கினார்.

கூடாமணி விஹாரத்தின் கவர்களிலே தீட்டப்பட்டிருந்த அருமையான சித்திரக் காட்சிகளைப் பார்க்கிறதில் சிறிது நேரம் சென்றது.

பிஷாக்கனாடன், முக்கியமாகக் கூடாமணி விஹாரத்தின் ஆச்சாரிய பிஷாவுடன் சம்பாஷிப்பதிலே கழித்த பொழுது அவருக்கு உற்சாகத்தை அளித்தது.

என்னென்று கூடாமணி விஹாரத்தின் தலைமைப் பிஷா கீழ்த்தினாகக் கூடியிருந்த அப்பாலுள்ள பற்பல நாடுகளிலே வெகு காலம் வாத்தியை செய்தவர். சீன தேசத்தி

லிருந்து சாவகத் தீவு வரையில் பல ஊர் களுக்கும் சென்று வந்தவர். அந்தந்த நாடு களைப் பற்றியும் அவற்றிலுள்ள நகரங் களைப் பற்றியும் ஆங்காங்கு வசித்த மக் களைப் பற்றியும் அவர் நன்கு எடுத்துக் கூற வல்லவராயிருந்தார்.

சீன தேசத்துக்குத் தெற்கே கடல் மூழ்த்த நல்ல நாடுகள் அந்நாளில் ஸ்ரீ விசயம் என் னும் சாம்ராஜ்யத்தில் அடங்கியிருந்தன. அருமையான நாடு, சாம்போது தேசம், மாணக் கையாரம், தலைத் தக்கோலம், மாப்பப்பாளம், மாயிருடிங்கம், இலங்காசோகம், நாமரலிங் கம், இலாழுகி தேசம் முதலிய பல நாடு களும் நகரங்களும் ஸ்ரீ விஜய சாம்ராஜ்யத் துக்கு உட்பட்டோ, சீசப்பாளையமுடையோ இருந்து வந்தன. இவற்றுக்கெல்லாம் நடுநாயக்கமாகக் கடாரம் என்னும் மாதரைத் துணையற்ற சீர் சிறப்புக்களுடனும் செல்ல வந்ததுடனும் விளங்கி வந்தது.

அந்த நாடு நகரங்களைப் பற்றி விவ ரிக்கும்படி ஆச்சாரிய பிஷாவுக்கு ஒவ்வ ிடைத்தபோதெல்லாம் பொன்னியின் செல்வன் அவரைக் கேட்டு வந்தான். அவரும் அலுப்புச் சளிப்பில்லாமல் சொல்லி வந்தார். அந்நாடுகளில் உள்ள இவற்றை வளங்களைப் பற்றியும் வரித்தகப் பெருக்கத்தைப் பற்றியும் கூறினார். பொன் னும் மணியும் கொழித்துச் செந்நெல்லும் கரும்பும் செறித்துச் சோழ வன தாட்டுடன் எல்லா வளங்களிலும் போட்டியிடக் கூடிய சிறப்புக்களுடன் அந்நாடுகள் விளங்கு வதைப் பற்றிக் கூறினார். பழைய காலத் திலிருந்து தமிழகத்துக்கும் அந்த நாடுகளுக் கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றிக் கூறி னார். பல்லவ நாட்டுச் சிற்பிகள் அந்த தேசங்களுக்குச் சென்று எடுப்பித்திருக்கும் அந்நாட் சிற்பத் திறமை வாய்ந்த ஆய்வங் களைப் பற்றிச் சொன்னார். தமிழகத்தி லிருந்து சென்ற சித்திர, சங்கீத, தாட்டியக்

கைகள் அந் தாடுகளில் பரவிவிடுப்பதைப் பற்றியும் கூறினார். இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய இதிகாசங்களும், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், விவன், பார்வதி, திருமால் ஆகிய தெய்வங்களும், புத்த தர்மமும் அந்த தேசத்து மக்களின் கண்ணில் கைத்து அடி கொண்டிருப்பதையும், ஒன்றோடொன்று பிரித்துக் காரமுடியாதவர்களாக அந் தாட்டு மக்கள் எல்லாந் தெய்வங்களையும் வணங்கி வருவதையும் எடுத்துக் கொள்ளார். தமிழ்மொழியின் தந்தையாகிய அகஸ்திய முனிவருக்கு அந்த தாடுகளில் விசேஷ மரியாதை உண்டு என்பதையும், அம் முனிவருக்குப் பல கோயில்கள் கட்டியிருப்பதையும் கூறினார்.

தெய்வல்லாம் திருமபத்திரும்ப அருள்மொழிவர்மர் கேட்டுத் தெரிந்து மனத்திலும் பதிய வைத்துக் கொண்டார். அந்தந்த தேசங்களுக்குத் தனது வழியான மார்க்கங்களைகளையும் உடல் வலியான பார்க்கக் கண்ணையும் இவ்வாறு தனது விசாரித்து அறிந்தார். வழியில் உள்ள அபாயங்கள் என்ன, வசதிகள் என்ன என்பதையும் கேட்டு அறிந்தார்.

“கவாமி! அந்த தாடுகளில் மழைபடியும் தாங்கள் பாத்தினர செய்யும்படியாகத் தெரிமுமா?” என்று வினவினார்.

“புத்த பகவானுடைய சித்தம் போல் நடக்கும். இவ்வரசோ! எத்தனைக் கேட்டுத் தெரிக்கன்?” என்றார் பிகு.

“நானும் தங்களுடன் வரவரம் என்ற ஆசையினால்தான்.”

“நான் உவகத்தைத் துறந்த சத்தியாமி; தாங்கள் புதி அருள் சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரர். தாங்களும் நானும் சேர்ந்து பாத்தினர செய்யவு எப்படி? தங்களைச் சில நாள் இந்த விதாரத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றும். பாறுப்பே எனக்குப் பெரும் பாரமாயிருக்கிறது. எப்போது என்ன தேருமோ என்று தெல்க தெரி. திக. என்று அடித்துக் கொள்ளுகிறது....”

“கவாமி! அந்தப் பாரத்தை உடனே தவிர்த்தி செய்ய விரும்புகிறேன். இந்தக் கணமே இங்கிருந்து....”

“இவ்வரசோ! ஒன்று நினைத்து ஒன்றைச் சொல்லி விட்டேன். தங்களை இங்கு வைத்

துக் கொண்டிருப்பது பாரமாயிருந்தாலும் அதை ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். தங்கள் தந்தையாகிய சக்கரவர்த்தியும் தமக்கையார் இளைவபிராட்டியும் புத்த தர்மத்துக்கு எய்வளவோ உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக தங்கள் பட்டிருக்கும் தன்றிக் கடனில் ஆரோத்தில் ஒரு பங்குக்குக் கூட இப்போது தாங்கள் செய்வது உடாகாது. தாங்கள் புத்த தர்மத்துக்குச் செய்திருக்கும் உதவிகளை அது கொடுப்பானதா? அனாராதபுரத்தின் சிறிதளமான கந்தரங்களைவும் விதாரங்களைவும் செப்பனிடச் செய்த கைங்கரியத்தை தாங்கள் மறக்க முடியுமா? அதற்கெல்லாம் இளைவான பிரதி உபகாரமாக எழு தாட்டில் மணி மழை-த்தையே தங்களுக்கு அளிக்கப் பிகு-கள் முன்வந்தார்கள். இவ்வரசோ! அதை ஏன் மறுத்தீர்கள்? இவர்களைக் கந்தரிசிற்காததாத்தில் தாங்கள் ஏதிரிக்குந்தால், தூறு தூறு கப்பல்களில் ஏராளமான பரிவாரங்களுடனே சித்தந்திரை தாடுகளுக்குத் தாங்கள் போய் வரலாமோ? இந்தப் பிகு-களைப் பித்தொடர்ந்து பாத்தினர செய்ய வேண்டுமென்ற வி ஆப்பிசு, தங்கள் மனத்தில் தோன்றியிராதே?” என்றார் ஆச்சாரிய பிகு.

“குருதேவரோ! இவர்களை இராஜ குலத்தின் சரித்திரத்தைக் கூறும் ‘மகா வம்சம்’ என்னும் கிரந்தத்தைத் தாங்கள் படித்ததுண்டா?” என்று இவ்வரசர் கேட்டார்.

“ஆயா! இது என்ன கேள்வி? ‘மகா வம்சம்’ படிக்காமல் தான் இந்தக் குடா மணி விதாரத்தின் தலைவனாக ஆகியிருக்க முடியுமா?”

“மன்னிக்க வேண்டும். ‘மகா வம்சம்’ படித்ததுண்டா?” என்று தங்கனிடம் கேட்டது. தங்களுக்குப் படிக்கத் தெரியுமா என்று கேட்பது போலத்தான். ஆனால், அந்த மகா வம்சம் கூறும் அரசு பரம்பரையில் பார்க்க

அமரர் கஸ்டிக்

வாசி என்னென்ன பயங்கரமான கொடும்
பாங்குகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று
தங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா? மகன
தந்தையர் சிறையில் அடைந்தான்; தந்தை
மகனை வெட்டிக் கொன்றான்; தாய் பசு
ளுக்கு விஷமிட்டுக் கொன்றாள்; தாய்
மகன் நீயியே போட்டு வதைத்தான்! பெற்றோர்களுக்கும் பெற்ற மகன்களுக்கும்
உறவு இப்படி என்றால், சித்தப்பன்மார்க்
ள், மாமன்மார்கள், சிற்றன்னை பெரியன்
னைமார்கள், அண்ணன் தம்பிகள் - இவர்
களைப் பற்றிக் கொங்க வேண்டியதில்லை.
குருநெல்வேலி இப்படியுமாய். மகாவுப
பாதகந்தனை இவர்களை அரசு சிறையில்
செய்தனர் என்று 'மகா கங்கை' கறுகிற
தல்லவா?"

"ஆம். ஆம்! அத்தனைய நீர் செய்க
ளுக்கு அவரவர்கள் அடைந்த தண்டனை
களையும் கறுகிறது. அந்த உறவுணங்
களைச் சா. ப. மகன்கள் தரிமமார்க்கெட்டுக்
துக்குவாய் 'மகா கங்கை' உபநேசிக்கிறது.
அந்த மருத்து வி. வேண்டாம்! மகா
கங்கை புனிதமான சித்தப் கங்கையே
மகா கங்கை தாய். மகன் மகனாக இருக்கிறான்.

தாய்" என்று ஆச்சாரிய பிஷாப் பரபரப்பு
டன் கூறினார்.

"கவாயி! 'மகா கங்கை' என்ற துணை
தான் துறை சொல்லக்கூடாது இராஜ்யாதி
கார ஆணை எப்படி மனிதர்களை அரக்கர்
களிலும் கொடியவர்களாகக் கி விடுகிறது
என்பதைப் பற்றித்தான் சொன்னேன்
அத்தனைய கொடும் பாங்குகளினால்
கைங்கமடைந்த இவர்களைச் சிவகாமத்தைய
தான் மறுதலித்தது தவறாதுமா?"

"மகா புத்திமான்களா புத்த கங்கை
தான். அதனாலேதான் இவர்களை அரசு வஸ
தத்தையே மாற்று விடுகிறார்கள். தங்
களை முதல்வராகக் கொண்டு புதிய கங்கை
தொடங்கட்டும் என்று எண்ணினார்கள்
தங்களை அந்த மறுத்தது தவறுதான்.
இவர்களைச் சிவகாமத்தையில் விற்றிருந்து
அசோக வர்த்தமனாரப் போக உவகமிக்
காய புத்த தரிமத்தைப் பரப்பும் பாதுகாக்
கும் வாய்ப்பு தங்களுக்குக் கிடைத்தது..."

"குருநெல்வேலி பரத கங்கை தந்த குரு
கங்கை சிறையில் ஆண்ட அசோகவர்த்தமார்
எங்கே? இன்று இந்தப் புத்த விநாயகத்தில்
முனித்து கொண்டு தங்களை பாதுகாப்பைப்
பாதுகாக்கும் இந்தச் சிறுவன் எங்கே?
கங்கைமிகை. தங்களை சிவகாமக்கூட தான்
அருகதையில்கூடவன் புத்த தரிமத்தை
எப்படியும் பாதுகாக்கப் போகிறான்?"

"இவ்வரவே! அவ்விதம் சொல்ல வேண்
டாய் தங்களைடம் மனதத்து இடக்கும் மகா
சக்தியைத் தங்களை அறிவயக்கவை தங்
களை மட்டுப் புத்த தரிமத்தை மனப்பூர்வமாக
ஒப்புக் கொண்டால் அசோகனாரப் போல்
புத்த பெறுவீர்கள்..."

"என் உணர்ந்தில் இவ்விதாயத்தி
னிருந்து விநாயகரும் குருகணும் பாரிவதியும்
பரமேசுவரனும் தந்தியும் பிருக்கியும் சண்டி
கேசவரரும் கோமீதில் கொண்டிருக்கிறார்
கள் அவர்களை வெல்லும் அபபுறப்
பகுத்தி விட்டல்லவா புத்த தரிமத்துக்கு
இடம் கொடுக்க வேண்டும்? குருநெல்வேலி
அடியெணை மன்னியுங்கள் தங்களுடனே
உள்ளபத்தினாய் துதி நெளஎன்று சொன்ன
போது புத்த தரிமத்திச் சொத்து விநயதார
கனாரிச் சொல்லக்கூடாது உ. கங்கைக்
கூடத்து தாய் தாய் தோங்களுக்குப் போய்ப்
பார்க்கும் ஆணைவினாய் தங்களுடன் வரு
வதாகக் சொன்னேன். ஆனாலும் மறுபடி
போகிக்கும் போது..."

"இவ்வரவே! தங்களை வர்த்தமனையதான்
தவறாகத்தான் புரிந்து கொண்டேன். ஆனா
ளும் புத்த தரிமத்துக்கும் தங்களுக்குக்
கும் தொடர்பு இல்லாமற்போகவில்லை. புத்த
பகவானுடைய பூர்வ ஜன்மம் ஒன்றில் அவர்
சிபிச் சக்கரவர்த்தியாக அவதரித்திருந்தார்.
புறாவின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்
தமது சைதன்ய அவர் அளித்து கொடுத்தார்.
அந்தச் சிபிவின் கம்பத்திலே வந்தவர்கள்
சொறு குயத்தினர் ஆனவரையேதான்
உங்கள் குயத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் செம்
பியன்" என்ற மட்டம் ஏதட்டிக்குக்கிறது.

இதைத் தாய்கள் மறந்து விட வேண்டாம்.”
 “மறக்கவில்லை. குருதேவரே! மறத்
 தாலும் என் உடம்பில் ஓடுகிற இரத்தம்
 என்னை மறக்க விடுவதற்கு. ஒரு பக்கத்
 தில் சிபிச் சக்கரவர்த்தியும் மறுத்திச்
 சோழரும் என்னுடைய இரத்தத்திலேயும்
 சைவரிலேயும் எதுமேயேயும் கலக்கிறாது.
 ‘பிறகு ஒரு பகாரம் செல்; மற்றவர்களுக்கு
 உன் உன்னுடைய நலங்களைத் தியாகம்
 செய்!’ என்று வற்புறுத்திக் கொண்டேயிருக்
 கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் கரிகால்
 வளவரும் விஜயாலய சோழரும் பராந்தக
 சக்கரவர்த்தியும் என்னுடைய இரத்தத்திலே
 சேர்த்திருந்து ‘கைவிக் கத்தியை எறி! தாய்
 வளவக் கைவியத்தைத் திரட்டு! தாது திரை
 யிலும் படை எடுத்தும் போ! உன் உடத்து
 போ! சோழ சாய்ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்து
 உலகம் காணாத பகோகந்தம் அடைவச்
 செய்!’ என்று இரத்தக் கறுகிறார்கள். இவ்
 கொருபுறத்தில் சிவனடியார் கோர் செங்
 கணாரும், தொண்டைமண்டலம் பரவிய
 ஆதித்த சோழரும், மகானாயக கண்டராதித்
 தரும் என் கன்னத்தில் குடி கொண்டு
 ஆவயத் திருப்பணி செய்! பெரிய பெரிய
 சிவாகையகளை எழுப்பி மேரு மலைபோல்
 வானவாழி திற்கும் கோபுரங்களை அமை

மோவியகளை நிர்மாணி!’ என்று உபதேசித்
 துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். என் முன்
 கோர்கள் இவ்வளவு பேருக்கும் தடுவில்
 விடத்து தான் நிண்டாடுகிறேன். குருதேவரே!
 அவர்களுடைய தொத்தரவுகளைப் பொறுக்க
 முடியாமல் உன்னை மயக்கவே சில சமயம்
 எனக்குப் புத்த சமயத்தை மேற்கொண்டு
 பிஷுயாவி லிடலாம் என்று கூடத் தோன்று
 கிறது. உன்னை கூர்ந்து எனக்குப் பௌத்த
 சமயத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். புத்த
 பகவானைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்!” என்
 னார் பொன்னிலிச் செல்வர்.

இதைக் கேட்ட பிஷுவின் முகம் மிகக்
 மலர்ச்சிடைத்து விளங்கிவது.

“இவ்வரே! பௌத்த மதத்தைப் பற்றி
 யும் புத்த பகவானைப் பற்றியும் தாய்கள்
 அறிவாதது என்ன இருக்கக் கூடும்?” என்
 னார்.

அதோ அந்தச் சுவர்களில் காணப்படும்
 சித்திரக் காட்சினை விளக்கிக் கொல்லுங்
 கன், அங்கே ஓர் இராஜ குமாரர் இரையில்
 எழுந்து போகப் பிரயத்தனப்படுவது போல்
 ஒரு சித்திரம் இருக்கிறதே? அது என்ன?
 அவர் அருகில் படுத்திருக்கும் பெண்மணி
 யார்? தொட்டியில் தூங்கும் குழந்தை யார்?
 அந்த இராஜகுமாரர் முகத்தில் அய்யவனவு

கவனம் ஈடுகொண்ட தோற்றம் ஏன்?" என்று இளவரசர் கேட்டார்.

"ஐயா! புத்த பகவான் இளம் பிரா வத்தில் தங்களைப் போல் இராஜகுலத்தில் பிறந்த இளவரசரை இருத்தார். யசோதரை என்னும் திரைத் தாய் அழகு வாய்ந்த மங்கையை மணந்திருந்தார். அவர்களுக்கு ஒரு செல்வப் புதல்வன் பிறந்திருந்தான். தகப்பனார் இராஜ்ய பாரத்தை அவரிடம் ஒப்புவிக்கச் சித்தமாயிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் சித் தார்த்தர் உலகில் மக்கட் குலம் அதுபவிக்கும் துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு வழி காட்டு பீடிகை விரும்பினார். இதற்காக அருமை மனைவியையும் செல்வக் குழந்தையையும் இராஜ்யத்தையும் விட்டுப் போகத் தீர் மானித்தார். அவர் தன்னிரையில் அரசன் மனைவியை விட்டுப் புறப்படும் காட்சிதான் அது. இளவரசே! இந்த வரலாற்றைத் தாங் கள் மூன்றாம் அறிந்ததில்கவையா?"

"ஆம், ஆம்! பவமுறை கேட்டு அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சித் திரத்தில் பார்க்கும் போது மனத்தில் பரிவது போல் வாயினால் கேட்ட வரலாறு பரிவ வில்லை. தூங்குவிட்டுப் பரிசோதனையை எழுப்பிச் சித்தார்த்தர் உன்னை விட்டுப் போகிறார்; அவரைத் தடுத்து திறந்து!" என்று எச்சரிக்கத் தோன்றுகிறது. சரி; அடுத்த சித்திரத்தைப் பற்றிச் சொல்லு வன்!"

புத்த பகவான் இளமவரவாழ்வுத் குறிப்பிட்ட மற்றச் சித்திரங் களையும் ஒவ்வொன்றாக ஆக் சாரிய பிக்ஷு எடுத்து விளக்கி வந்தார். அருள்மொழி வர்மர் புத்த தர்மத்தைத் தழுவினாள் எவ்வளவு தன்மையிருக்கும் என்ற ஆசை பிக்ஷுவின் இதய அந்தரங்கத்தில் இருக்கத் தான் இருந்தது. ஆகையால் மிக்க ஆர்வத் துடன் சித்தார்த்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லி வந்தார். கடைசியில், சித்தார்த்தர் போதி விருட்சத்தில் அடியில் அமர்ந்து தலம் செய்து ஞான ஒளி பெறும் சித்திரத் துக்கு வந்தார்.

அந்தச் சித்திரத்தைக் குறித்து அவர் சொன்ன சிறகு பொன்னியில் செல்வர், "குருதேவா! தங்கன் கருத்துக்கு மாறாக நான் ஏதேனும் சொன்னால் தங்களுக்குக் கோபம் வருமா?" என்று கேட்டார்.

"இளவரசே! நான் ஐம்புலக்களை வென்று மனத்தை அடக்கவும் பவிறவன்.

தங்கன் கருத்தைத் தாராளமாகச் சொல்ல வான்" என்றார் பிக்ஷு.

"போதி விருட்சத்தில் அடியில் வீற்றிருத் தபொது சித்தார்த்தர் ஞான ஒளி பெற்றார் என்பதை நான் நம்பவில்லை."

தூப்புலக்களையும் உள்ளத்தையும் அடக் கெல்லாமிருந்தபோதிலும் பிக்ஷுவின் முகம் கருங்கிவது.

"இளவரசே! மனா போதி விருட்சத்தில் ஒரு மனை அபொக வர்த்தனரின் காலத்தில் இவங்களுக்குக் கொண்டு வரப் பட்டது. அந்தக் கிளை வேர் விட்டு வளர்ந்து ஆறிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்றைக்கும் பட்டுப்பொகாமல் அதுராதபுரத்தில் விசைவ மாகப் பட்டாந்து விளங்கி வருகிறது. அந்தப் புனித விருட்சத்தைத் தாங்களை அதுராத புரத்தில் பார்க்கிறுப்பீர்கள். பின்னர், 'தம்ப விக்ஷவ' என்று ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"குருதேவரே! போதி விருட்சமே இவ்வள வென்று நான் சொல்ல வில்லை. அதனடி யில் அமர்ந்து சித்தார்த்தர் தலம் செய்ததை யும் மறுக்கவில்லை. அங்கே நான் அவர் ஞான ஒளி பெற்றார் என்பதைத்தான் மறுத் துக் கூறுகிறேன் என்றையதினம் சித்தார்த் தர் மக்களுடைய துன்பத்தைத் துண்டக் வழி காண்பதற்காகக் கட்டிய மனைவியையும் பெற்ற மனைகளையும் உரிமையுள்ள இராஜ்யத் தையும் நியாமம் செய்து தன்னிரையில் புறப் பட்டாரோ, அப்போதே அவர் ஞான ஒளி பெற்று விட்டார் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அந்தக் கட்டியும் ஓர் அற்புதமான செயலை நான் எந்த வரலாற்றிலும் கேட்ட தில்லை. இராமர் தன் தந்தையின் வாக்கைப் பரிபாலனம் செய்வதற்காக இராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்தார். பரத் தம் தமையனிடம் கொண்ட பக்தியினால் இராஜ்யம் வேண்டாம் என்றார் அரிச்சந்திர மகாராஜா தாம் கொடுத்த வாக்ருதிகைய திறையேற்றுவதற் காக இராஜ்யத்தைத் துறந்தார். சிபிச் சக்கர வர்த்தியும் புறாவுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து விட்ட காரணத்தினால் தன் உடலை அறுத் துக் கொடுத்தார் ஆனால் சித்தார்த்தர் வாகுக்கும் வாகுக்குக் கொடுக்கவில்லை; வாகரையும் திருப்பிச் செல்வ விரும்பவில்லை. மனிதகுலத்தில் துன்பத்தைப் போக்க வழி காட்டு பீடிகும் பொருட்டுத் தாமாகவே எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்து விட்டுப் புறப்பட்டார். புத்த பகவான் போதி விருட்

"என்னோட முதல் மனைவி என்னைச் 'கொலி'க்கும். இரண்டாவது மனைவி 'தாது'க்கும் தாது உப்பிடுவாக்கம்!"

"பரவாகவியோ சித்திரத் தை படிக்கிற மாநித் இருப்போ உங்க பொருத்தம் என்ன?"

"கொலிதாது!"

— எம். பி.வெங்கடே.

சத்தின் அடியில் ஸ்தான ஒளி பெற்ற பிரதே
இருந்த கார்ட்டுமும் அற்புதமான செயல்
செய்யும்செய்துண்டா? ஆகையால் அங்
மனையை விட்டுப் புதுப்பட்ட போதே அவர்
ஸ்தான ஒளி பெற்று விட்டார் என்று சொல்
வது தவறாதுமா?

கவிதம் பொன்னிலின் செல்
வர் கூறிய தொழிலை ஆர்
சாரிய பிஷாபின் செவினில்
அழுந்த துளிகளைப் போல்
விழுந்தன.

ஐயா! தாங்கள் கருவதில்
பெரிதும் உண்மையிலுக்கிறது. ஆறிலும்
போதி விருட்சத்தினையுடையோடும் மக்களின்
துன்பங்களைப் போக்கும் வழி இன்ன
தென்பது புத்த பகவானுக்கு உபவயாசீர்து.
அதிலிருந்து தான் மக்களுக்குப் பகவான்
போதனை செய்யத் தொடங்கினார்."

"கவாமி! புத்த பகவானுடைய போதனை
களைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த போதனை
களைக் கார்ட்டுமும் அவருடைய திபாசர்
செயலியேதான் அநிக. போதனை திறந்த
திருப்பதாக எங்குத் தொந்துகிறது. மன்
னிக்க வேளும், தானும் அவருடைய செய
னையப் பின்பற்ற விரும்புகிறேன். சற்று முன்
தான், என் முன்னதயரின் மூன்று விதக் குரல்
கள் என் உள்ளத்தில் ஓயாமல் ஒலித்து
என்னை வரணையப் படுத்துவதாகச் சொல்
னென் அல்லவா! அந்தத் தொங்கவழியிலி
ருந்து விடுதலை அடைய விரும்புகிறேன்.
என்னைத் தங்கன் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்
வார்களா?" என்றார் இளவரசர்.

"இளவரசரே! தங்களை யொத்த சீட
னையப் பெறுவதற்கு தான் எல்லாநயோ பாக்
கிலம் செய்கிறுக்க வேண்டும். ஆனால்
அதற்கு வேண்டிய நகுதியும் எனக்கில்லை;
கதரியமும் இல்லை. இவ்வுலகையில் புத்த
மதா சங்கம் கூடும்போது தாங்கள் விண்ணப்
பித்துக் கொள்ளலாம். என்றார் பிஷா."

தங்கள் நகுதியைப் பற்றி எனக்குச்
சத்தெல்லில்லை. ஆனால் கதரியத்தைப்
பற்றிச் சொன்னீகிறீர். அது என்ன?

ஆமாம்; கதரியமும் இல்லையதான்!
இவ்வுரு தினங்களாக இந்த தானைப்
பட்டினத்தில் ஒரு வதந்தி பரவிக்கொண்டு
வருகிறது. அதையால் மீன்பி விட்டார்கள்
என்று தெரியவில்லை. தாங்கள் இந்த
விதாரத்திய இருப்பதாகவும், தங்களைப்
புத்த பிஷாவாகக் தாங்கள் முயன்று வருவ
தாகவும் தாங்கள் ஒருவருக் கொருவர்
பெரிக்க கொன்றோர்களாம். இதனால்
அனேகர் கோபங்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்
த விதாரத்திய பீது மக்கள் படை
எடுத்து வந்து உண்மையை அறிவவேண்டும்
என்றும் பெரிக்க கொன்றோர்களாம்..."

"ஆகா! இது என்ன கைத்தியக்காரத்
தனம்? தான் புத்த மதத்தில் சேர்வது பற்றி
விசரில் உள்ளவர்களுக்கு என்ன கவலை?
தான் கவித் துணி அணிந்து சத்தியாச
ஆசிரமத்தை மெற் கொட்டலாக இவர்கள்

சாஸ்திரி பெற்ற வந்தபிசாபன்

தாங் பதவர் சாஸ்திரி நுமணத்தின் போது
மென் விட்டாகிவித்து வந்து தான் பெற்றுக்
கொண்டார். சாஸ்திரி பெற்ற வரது தான் ஒரு
கொட்டின தான். சீவ அழகம் அது துளியும்
தான்! அங்கும. வ மாயை! வந்திவது. தான்
இன்னமென்றதும் தான் மகளுக்கு வந்து தான்
தான் கவிதான ஒரு நெருக்கத்தைத் தந்த தான்
தான் இருந்தார். ஆனால் சாஸ்திரி பிஷாநாசம்
எடுத்து விட்டார். இதை மாயைக்கு சொல்ல
மாக்குறார்.

— "தாங் பதவர் சாஸ்திரி" என்ற துணி
சிறுதிரு

— கங்கை கங்கை கங்கை.

என் கோபங் கொள் என வேண்டும்? இத்
தனைக்கும் எனக்குக் கவிபாணம் கூட ஆக
வில்லையே? மனைவி மக்களை விட்டுப்
போகிறேன் என்றுகூடக் குற்றம் கமத்த
முடியாபோதே" என்றார் இளவரசர்.

ஐயா! தாங்களுக்குத் தங்கள் பீது
கோபம் எதுவும் இல்லை தங்களை ஏமாந்
தில் புத்த பிஷாவாகக் முயல்வதாக எங்கள்
பேரிலோதான் கோபம். வெறும் வதந்தியே
இப்படிப்பட்ட கவக்கத்தை உண்டாக்கி
விடுகிறது. உண்மையாகவே நடந்து விட்
டால் என்ன ஆகும்? இந்த விதாரத்தையே
தாங்கள் தரை மட்டமாகி விடுவார்கள்.
ஏதோ நங்குநுடைய தங்கதயின் ஆட்சியில்
தாங்கள் திம்மதியாக வாழ்ந்துவருகிறோம்.
கிணத்தோளும்.

"போதியத்திருதிருத் புனிததிறப் பரவலும்
மெரு தந்திபுரி மன்னர் கந்தசர்
சோதப் வண்மையும் வணங்கும்
இவ்வுலகும் உலகித் திறந்து

காழ்வெனவே!"

எனப் பிரார்த்தனை செய்து வருகிறோம்.
இந்த நயவ தினமனைமையை உருத்துக்
கொள்ள தான் விநம்பவில்கலை. அதனாலே
தான் 'கதரியமில்லை' என்று சொன்னேன்"
என்றார் பிஷா.

அவர் கூறியால் மருவதற்குள்ளே அந்தப்
புத்த விதாரத்தின் வாசற் புறத்தில் மக்கள்
பயரின் குரல்கள் நிரண்டு ஒலமித்து எழும்
பெரோதம் கேட்கத் தொடங்கியது.

பிஷா அளந்த செவி கொடுத்துச் சிறிது
நேரம்மே குவிட்ட. "இளவரசே! தான் கூறி
வது உண்மையென்று திருபிக்க மாக்களை
வந்து விட்டார்கள் போலிருக்கிறது. இதை
எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறீரென, தெரிய
வில்லை! புத்த பகவான்தான் வழி காட்டி
வருவ வேண்டும்!" என்றார்.

குடாமணி விதாரத்தின் கந்துப்புறம்
களில் ஆவிரக்கணக்கான மக்களின் கூடு
குரல ஒலி கணத்துக்குக் கணம் அநிகமாகித்
கொண்டு வந்தது.

(தொடரும்)

கமலா ஜனா

கூர்ந்து அனானாய் பிடித்துவிடும். போய் இருந்தது. மனம்த் துளிகவி 'பொய்' பொய் என்று பொருள் செய்ததால் விழுந்தது. குடிசைக்குள் நாகம்மாள் அனானாய் இன்றித் தவித்தாள். மனம்த் துளிகவி எழுந்து விட்ட பாய் வெளியே குழிதெளையால் இன்றும் அதிகமாயிற்று.

மகன் சாரங்கன் சாரங்காலமே வந்து விடுவதாகச் சொல்லி விட்டும் போனான். இப்போ அப்போ என்று விளக்கு வதுக்கும் வரை எதிர்பார்த்திருந்தவளுக்கு, அப்பாறம் நான் ஆரம்பித்தது அந்த திவல். செல்லமுத்து விடுதலையாகி வந்து விட்டான்.

முந்தாதான் அவனை நேரிலேயே இவன் பார்த்தும்படியான ஒரு சந்தர்ப்பம். சத்துணவுக் கூடத்தில் வேலை முடித்து, திரும்பும் போது அவன் விதிலில் எதிர்ப்பட்டான்.

அயோக்கியன், ஏழு வருஷ சினைவாசம் அனுபவித்தவனாகவா தெரிகிறான்? அவனுடைய பார்வையில் தெரிந்தது குரோதமா, கொளவு தெரியுமா? இவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

நாகம்மாளுக்கு உடம்பு நடுங்கியது. நான் ஏழு வருஷ சினைவாசத்துக்கும் காரணமாக இருந்த சாரங்கனைச் செல்லமுத்து விட்டு வைப்பானா? மாட்டான்! ஒரு கொலை செய்தவன் அதைத் தொடர்ந்து எத்தனை செய்வான் அங்கு மாட்டான்!

பண்ணையார் மகள் கொலை வழக்கில் அன்றைக்குச் சாரங்கன் மட்டும் பலமான சாட்சியாக இல்லாமல் போயிருந்தால் செல்லமுத்து என்னைக்கோ திர்பாரதி என்ற பெயரில் விடுதலையாகி இருப்பான். அவற்றுடன் போதாத நேரமோ அல்லது இவனுடைய போதாத காலமோ அன்றைக் கொன்று சாரங்கனை அங்கு கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது.

"என்டா அந்தக் கிளையை வெட்டறே?" - என்றான் சாரங்கன்.

மரத்தில் மேல் இருந்த செல்லமுத்துவில் முகத்தில் இவன் எங்கே... இந்த நேரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தான் எங்கிற வெறுப்பு அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.

"வேறுமட்டா" - என்றான் அவன் ஒரே வார்த்தையில்.

"மேல் அது பொதுச் சொத்துடா. அதுவும் எவ்வளவு பெரிசு யாரும் பார்த்தால் உன் யெலோ கோ போடுவாங்க."

செல்லமுத்து கடுகடுத்தான். "சீர்தான் போடா..."

இதற்குள், காலை ஓரம் இருந்த அந்தப்

பெரிய மரக்கிளை நறுநறுவென்று முறித்து பாளையின் தறுக்காகப் பொதேர் என்று விழுந்தது.

செல்லமுத்து முதலில் கோ சினைத் தளையில் எரிந்து விட்டுச் சாவகாசமாக இறங்கினான்.

"இது எங்கே வந்தே? விட்டுக்குப் போகணும்!" - என்று கேட்டான் சாரங்கன்.

"வாய்க்காலில் குளிக்கணும். அதிருக்கட்டும் எதுக்கடா இது!" - விடாமல் கேட்டான் அவன்.

செல்லமுத்து சாரங்கனின் பேசுவியை ஒரு பொருட்டாகவே கருதவில்லை. எட்டிய வரை காலைவில் எங்கோ தன் பார்வை வயப் படுத்தவன், "சரி சரி போ! அப்புறமாகச் சொல்றேன்" என்றான் தட்டிக் கழித்து.

அது ஒரு தறுக்குச் காலை. மெயின் ரோட்டிலிருந்து பிரிந்து கிராமத்துக்குள் வருவது. இங்கொன்று அங்கொன்றுமாய் எங்கோ ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே மரங்கள். அந்தக் கடுமையான உச்சி வெய்யிலில் குடமாட்டம் அறவே அற்றுப் போய் இருந்தது.

சாரங்கன் அதற்கு மேல் அவனிடம் எதுவும் பேசவில்லை. சற்றுத் தொலைவில் காலைவின் தறுக்காக ஓடிய வாய்க்கால் ஓங்கில் துளிப்பதற்குப் போய் விட்டான். கவனம் மட்டும் அவனை அரியாமல் செல்லமுத்துவிடமே இருந்தது. செல்லமுத்து சினைகொள்ளாமல் கவிப்பது. அதே மரத்தடியில் இங்கு அங்குமாக

கமலா நுராஜன்

தடப்பதும் தெரிந்தது.

மிகச் சில நிமிடங்களே கடத்தி நகரும். தூரத்தில் மோட்டார் வாகன ஒன்றின் சத்தம், செவ்வழிக்கு அடிக்கடி திரும்பிப் பார்த்துக் காத்திருந்த திணைகளிலிருந்து வர -

சாரங்கமும் அனாத் தனிலலில் அங்கே இருப்பினான்.

மோட்டார் வாகனில் வந்தது பண்ணை வார்டனின் பையன்தான். செவ்வழிக்கு மாத் திணையை வெட்டிப் போட்டுச் சத்தம் கபல வரிகளைய மறித்திருக்கிறான்.

பண்ணையின் அவனிடம் என்னவோ கோபதும் அவன் எதிர்ப்பதும் சொல்ல வும், நீரே துடிக்கு நீரே ம் பண்ணையின் குரல் அதிகரித்து மடிவில் செவ்வழிக்கு வளம் பறார் என்று அறைவதும் தெரி தன்.

சாரங்கன் அவரோம் அவரோடு சத்த தலை வாக் கட த் துளா துக் கொள்ளாமல் அங்கே ஸ்தலனான்.

செவ்வழிக்கு 'மோத்' தென்று பண்ணை யாளின் கமிட்டியில் விடுத்தான். "எனக்கு வேலை வழி தெரியலாம். பண்ணை வீட் டுக்கு வந்தால் எல்லாண்டி பாரிக்கக் கூட விட மாட்'டி என்பாங்க. மத்த இடங்கள் கையர் எல்லாம் மறிக்க நீங்க ஒன்றை ஒதுவாதுதை யோ' டுக்காயினால், அகலாம்கான் வேலை வழி இப்போம்..."

"இப்போம் எனது மரியுப் போய்' ம் பண்ணை' என்னம்!" செவ்வழிக்குவைத தன் தெருவிக் காலா வேலை இரீனான் பண்ணையன்.

"ஐயோ! - அதுவான் திணைத்துப் போய் திணைத்துக் சாரங்கன் வேறுவாகக் தரம் கொடுக்க

"போகாத வாயைக் கிழித்தடுவான். சொன்ன வேலாக் சொந்து அந்தக் கிணை வையப் பிடிக்க தகாத்திப் போ'டு வழி விடுவாக, இப்போம்..."

'செவ்வழிக்கு தெரிவினான். "போட வேம் சிணைவா! ஆனா என் தங்கக் சித்த ஒரு வழி சொல்லுங்க. அது உங் கணையே தம்பி இருந்தது. இப்போ திமர்ஸு உங்க உய்யாண்டிப் பத்திரிகையைப் பார்த்த லும் சொல்ல முடிச்சா மாதிரி அழி'றது. அதுபோட..."

"கர்ப்பமா வேறே இருப்பானே" என் றான் பண்ணையன் ஒதுகாத ஏனனச் சிரிப் போடு. மற்ற இடைவேளி விடாமவே தொடர்ந்தான். "மேல் செவ்வழிக்கு இசெவ்வழி உன்னை மாதிரி பசங்களுக்கு ஒரு தறுக்கு வழி'டா, பணக்காரப் பசங்க கிட்டத் தெரியுமே பழக விடந்து, அப்பறும் காத பண்பற்று தன் கையைக் கடிக்காமே இப்படி ஒதுக்கை வச்ச அவன் தலை மெலிவாக் டுந்து."

செவ்வழிக்கு பதறினான் - "இல்லை சிணைவா! சத்தியமா அது..."

"என்மேய்' துடித்ததான் ஒத்துக்க வேம். அதுக்கு தான் என்ன செவ்வழி? உன் தங்கச்சி படிச்சவரானே?"

"அந்தத் தகுதியையும் எதிர்ப்பத்தையும் வக்கத்தான் சொன்ன அலுவல் சங்களைக் கட்டிக்கச் சொல்றீய். நீங்க கொண்டு போய்' ம் அழி'ய் ஒண்ணாப் படிச்சப்பவே

பொறுப்பற்ற டாக்டர்!

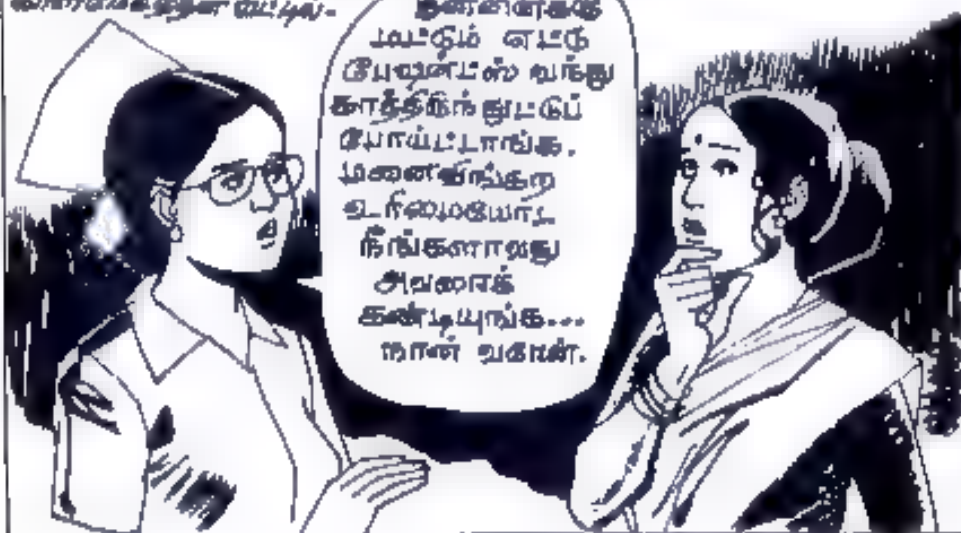
DR. காளியாம்பா

ஓ! ஓ! டாக்டர் சார் மிஸ்டர். டேட்டா வந்திருக்கிறீர்கள். இல்லாவிட்டால் வரவேண்டுமே!

புது டாக்டர்னு யார்க்கோ, பக்கத்துல இருக்கிற டாக்டர் சேகர் கூடே காய்டே போம். வேறா நம்மக் காத்திருந்தா கும்மாத என்னா கறது...?

டாக்டர் காளியாம்பாத்தின் வீட்டில்...

நீங்களோடே மட்டும் எட்டு பேரையும் வந்து காத்திருந்துட்டுப் போயிட்டாங்க. மனைவிய்கற உரிமையோட நீங்களாவது சிவனாகக் கண்டியுங்க... நான் வதான்.

உண்டான காதல்தான்னு...

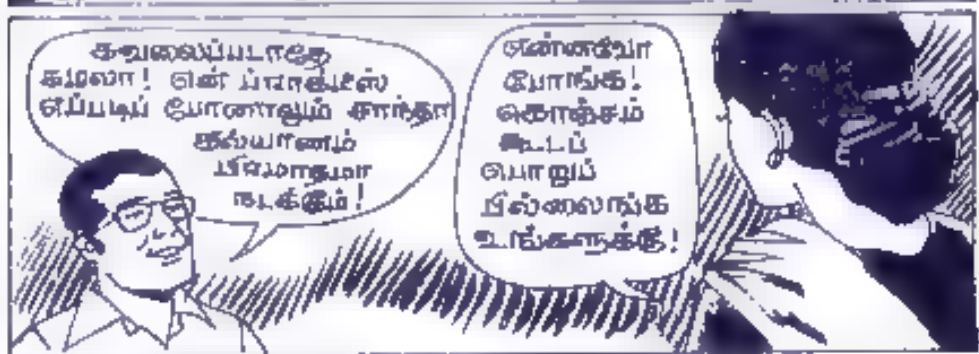
"உம் தங்கச்சி சொல்லி இருப்பாங்க! ஆனா அந்தப் பழப்புக்குத் தகுந்த முன் ஜாக்கிரதை என்னடி இல்லையே? நான் அவசரப்பட்டேன்னு அவளும் படலாமா? ஏதோ நடந்து நடந்து போச்சு, அதுக்காகத் தகுதிக்கு மேலே ஆசைப்படறது நப்புன்னு உன் தங்கச்சியிடே போய்ச் சொல்லிடு." சொல்லமுத்துவின் கண்கள் கலங்கின. "இதைப் போய் நான் அவளிடம் சொன்னால் அவள் செத்துடுவா சிவனவயா."

"பாவம் அப்பா அம்மா இல்லாத பொண்ணு. இப்போ கட்டிக் குடுக்கற பொறுப்பு உன் தனவயில விழுந்துடுச்சு இல்லையா...? சரி எனக்கு எத்தனையோ, வேலை. மரியாதையா அந்தக் கிணையை நகர்த்தி வழி விடுங்க." சாரங்கன் செல்லமுத்துவையப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான். செல்லமுத்துவின் உடம்பு ஆத்திரத்திலும் ஆற்றாமையிலும் தடதடவென்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அப்புறம் எப்படித்

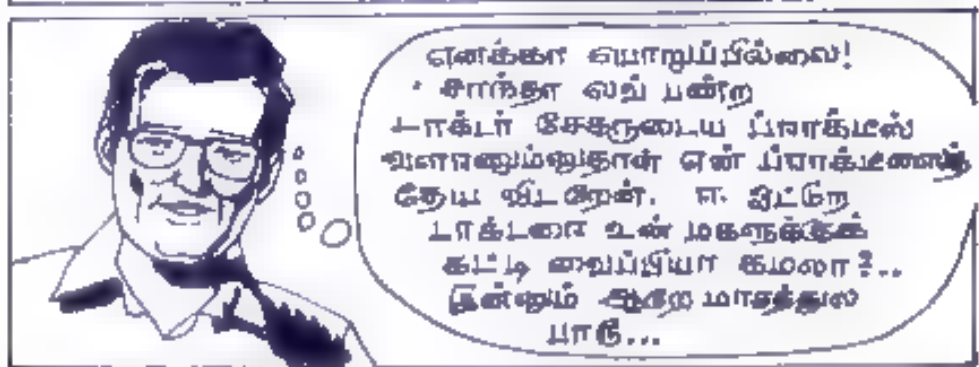
டாக்டர் சித்திரமயவதும்...

ஏங்க! தம்படியே பொதுப் பணியில் முழுக்கப் பராக்மில் என்னாகிறது? சாந்தாடிக்குக் கல்யாணம் பண்ணணும்.. உங்க பேஷன்டுகளெல்லாம் டாக்டர் சேகர் கிட்டே போறாங்களாகும்...

சுவலையிட்டாடுது கமலா! என் பராக்மில் எப்படியி போனாலும் சாந்தா கல்யாணம் பண்ணாதா நாக்கும்!

என்னயோ போங்க! கொஞ்சம் கூடப் பொறுப் பில்லைங்க உங்களுக்கு!

எனக்கா பொறுப்பில்லை! சாந்தா லவ் பணு டாக்டர் சேகருடைய பராக்மில் வளவணும்னுதான் என் பராக்மணு தெய விடறேன். எ. இட்டு டாக்டரை உன் மகளுக்குக் கட்டி வைப்பியா கமலா?.. இன்னும் கூடுதலா மாதத்துல மாடு...

திடப்படுதிக் கொண்டாபோ?

"சாரங்கா, நீ கொஞ்சம் அந்தப் பக்கம் பிடி" என்று குறுக்காக விழுந்து கிடந்த லிளவின் ஒரு பக்கத்தை அவனுக்குக் காட்டி விட்டு மற்ொரு பக்கம் போய்க் குவித்தவன். கண் மூடித் திறப்பதற்குள் அவனே கிடத்த கோடரியுடன் நிமிர்ந்து. ஸ்பாக்கிலே அமர்த்திகுந்த பாண்டியன் மீது பாய்ந்து...

காது பிடிந்து விடும்படியான ஒலத்துடன் பாண்டியன் அதிலிருந்து சேயச் சேய...

செல்லுப்து ஒரு லகையில் நல்லவன் தான், அதிக பேரம் பாண்டியனைத் துடிக்க ளவக்களில்லை!

வெள்ளமாய்ப் பெருகி வழிந்த ரத்தத் தைக் கண்ட சாரங்கன் ஒரு சில விநாடிகள் எதுவுமே புரிவாமல் திடுக்கிட்டான்.

"டேய் சாரங்கா, லவா, உன் கிட்டேயும் இது எம்பந்தமா? என்னை விடாதே. விட்டே அயிரும் உன்னோட முடிவும் பாய்க்கு மாய்த்தான் இருக்கும்!" - கத்திக் கொண்டே லவகளில் இறங்கிப் பக்கத்தில்

இருந்த தொப்புக்குள் நுழைந்து எங்கோ மறைந்து விட்டான் செல்லமுத்து!

அந்தப் பிறகு எத்தனையோ சம்பவங்கள்.

செல்லமுத்துவின் தங்கை விஷம் குடித்துச் செத்துப் போனாள்.

போலீஸார் எப்படியோ காரங்களை மோப்பம் பிடித்துச் சாட்சிக்குத் தயார் செய்து விட்டனர். செல்லமுத்து இரண்டு மாதங்கள் கழித்து எந்த காரியோ ஒரு மக்களிடம் வைத்துப் பிடிபட்டான்.

சத்திப்பம் சாட்சி எல்லாவற்றையும் கொண்டு அவனுக்கு ஏழு வருஷ சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

அவரால் அந்த ஏழு வருஷங்களும் ஏழாதி ஐயமாகப் படுத்து விட்டது போன்ற பயம் இப்பொழுதுதான் தாகம்மாளை ஆட்டி வீக்கத் தொடங்கியது. படுபாவி என்ன விட்டத்தில் இருக்கிறானோ?

காரணம் மனமும் இப்பொழுது பங்கா இளைச்சவோடு தொடர்ந்தது. குடிசையில் கதவு காற்றில் அளையும் ஒய்வொரு முறைவும் செல்லமுத்துவால் திறக்கிறோம் என்கிற கிஸியும், காரங்களைப் திறக்கும் என்கிற எதிர்பார்ப்பும் மாறி மாறி அவன் கவிதையைப் போன்றது.

'டொக் டொக் டொக்' குடிசையில் கதவை வாரோ தட்டுகிற சப்தம்.

"யாரது?" - கேட்டான்.

"அம்மா" - மெய்திகா ஒரு குரல்.

காரங்களைத் திற.

அவசரமாக ஒரே கதவைத் திறந்தவுடனே - காரங்களைத் தாக்கிப் பிடித்தபடி தின்ற அந்த உருவத்தைப் பார்த்ததும் குளர்ந்துவிடும்.

செல்லமுத்து!

ஐயோ, காரங்களுக்கு என்ன, என்ன செய்து விட்டான் காரங்களை?

செல்லமுத்து அவனை உன்னை கொண்டு வர, காரங்கள் தன்னைவோடு முனையப்படி சீழே எய்திப் படுத்தான். கைவிலும் காலிலும் பலமான காயங்கள்.

"பாவி! என்ன செய்தே என் மகளை?" -

"உங்க ஆயில்ல முணு ஜென ரெட்டருங்க இருக்கா...? எந்த ஆயில்ல நீங்க வேலை பார்க்கி நீங்க...?"

"யின்சார வாரியத்துல...!"

— சீக்காழி ஸ்ரீராம்.

தாகம்மாள் தன்னை அறியாமல் விட்ட.

"சத்தியமா தான் ஒண்ணும் செய்யவை அத்தை. நடந்தது இதுதான். பதினாண்டுகள் இன்னிக் குதானும் இவனும் டவுன்லே இருந்து ஒரே பஸ்ஸில் வந்தோம். முதலில் இவன் என்னைக் கவனிக்கவை. கூட்டத்தில் முன் பக்கம் நின்றுத்தவன் இறங்க வரும் போதுதான் பார்த்திருக்கான். நிரர்னு என்ன தொணுச்சோ பஸ் நிக்கறதுக்குள் போயே சீழே குதிச்ச ஒடி வர நினைச்சுத் தடுமாறி விழுந்திருக்கான். அப்போது காலிலும் பலமான காயங்கள். அப்படியே மயக்கமடைந்து போனவனை தாத்தான் போய்த் தாக்கி ரிபத்தித் ததரியம் சொல்லி கூட்டி வந்தேன்!" - செல்லமுத்து சொல்லி முடிக்கவும் -

தாகம்மாள் பதறித் கொண்டு காரங்களை டம் ஓடினாள். "காரங்கா இவன் சொல்ற தெல்லாம்..."

"உன்னமதான்மா" - அவன் வலியோடு முணுமுணுத்தான்.

அவன் செல்லமுத்துவிடம் பரிதாபமாகக் கூப்பேறினான். "செல்லமுத்து! தான் பயத்தே போனையப்பா இப்பவும் உன்னைக் கூப்பிடுகிறதுக் கும்பி நேம். தயவு செஞ்சு என் பின்னையை ஒண்ணும் பண்ணீடாதே. அவன் மட்டும் அன்னிக்கு போனில் தரப்பில் சாட்சி சொல்ல மறுத்திருந்தான். அய்யாக்கும் உன் கதிதான் ஆகி இருக்கும். சம்பந்தமே இல்லாத ஒத்தன். அப்படி தண்டனை அடைவதை நீ விரும்பறயா செல்லமுத்து" - நிஜமாகவே தும்பிட்டான்.

"இல்லை அத்தை. உங்க பின்னையை அதுக்கு முன்னாலேயே அப்படி ஒரு தண்டனையை அனுபவிச்சாச்சு. பன்னையார் மகளைப் போலவே இவனும் அந்த தானில் என் தங்கச்சியை விருமம் இருக்கான். அய்யாக்காக உயிராக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருத்திருக்கான். ஆனால் அவன் இவனையே படி வந்தியிலும் அலட்சியப் படுத்தி இருக்கா. படிவில் பன்னையார் மகளைக் கூப்பிட்டுப் பிடி. நிலையில் கூட இவன் அவளை எத்துக்காதா சொல்ல, அதுக்கப்பறந்தான் இவனோட. உன்னமதான். அன்னையப் புரிஞ்சுக்கிட்ட மன்னிப்புக் கேட்டதோடு, மன்னையும் உடம்பையும் இவ்வெனாத்ததுக்குக் கொடுத்திட்டி. தனக்கு இவனைக் கண்ணா அண்டி எந்த யோக்கியமையுமே இல்லையனு சொல்லி அழுதிடுக்கா கண சேரா இவனே பாண்டியனின் லொயம் கேட்டா போக அந்தப் பாதி தம் கைக்களை வச்ச இவனைக் கூட்டிப் போட்டுச் செருப்பால் அடிக்க விரட்டி இருக்கான். இவ்வளவும் பாண்டியனின் லொய் கொணல் சேரத் அன்று. விட்டுக்கு முடி என் தங்கையை மூக்கைத் தூசி வை பார்த்து விட்டுப் போக போனதே பன்னிடா. அவனே சொன்ன விவரங்கள்தான்! என்னைப் போலவே என் தங்கைக்கா இப்படி ஒரு தண்டனை அடைந்த காரங்களுக்கு தான் மனசால் கூடக் கொடுத் தனைக் படியுமா?" - சொல்லி விட்டுக் கண்ணல்க்கியபடி காரங்களைப் பார்த்தான் செல்லமுத்து.

GOKULAM

— the favourite children's monthly in English

HIGHLIGHTS OF THE JUNE ISSUE :

- * The Childhood Days of GAVASKAR
— the reminiscences of a cricket hero.
- * How far is Valkunta?
— the tale of Kittu Sastri who got his due!
- * The Three Strides of Vamana
— a picture story in colour.
- * Happy Birthday Superman!
— the history of a superhero!

96 pages
for
Rs. 3.00
only

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)
Overseas : Rs. 370.00 (Air mail)
: Rs. 120.00 (Sea mail)

For agency and subscription contact :
GOKULAM, Guindy, Madras - 400 032
Phone : 424157, 434190

"அந்தப் பத்திரிகை ஆயில்ல, வெளி வளர்க்கிறாய்களே, எதுக்கு..."
 "ஜோஸ்யம் பார்த்துக்கிட்டிருந்த வெளியை இப்போ ஜோக் தெரிந்தெடுக்கப் பயன்படுத்துவாங்களாம்!"
 — கரடிஞானம் ஜெயா பாரதிப்ரியா.

"நம்ம தலைவருக்குத் தகவலுதரிலா போச்சாம்!"
 "ஏன்?"
 "பாடுமல்லாலோடு அவரை இளைத்தி வச்சி, யாருமே இதுவரை பேசலியாம்!"
 — பி.ஜி.பி. இசக்கி.

ஆசிரியர்: டி. வி. யின் தமிழாக்கம் என் னன்னு பரிட்சையில் கேட்டது நப்பா மிடுக்க!"
 அவர்: ஏன், என்னாக்க?
 ஆசிரியர்: எல்லோரும் 'ரம்பம்'னு எழு திட்டாய்க்!
 — திடாமங்கலம் ஜே. பி.

"...கம்மா வாய்க், கடிக்காது'ன்னு சொன்னீங்க... உங்க வீட்டு நாய் என்னைக் கடிச்சிடுச்சே...?"
 "அதுக்காக, நாய்க்கு ஒரு பிச்சுக் கூட வாங்கிவிட்டு வராம வெறுக் கையை விதிச்சிட்டு வந்தாய் எப்படி?"
 — வி. கிருஷ்ணகுமார்.

"நம்ம தலைவர் அவர் சுபயணைக் கூட்டியில் துளாக்க முயற்சி பண்ணா ராம்."
 "எல்லாம் நயவதுக்குத்தான்... நம்ம தலைவரையிட அவர் சுபயணைப் பார்த்த தாக் கொஞ்சம் விவரமுள்ள ஆளாத் தெரியுது."
 — வி. கிருஷ்ணகுமார்.

சகபோகத்

"புயல், வெள்ளச் சேதம் என்று இப்போது கையின் சிற்றத்தால் மக்கள் அவதிப்பட்டு. டால் நம் ஆட்களுக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் தெரியுமா, கிருஷ்ணமூர்த்தி சார்" என்று கவிமனின் கடுரோசம்.

"சந்தோஷமா...? என்ன சொல்கிறீர்கள். மக்களில் ஒரு பகுதியினர் துன்பப்பட்டால் இதரர்களுக்கும் அது துன்பம்தானே? நாம் சகோதரர் அன்போ?" என்றான் கிருஷ்ணமூர்த்தி. அதிர்ச்சியுடன்.

அப்படித்தான் பாரதி பாடி இருக்கிறார். ஆனால் தியாரண தீதிரிவிடுத்து கரண்டித் தங்கள் மனத்தை திரப்பிக்கொள்பவர்கள் சந்தோஷத்தால் படுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பாரதி மாநிலியா...? உன்னும் புறமும் ஒன்றாக வாழ்த்தவன் அல்லவா, அந்தக் கவி. பாண்டிச்சேரியில் அவன் இருந்த காலத்தில், ஒரு பெரிய புயல் சேதம் ஏற்பட்டது. மக்களுக்குக் கஞ்சிகாய்ச்சி ஊற்றும் பணியில் அவன் பங்கு கொண்டிருந்ததோடு, ஒய்த்து விடவில்லை, தெரியுமா கிருஷ்ணமூர்த்தி. ஊரில் உள்ள மரங்கள் எல்லாம் முறித்து விழு, காக்கை முதலான பறவைச் சாதி பலவும் செத்து விழுந்திருந்ததாம். தெருவெல்லாம் பறவைகளின் பிணங்கள். பாரதி என்ன செய்தான் தெரியுமா? பெரிய குழி வெட்டி, அந்தப் பறவைகளைக் கூட்டி அதில் அடக்கம் செய்தான். காக்கை குருவி எங்கள் சாதி என்று அவன் பாடியது பொய் இல்லை. கயமா கவிதை எழுதுவதற்காக அந்த அவன் எழுதியில்லை. அவன் என்ன வாழ்க்கை

வாழ்த்தானோ, அதுதான் அவன் கவிதை. அதனால்தான் அவன் மகாகவி. இன்னும் வாழ்கிறான். எங்களைப் போல, கவிமனின், கவி சக்கரவர்த்தி என்றெல்லாம் பட்டம் தட்டிக் கொண்டு, ஊரை ஏமாற்றிக் கொண்டு, சிவியா இளையனாய்ப்பாளர் களில் கார்கதையைத் திறந்து விட்டுக் கொண்டு சிவியாப் பாட்டு எழுதி ஸ்திரீகிறவர்கள், வாழ்கிற காலத்திலேயே மறக்கப்பட்டு விடுவோம். எங்களுக்கு வரலாறு எது?

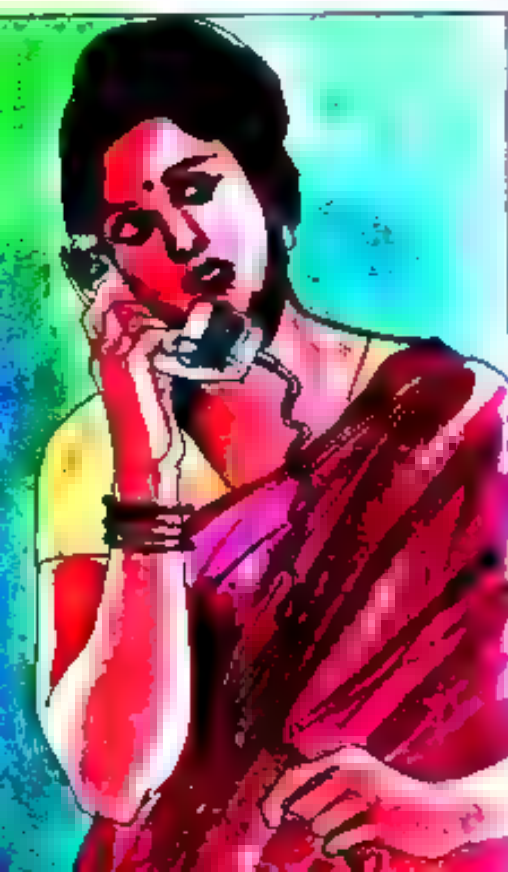
கவிஞர் தம்மையிலேயே தொத்து கொண்டார். அவர் தொத்து கொள்வது தியாயம் தான். என்று பட்டது கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு. காக்கை தாது வீதம், இப்போதெல்லாம் கலயமாகக் கிடைக்கக் கூடியது சூத்திர மாநிலி பட்டங்கள்தானே? எம்.பீல., பீ.எச்.டி., பட்டமெல்லாம் கூட ரொம்ப மலிவாகக் கிடைக்கிறதே! ஆனால் என்ன? அவ்வப்போது தம்மை தொத்து கொண்டு, எதை விமரிசிக்கிறாரோ அந்த வாழ்க்கையையே வாழ்த்து கொண்டும் சிறுமைப்பட்டும் கொண்டுமிருந்தார் கடுரோசன். அண்மையில் கட்சியில் வந்து சேர்ந்திருந்த மூன்றாவது கவிஞர் அவர். பேச்சை மாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தான் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

"சரி, ஒதோ, நம் தலைவரின் புரட்சிக் கொள்கைகள் பால் கலரப்பட்டு இந்தக் கட்சிக்கு வசுவதரக அறிக்கை கொடுத்தீர்கள். எனக்கு மட்டும் சொல்லுவர்கள். இந்தக் கட்சிக்கு வந்த என்னமயான காரணம் என்ன?

"காரணத்தை உங்களுக்கு மட்டும் சொல்லிடுறேன். 'பொட்டு' பத்திரிகை தெரியுமல்லவா, அதுதான் நான் முன்பே இருந்த கட்சித் தலைவரின் பத்திரிகை. அதில்தான் நான் அவ்வப்போது எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தப் பத்திரிகையை, பாண்டிச்சேரன் என்பவர்தான் ஆளியதாக இருந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார். தலைவரின் சொந்தப் பத்திரிகை என்பதால், சொத்தத்தோடு கவிதை கொடுத்தால், போடுவார்கள் என்கிறீர்களா? பத்து கொடுத்தால் ஒரு கவிதை போடுவீரார்கள். தலைவரிடமே போய்ச் சொன்னேன். அந்த ஆள் என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? உன் கவிதை தாமதம் இருந்தால், தானே பிரகரமாகும். என் சிபாரிசு தேவைவில்லை' என்கிறார். எப்படி இருக்கிறது?

"கூடவே கட்சி மாநிலிட்டுடன். ஏதோ நம் தலைவா மாசத்துக்குப் பத்துக் கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்து தருகிறார். மாசம் துறைத்து இரண்டாயிரம் கிடைக்கிறது. பசி இல்லாமல் வாழ்க்கைத் சக்கரம் ஓடுகிறது என்று கலையுங்கள்."

ஒகோ... உங்களுக்கும், உங்கள் பழைய

தீவகள் 21

பிரபஞ்சன்

கட்சித் தலைவருக்கும் ஏதோ தத்துவச் சிக்கல் என்றிருக்கே, அதுதான் இது!"

"போங்கள், விவரம் பண்ணாதீர்கள்."

கதிசேஷன் கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தோடிக்கிவிட்டுக் காரணம் வேறு, கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கொடுத்த அறிக்கை எழுதித் கொண்டு போய், பத்திரிகை அலுவலகங்களில் அவர் கொடுக்க வேண்டும், மேலிடத்து உத்தரவு போட்டு வந்திருந்தார் அவர்.

"சரி, அறிக்கையை எழுதிட்டுமா, கிருஷ்ணமூர்த்தி?" என்றார்.

எழுதுவதென்று, எனக்கு ஒரு வருத்தம், எம்.ஏ. படித்து, சாகப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் படித்து, அழகாகப் பேசவும் எழுதவும் தெரிந்த எனக்கு, இரண்டு அறிக்கை எழுதத் தெரியாது என்று மேலிடத்தினரைக் கிறித்து. அதை என்ன சொல்லுவேன்?

"சேசமே, அப்பா இவ்வளவு கிருஷ்ணமூர்த்தி! தமிழ் இலக்கியம் வேறு, அரசியல் வேறு அல்லவா? வாந்தனத்தை வெகு தூக்கிரைவாகப் பொறுக்கிப் போட்டு, அறிக்கை தயாரிக்க வேண்டும் அவ்வளவு, அதற்காகத்தான் நான் அனுப்பி வைக்கப் பட்டேன்."

"சரி எழுதுங்கள்."

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒரு பேப்பரை எடுத்துக் கொடுத்தான். கதிசேஷன் தம் பையைத் திறந்து, தம் முன்னக அளவு தடிவான பேனாவை எடுத்து எழுதத் தொடங்கினார். பரபரவென்று, ஏதோ மனப்பாடம் செய்த ஒரு பாடலைத் தாளில் எழுதுவது போல எழுதியது கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கூட ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. எழுதி முடித்து அவனிடம் நீட்டினார் அவர்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி அதை உரக்க வாசித் தான்.

"பழி ஒட்டம் பாவம் ஒட்டம்" என்று தலைப்பு எழுதிவிருந்தார் அவர். தொடர்ந்து, 'தமிழகத்து நெல் விளைத்த பூமியைத் தரிசாக்கி, அந்தியக் கம்பெனி' என்று ஒரு நாள் விற்றுப் பணம் பண்ணிக் கொண்டதாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதைத் தமிழர் அறிவர், அதோடு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் லஞ்ச வாய்வெய்திய ஊர்தித் திளைத்த லஞ்ச ஊழல் நிலகம் என்பதையும் மக்கள் அறிவார்கள். அரசியல் வானில், ஒரு புதிய தாரைகே போல் நான் உருவாகி வருவது அந்த மனிதருக்குத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதை உண்மை. என் மீது சேற்றை வாரி வீசியிருக்கிறார், மறுநிலகம் இருந்தால்தானே வழியில் பயம்? என் அரசியல் வாழ்க்கை ஒரு திறந்த புத்தகம்."

வாந்தியை மீட்டும், அதைப் பார்த்துப் பார்க்கலாம். பதுரை மாவட்டத்துச் சத்தனக் காடுகளை அரசியலாக ஆழித்துச் சத்தன மாவட்டத்தை விற்று ஏராளமாகப் பணம் பண்ணிக் கொண்டேனாம், சத்தனத் தால், துரை மாவட்டத்தை அங்காடிக்களம் மாற்றிவிட்டேனே தவிர, சத்தனக் காடுகளை நான் பார்க்கத் தில்லை, மதுரை மாவட்டச் சேஷனாரை நீது, தெய்வ நாயகம் அவர்கள் மேற்படி தில் சொந்தக்காரர்கள் பலரிடம் உறுதி வைத்துக் கொண்டதும், கொஞ்ச காலம் மற விடுபடவை செய்ததும் உண்மை. அவர் என் உறவினர், உறுதி தாய் வழியில் வந்த ஒன்று. அது அரசியல் வழியில் பட்டது அவ்வாறு தி.பி.து. இந்த உறுதிவை விசாரிக்கப் போகிறதாம். உடன் விசாரிக்க வேண்டும் என்றே சேஷனாரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குற்றவாளிகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைத் தாக்கில் ஏற்றுவார்கள். இதுபோல் என் கோரிக்கை, அரசியலைத் தன் தள்ளல் கைவாழ் மனதில் பார்த்து நிற்குங்கள் என் அரசியல் வழியில் காலம், அதைக் கோரியவர்களுக்குப் பதில் சொல்வது தான் போகிறது. சத்தியம் வெல்லும் மகாத்மா பாரதி சொன்னது போல், தருமத்தின் வாய்மையைக் கூறு கலையும், தருமம் மறு படியும் வெல்லும் என்று கூறிக் தமிழக மக்களின் நான் வானில் முடிக்கிறேன்."

படித்து படித்து விட்டுக் கிருஷ்ணமூர்த்தி

"குடுமிக் கட்டுப்பாடு அதிகாரியின் கல்யாணத்தில் என்ன கஷ்டமா?"

"தாளியில் இரண்டு முடிக்கத்தான் போடுவாராம்!"

— தக்கை பாபு.

சொன்னான்.

"நன்றாக எழுதிவிடுக்கிறீர்கள். ஒரே ஒரு பிரச்சனை."

"என்ன?"

"அன் லெய்வமாக மாமாஸைக் காட்டிக் கொடுப்பது மாதிரி இரண்டு வரிகள் வந்து கிள்ளுறாப்பே. அதுதான் எனக்குப் பிரச்சனை வில்லையா."

"உங்களுக்கு மகாபாரதக் கதை தெரியுமா என்று நினைக்கிறேன். பாண்டவர்களுக்குக் கொளவர்களுக்கும் போர் தெரிந்திருக்கிறது. சாமுத்திரிக வட்டணை அமைத்தும் அன்மரத்திதத் வீரன் ஒருவனாகக் கையம் பரவியாக யார் கொடுக்கிறார்களோ, அந்தப் பக்கத்துக்கு நெய்யம் கண்டதும் என்று தெரிவித்து. பாண்டவர்கள் அவாசனம் பணி கொடுக்கிறார்கள். கத்த வீரன் அவன். அது மாதிரி, யாரோடும் ஒருத்தர் ஒரு கார் வந்துக்கப் போறாப்பே எடுத்துக்க வேண்டாமா? நெய்ய நாயகம் அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ளட்டுமே... நில கண்டல், சந்தன் மர கண்டல் என்று பெரிய மர கண்டல்பை கண்டல் வைத்துக் கொண்டு, இதுக்கு என்னையா கொடுத்தீர்? உழைக்காமல் கண்டல் பார்த்துப் போதமா கொடுத்தீர். நம் தலைவரே வேறு என்னதான் பண்ணுவார். சி.பி.ஐ. அதை விசாரிக்கிறீர் என்று பதில் கொண்டு விட்டு வந்து விட்டார். சி.பி.ஐ. கண்டல் நடைத்தான். என்ன என்ன விவகாரமோ வெளியே வரும். ஒரு வடமொழிச் கலோகம் தெரியுமா உங்களுக்கு? ஒரு குடும்பம் வாழ்ந்துவரா. அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபரைப் பணி கொடுக்கலாம். ஒரு நாடு வாழ்ந்துவரா, ஒரு நகரத்தையே பணி கொடுக்கலாம் என்கிறது அந்தச் கலோகம்."

"இதில் சம்பந்தம் பட்டிருப்பது மாமா மட்டும்ல்ல! கோவிலாவும், நூறும், இன்னும் சில எம்.எம்.எ.களும். இந்தனை போர் பாடுக்கப்படறதுக்குப் பதிலா, ஒரே ஒரு நெய்ய நாயகம் பாதிக்கப் பட்டால், அது தவறு ஆகாதே..."

"துரோகம் என்று மக்கள் பேசுவார்களே என்றுதான் கவலை."

"மக்களுக்கு வேறு வேலை திறை இருக்கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அய்யப்பபாது நாம் ஏதாவது பிரகாசனை வித்தை காட்டி."

அவர்களை நம்மோட வேலையத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடிக்கடி கண்டல் ஊர்வலம், மாதாடு, உண்ணாவிரதம், தாடு தழுவின போராட்டம், வாரம் என்றெல்லாம் வித்தைகள் பட்டியல் தீன வேண்டும். மக்கள் சந்தோஷப்பட்டு விடுவார்கள். மக்களுக்குப் துடிக்கைகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்...?"

"இல்லைதான். கோவிலாவைக் கூட மீண்டும் ஓரம் கட்டுகிறதே, பார்த்தீர்களா?"

"பார்த்தேன். அது ஒரு வட்டணை, தீயங்கள் புரித்து கொண்டு வேண்டும். 'கடலியில் தான் எதையும் செய்ய முடியும். செல்பேன், எவர் தலைவரும் என்று என்னால் சில முடியும். எவர் தலைவரும் கிட்டித் தட்டி, முடியும் என்று முதல்வர் தம் கட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்குக் கொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அடிக்கடி, அபேதாடு, தான் பெண் உபயம் அந்தவர் என்றும் நிரூபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான், மேலிடம் கொஞ்ச நாளைக்கு அந்த அம்மைபாளரைத் தூக்கி மேலே வைக்கும். அப்போ அவரைத் தூக்கிக் கீழே போடும். இதெல்லாம்நான் நம் காலத்து அரபியல்."

கலிமன்சன் கதிரேசன் ஈழப்பட்டார்.

"அயோக்கியப் பழைய... இப்ப இந்த அறிக்கையை எடுத்துக்கிட்டுத் தலைவரைப் பார்த்தீரோம். அவர் அனுமதியோட, எல்லாப் பத்திரிகை ஆபீசுக்கும் போனோம். வார் யானரபோ கெளுத்தோம். சரியா அடுத்த மூன்று நாளைக்கு வேலை இருக்கு. செலவுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் தீர்றான். ஆகியோர் அந்த அம்மை, கோடம்பாக்கத் துவ கூட்டம் பேச வந்தா, சரியல் வைட்டுக்கும், ஈழப்போகை டுக்கும், மேலா அய்யகாரத் துக்கும் மட்டுமே வட்டணை வட்டமாத் கொண்டு போய்க் கொட்டலான், உழைப்புகும், நேர் மைக்கும் எந்தக் கடலியிலையும் மரியாதை இய்யாவந்து ஆகிட்டுது..."

"இதைக் காரணமாக வைத்துக் கடலி மாற்றிவிட்டீர்கள்..."

"ஊரார்ம்... மேலும் பொறுத்து வேற எந்தக் கடலியும் இல்லைபிய..."

கலிமன்சன் போர்வையை ஒழுங்கு செய்து கொண்டு சென்றார்.

மேலிப்பான் மணி சீராக அழைத்துக் கொண்டு, இடுத்து, கிருஷ்ணமூர்த்தியை, விஜித்துக் கொண்டான் அவன், சிலரை எடுத்துச் சோம்பலுடன் காடில் வைத்துக் கொண்டு, மண்ணைப் பார்த்தான். மணி நாலுரைக்கு மேல்.

"தான் காணொ போரேன்."

"கொல்லுங்கள்."

"மூலம் போகிறேன்."

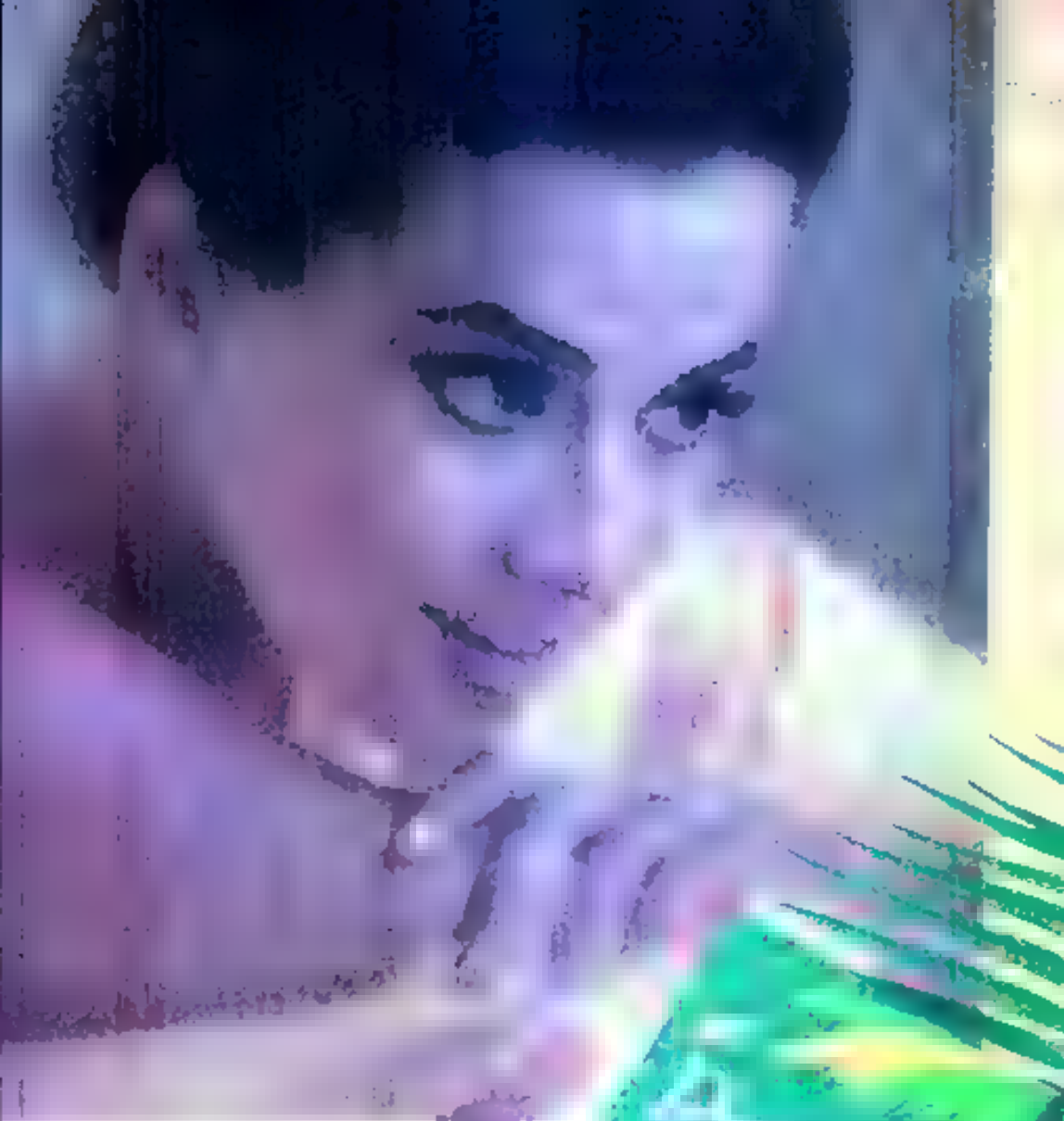
"என்ன, ஏதாவது வேலையா?"

"ஏ-போட்டுக்கு வர கொல்றேன்."

கோவிலா துண்டித்துக் கொண்டது தெரிந்தது.

அந்தத் துந்தாவது திட்டம் அவன் தன் காரில் விமான நிலையத்துக்கு விரைந்து கொண்டிருந்தான்.

(தொடரும்)

கதக தங்கப் பட்டுடன் தழுவுது தங்கப் பட்டுல்

இப்போது, இவ் தேவகா,
பெண்ணெய் வளம் செறிந்து வரும்
புதிய ரெக்ஸோனா உங்கள் மேனிகை
தங்கப் பட்டுமெனவும், பட்டொளி
மெருகு, மோகனப் புதுமனம்
புது வடிவம், உமதுளை தீர்க்கும்
அனைத்துருளை சேர்ப் புது ரெக்ஸோனா

புது

ரெக்ஸோனா

பொன்னுள் சென் பட்டு மெனி மெருகுக்கே.

குதய தேய்வெய்வெனெய் செறிததது.

நடந்து கொண்டே சிரிக்கின்றோம்!

'புல வேர்' ஜனநாயகம்!

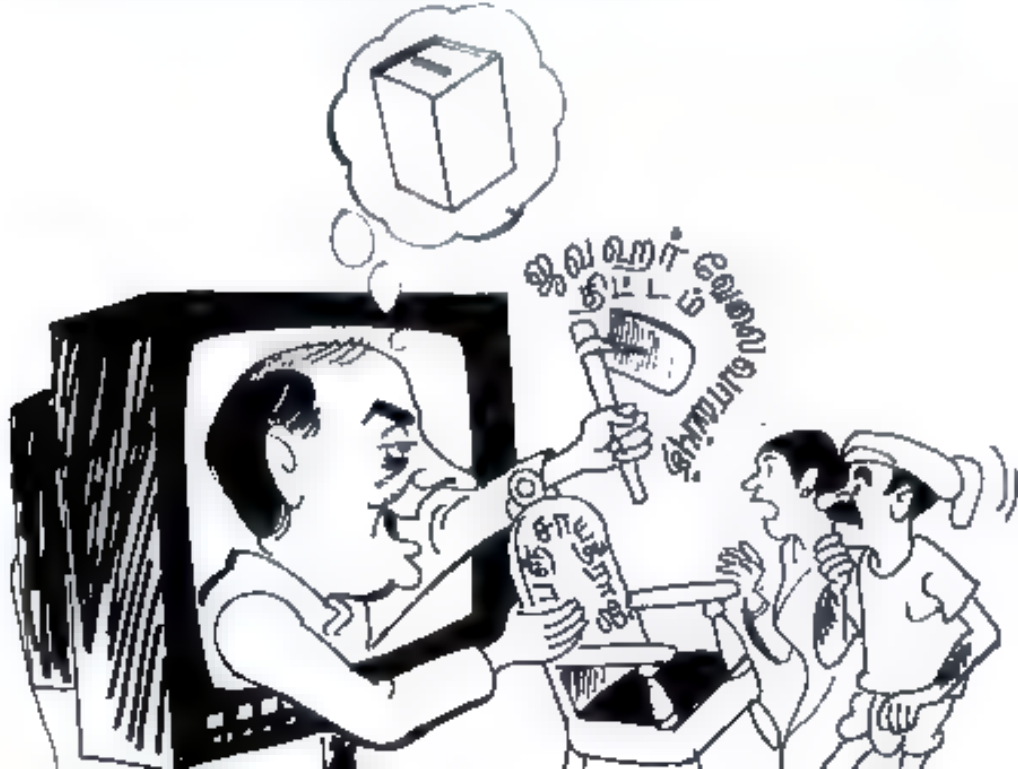
- சிமர்னா

கூடத் தாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக நாம் அனைத்தும் ஜனநாயக நாடாகத்தான் இருந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் ஆண்டுகளாக நம் நாட்டு கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து முறை இருந்து வந்தாலும், அது பஞ்சாயத்து ராஜ் ஆக மாறா விட்டால், நம் நாட்டில் ஜனநாயகம் வேர் ஊன்றி விட்டதாகச் சொல்வ முடியாது. இதற்குத் தான் 'புலவேர்' (Pulavar) ஜனநாயகம் என்று பெயர். இதைத் திரைத்துறை கண்டு பிடித்து நமக்குச் சொல்லுவார் யார் தெரியுமா? உயலின் தலைவிறந்த ஜனநாயகவாதி யாகத் திகழ்ந்த ஜவஹர்லால் நேருவின் சாட்சாத் பேரப் பிள்ளை, ஜவஹர் வேலைய யாப்பிப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, கிராமப்புறங்களில் வேளையில்லாத திட்டம் டாட்டி-ததை ஓட்டித்து விட கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் நம் பிரதமர், போதி மரத் தடியில் அமராமயேயே, அவருக்கு இப்படி போரு ஜனநாயகோதயம் ஏற்பட்டு, இளமும் அளத ம.வி.வின் மூலம் எனக்கு எடுத்துச் சொல்ல சிறகுதான் என் மர மண்டையில் ஏற ஆரம்பித்தது!

தகர்ப்புறங்களில் மட்டுமே திரிந்து கொண்டிருக்கும் நம் ஜனநாயகத்தைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து, என் கண் முன்வே நிறுத்தி, 'வரப் போகும் தேர்தலில் உன் ஆதரவு இருந்தால் இதைக் கிராமப் புற மக்களில், முக்கியமாக ஷெட்யூல் வகுப் பினர், பழங்குடி மக்கள், அநிலும் பெண்

கள் கையில் ஒப்படைப்பேன்' என்று வீர சபதம் செய்து கொடுக்கிறார். நாற்பது வருடங்களாக, கோடிக்கணக்கான இத்தி யக் குடிமக்களில், 8000 பேர்தான் நாடாளு மன்றத்திலும், சட்ட மன்றங்களிலும், மாநகராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களிலும் ஜனநாயகக் காவலர்களாக இருந்து வரு கிறார்கள். குறைந்தது ஒரு வட்டம் பேராவது. 'வாட்சமேய்'களாகப் பணிபுரிவத் தொடங் கினால்தான் நம் ஜனநாயக செல்வத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று அவர் சொல் கிற போது, என்னை நம்பாமல் இருக்கச் சொல்கிறீர்களா?

இன்னொன்றும் ம.வி. புகழ் பிரதமரி டமிருந்து தான் தெரிந்து கொண்டேன். நம் நாட்டில் வேகமாகப் பரவி வரும் லஞ்ச

பரிசு: கலர் டி.வி!

கல்விவின் டி. வி. விடியோ பக்கங்களுக்கு, டி. வி. அல்லது விடியோ தொடர் பாண சிரிப்பு ஸ்டாண்ட்களை எழுதி அனுப்புகள். அனுப்பவமோ, விடியோவோ கருக்கமாக இருக்க வேண்டும். (கல்விவின் 16 பக்க அனுப்பு) கட்டாயம் சிரிக்க வைக்க வேண்டும். மிகச் சமீபத்திய கல்வி இதழின் தளையங்கப் பக்கத்தில் உள்ள தேதிப் பகுதியை மட்டும் - முன்று வரிசை - நீங்கள் எழுதும் துணுக்கு அல்லது விமர்சனத்துக்கு மேல்புறம் ஒட்டி அனுப்புகள்.

பிரதமரானாய் ரூ. 25/- பரிசு. நன்றி பிரதமராகும் அனைத்துக்கும் வரிசை எண் தரப்பட்டு. இன்னும் முன்று மாதங்கள் சென்றதும் குறுக்கப் முன்றலில் ஒருவருக்கும் கலர் டி. வி. பரிசு வழங்கப் படும்!

ஊழல்களை விரட்ட ஒரே வழி, நம் ஐனநாயகத்தைக் கிராமப் புறங்களில் பழங்க லிட்டு, நூலை முக்குகளிலெல்லாம் அது குடிபுகும்படி செய்வதுதான். இதன் மூலம்தான் பதவிவதிகாரத்தை விடை பேசும் அரசியல் தரக்களைப் புண்டோடு ஒழித்துக் கட்ட முடியும் என்று பிரதமர் எனக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார். அந்த அப்படியே நம்பாமல், பெரிய புத்திசாமி என்று எண்ண நினைத்துக் கொண்டு, 5000 'வாட்ச்மென்'கள் இருக்கும்போதே, கொடி கொடியாக ஊழல்கள் நடக்கிறதே, லட்சம் பேர் நிவமிக்கப்பட்டால் நம் நாடு தாங்கும் என்று மட்டத்தனமாகக் கற்பனை

செய்த தொடங்கி விட்டேன். நபர்கள் அதிகமானால் ஒய்லொருவருக்கும் கிடைக்கும் பங்கு வேண்டாமானால் துறையலாமே தவிர, ஊழல் துறைந்து விடும் என்று எப்படிக் கூறுகிறார் என்பது மட்டும் பொருளாதார அறிவு வலவேசமும் இல்லாத எனக்கு இந்தக் கனம் வளர் புரியவில்லை.

ஆனால் ஒன்று, நம் பிரதமர் என்னதான் முயன்றாலும், நாம் அவருக்கு எத்தனை ஆதரவு கொடுத்தாலும், ஐனநாயகம் கிராமப்புறங்களில் ஊர்வலம் வரக் குறைந்தது இரண்டு வருடங்கள் ஆகும் என்று தெரிகிறது. பிரதமர் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்துள்ள பஞ்சாவத்து ராஜ் சட்ட திருத்த மசோதா, மக்கள் சளை அடுத்த கட்டத் தொடரில் பாளாசி, ராஜ்ய சபா பெரியவர்கள் 'ததாஸ்து' சொல்லி, கட்டா மன்றங்களும் அங்கீகரித்து, 'குடியரசுத் தளையார் முதல்தர படிக்க, கிராமத்துக்குப் போ' என்று ஐனநாயகத்துக்குப் பச்சைக் காட்டுவதற்குள் 1992 வந்து விடும் என்று அனுபவப்பட்டவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் 1992ல் கூட நாம் அடித்தன ஐனநாயகவாதிகள் ஆவோமா?

என் சந்தேகத்திற்கான காரணத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். வாரப் போதும் நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் காவிரஸ் (இ) வெற்றி பெற்று விட்டால் 'பஞ்சாவத்து ராஜ்' பெயளரச் சொல்லி எப்படியோ 'ஜெயித்து கிட்டோம். இனிமேல் இந்த 'கயோகள்' எதற்கு? வேறு ஒன்றைப் பிடித்துக் கொள்ளோம்' என்று ஐனநாயகத்தின் கிராமப்புற பள்ளத் திட்டத்தை 'அம்போ' என்று விட்டு விட்டோம். ஒரு வேளை எதிர்க் கட்சி கூட்டணி வெற்றி பெற்றாலோ, காவிரஸ் கட்சியின் வாக் குறுதியை அவர்கள் துன்பப் தொட்டியில் தானே தூக்கிப் போடுவார்கள்...

மாணஜர்: ஆயிரம் இது... காலையில் உங்க இஷ்டத்துக்கு வந்தீங்க... கப்பெனைப் போட்டுக்கிடுங்க... காலைத் தூக்கி மேனஜமெல் போட்டுக்கிடுங்க தூங்க ஆரம்பிக்கிடுங்க... சாயந்திரமானா எழுந்து போயிட்டீங்க... என்னவா நினைக்ககிட்டிருக்கீங்க எவ்வாறும்...

ஊழல்கள்: சாதி வந்து...

மாணஜர்: என்னவா, வந்து போன... போகும் போது கப்பெனை ஆரம்ப பண்ணிடுங்க போனா என்னவா?

— சிவாஜி கிருஷ்ணா.

அத்தியாயம் 7 "புதிய வெளிச்சம்!"

பயன்கொடி 71 ஐதழைக்கு அங்கே நடந்த வாக்குவாதம் அச்சத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. தன் மானசீக மனாளன் ராஜபார்ட் வித்தைத் துரையா நன்கு இணையில்லாத ஒருவனோடு ஏன் இப்படி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

விட்டால் மேடைபை புத்தகமொன்று விடுவதுபோல் தென்னவன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அந்த இனங்காணை பயமறிவாமல் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

அமைதி இழந்த தமிழ்நாடு உன்னை வந்து பிசுந்தார்.

ஊர்ப் பெரியவர் வந்துவிட்ட அதிர்ச்சியில் அங்கே ஒரு சின்ன அமைதிக்கான சூழ்நிலை உருவாகி இருந்தது.

ராஜபார்ட் பெருமூச்சுகளைக் கட்டுப் படுத்த முடியாமல் அப்படியே இருந்தார். தென்னவன் ஓர் ஓரமாக தின்றான்.

"நாடகப் பெரியோரே! தங்களுக்குள் என்ன விஷயம், விவகாரம்...! பார்த்துக் களிக்க எம்மவர் வெளியே காத்திருக்க, தங்களுக்குள் என்ன தீர்த்து வைக்க முடியாத அளவுக்குப் பிரச்சனை...! சொல்லுங்கள்!"

ராஜபார்ட் உறுமலுடன் தென்னவனைப் பார்த்தார். தென்னவன் கழுத்திலிருந்த கர்ச்சிப்பை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு மறுபடி அதே இடத்தில் வைத்துக் கொண்டான்.

தமிழ்நாடு அந்த இடத்தை - அவர்களை - சாரவே! செல்வதுபோல் சுற்றிப் பரகித்தார். ஸ்திரீபார்ட் வெட்கப்பட்டான்.

துணை நடிக்கன் 'சிரிக்காத' ரங்கநாதனுக்கும், 'சுழி' வெங்கடாசலத்திற்கும் என்ன நடக்கிறது என்றே புரியவில்லை.

"வந்தமா... வேஷம் போட்டமா... நாடகத்தை முடிச்சவான்று இல்லாம இது என்ன விஷ விவகாரம்? அவர்களுக்குள் சித்தனை ஓடியது.

தமிழ்நாடு எவ்வொன்றையும் இந்த முறை அன்புடன் பார்த்தார்.

வெளியே சத்தம் கூடிக் கொண்டே இருந்தது. மக்கள் பொறுமை இழந்து கொண்டிருப்பதை அந்தச் சத்தம் அவசரமாக உணர்ந்திக் கொண்டிருந்தது. சிட்டி, கூட்டத்தினரைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு மேடையில் நேடினான், யாரும் தென்படவில்லை.

தமிழ்நாடு தென்னவனைக் கூப்பிட்டு அவன் மீது கைபோட்டுக் கொண்டு "என்ன நடந்தது. சீக்கிரம் சொல்லு" எனக் கேட்டார். அவன் தயங்கினான்.

ராஜபார்ட் பொழிந்து தங்கினான்.

"நான் ஐந்தரை கட்டைலிப்பாடுவேன்னு சொல்லுக்கு இவன் யாருங்க...! தீங்களை சொல்லுங்க! உடம்புல வேஷம் போட்ட நான்... இருந்து இன்னிய வளரக்கும் தொழிலை ஒரு தொஷலிலுமாம் நடத்திக் காட்டி இருக்கேன்! அதுல பேரும் வாங்கி இருக்கேன்! நேத்திக்கு வந்த சின்னப்பல என்னைச் சீண்டிப் பார்க்கிறான்! அவனவனை வைக்கிற எடுத்துவ வைக்காம விட்டே நப்பு!"

தென்னவனுக்குச் சுரணை குத்த ஆரம்பித்தது.

அவன் கண்கள் வீரியத்துடன் ராஜபார்ட் கைப் பார்த்தான்.

"மேய்... போய் தீ பாடுடா... பார்க்கறேன்... கயமா பேச்சுக்குச் சொன்னேன்னு சொன்னே இப்போ...! நானும் பேச்சுக்குத் தான் சொல்றேன். ஐந்தரை கட்டைலிப் பாடுடா! போய்ப் பாடு..." ராஜபார்ட் ஆவேசப்பட.

தென்னவன் சவானை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறானோ என்பது போல் தமிழ்நாடு அவனைப் பார்த்தார்.

அப்பா...! உங்க மேலே சத்தியமா, நான் பார்க்கிற தொழில் மேல் சத்தியமாகச் சொல்றேன்... தன்னிலை ஊறின மட்டை மாநிரி உங்க கூட இருந்தே என் மனசையும் உங்க கழுதி, பாட்டு, தடை, உடை, பாவனை எல்லாத்தையும் ஏத்திக்கிட்டேன்! இதை இறக்க வாழ்ப்புக் கிடைக்கவையென்னு நான் ஏக்கிக்கிட்டிருந்தேன்! இப்ப கெடைச் சிறுக்கு... உடுப்பக் குருங்க, வேஷத்தைப் போடச் சொல்லுங்க... அப்புறம் ஐனங்க மேட கைட்டனைப் பார்த்துட்டு என்

பாரதிராஜா

தொன்வ ஒரு தட்டுத் தட்டினீங்கன்னா போதும்...

தென்னவனின் வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை உலுந்து இருந்தது. தமிழ்முக கைத்தட்டினார். அவர் கண்கள் கவங்கி இருந்தன.

வெளியேயும் கைதட்டல் சத்தம். அன்று அந்த மோடா 'புதிய வெளிக் கதை' சத்தித்தது.

சிட்டு அகலக் கண்விழித்து. அப்படியே மோடையைப் பொரித்துத் தன் கண்களுக்குள் அடக்கம் செய்துவிடுவது போல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கம்பீரமாய் ஒரு சூரியனைப் போல மோடாக்கு வந்தான் தென்னவன்.

வட்சணமான உருவம் - பொருத்தமான ராஜபார்ட் வேஷம். வாகவமாய் நடை போட்ட விதம். நளினம் மெல்லம் பரவியது.

நிலரென்று மாஜிவான ராஜபார்ட். தம்மை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டு உள்ளிருந்தபடியே பார்க்க ஆரம்பித்தார். தென்னவனை சுட்டி அங்கே கிரித்துவிட்டது போல் கூட்டம் கைத்தட்டியது.

அபிநயத்துக் கழன்று நின்று ஐயங்களைக் கைகூப்பி வணங்கி. அனுபவ வியை ஆரம்பித்தான்.

'தமிழ் கலைத் தெய்வமே, தத்துவவிகும் தவமே! அமுத மயமே!

எங்கள் அரசி சரஸ்வதியே...! கல்யாணி ராகமும் ஆதி தானமும் அவனை ஆட்கி செலுத்தியது. முழு தவனி யுடன் பாடிக்கொண்டிருந்தான்.

'சமத்துவ சங்கீத ராணி, சகலலோக நாயகி கல்யாணி சமத்துவ சங்கீத ராணி!

இயல் இளை நூடகம் இயம்பும் மனோகரி, இதய பராபர... எனக்கருள்வாய் நீயே...! உனைத் துதித்தேன் அம்பா... என் மனம் நோக, எனக்கும் உன் வரம்தா, தாமதம் ஏன் தாயே!

விதிலில் பேச்சாய் இருந்து மோடையில் பாட்டாய் ஆகி இருந்தான் தென்னவன். குரல் ஒற்றுமையில் அவனைப் புரிந்து கொண்டு குளிர் நிலைனைப் பார்ப்பது போல் அவனை அறிந்து மகிழ்ந்தான் சிட்டு. அவனை முழுமையாக - எந்த இடத்திலும் தன் பார்வையிலிருந்து நழுவு விடாமல் - பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பாவோ, உள்ளே போய் மத்தியஸ்தம் செய்து விட்டு வந்ததைச் சிட்டுவாக்கு. அவன் கேட்காமலேயே கொல்லிக் கொண்டிருந்தார். 'தென்னவன் தம் சிஷ்யன்' என்பது போல் அவர் பேச்சில் ஒரு பாவனை வேறு

தொனித்தது! அவன் குரலும் அபிநயமும் மோடையில் அவன் கழறினியும், உடை அவன் காரமும், மக்களைப் பார்த்துச் செய்த புன்ன கையும் அவளுக்குச் 'சொகுசான ககத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தன. இவற்றால் அவள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தான்.

சிட்டுவைச் சுட்டு விழ்த்தி இருந்தன. அவன் பார்வையும், பல்லவியும்...

தமிழ்முக பவமுறை வெற்றிவை கேட்கும் அவன் கவனிக்கவியல.

மகள் ரசிப்பதில் ஆழ்ந்திருப்பதால், தமக்கு வெற்றிவை தருவதில் துமாறுகிறான்

என்று தமிழ்மொக புரிந்து கொண்டார். ஸ்திரபார்ட் ராஜாஜி மாரி இன்னும் மோடக்கு வராது அவருக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

தென்னவனின் ஆதிக்கம் சத்தனத் தேவன் பட்டியில் பரவி, பற்றிக் கொண்டது.

ஊரின் 'தில வாழ்த்துப்பா'ப்போல அவன் பாடல் ஒலிக்க ஆரம்பித்தது.

ஏற்றம் இறைத்துக் கொண்டே ஒருவன் தன் சகதர்மிணியைப் பார்த்துப் பாடினான்:

"சமத்துவ சந்தேராணி!

சகலமோக நாயகி கல்யாணி..."

சரியான கல்யாணி தெரியாததால் அவன் கிராமிய ராகத்தில் தன் வசதிக்குத் தக்கபடி மாற்றிக் கொண்டு பாடினான்.

அவன் சகதர்மிணி கூச்சப்பட்டுான்.

"அடியே அஞ்சனல... உன்னைக் கல்யாணம் கட்டிப் பதினாறு வருஷம் ஆச்ச...! நீயும் என்னிக்காவது வெக்கப்படுவேன்னு, பாத்தேன்! இன்னிக்குத்தான்னு அது நடந்திருக்கு... அடியே என் ராணி...!"

"சமத்துவ சந்தேராணி!" என மறுபடி

யும் பாட ஆரம்பித்தான்!

தென்னவன் போலந்தது வயல்வெளி
யில் ஒருவன் நூத்து நட ஆசைப்பட்டுக் குத்த
எக்காரரிடும் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்ட
டான்.

"எனவே... நூத்து மிதிச்சிப்போட்டு என்
னடா பாட்டு! பாட்டு நூத்துன்னா கங்குக்கு
வெளி இருக்கிற கருகாட்டுல போயி பாடு!
பொணங்கினம் கூடப் பாடும், ஆட்டம்
போடும், போடா..."

இப்படி தென்னவனின் பாடல் கிராமத்
தின் "தேவர் விரும்பம்" போல ஆகி இருந்
தது. அவர்கள் ரசித்தனர், பாடினர், ஆடி
னர்.

பாட்டுபோடு தென்னவன் பேச்சும்
கிட்டறையின் மணத்துக்குள் மொனன ஆதிக்கம்
தடந்தியது. மனம் அந்தக் குரலையே நாடி
வது.

"தென்னவன்... தென்னவன்... தென்ன...
வன்..." அவன் உதடுகள் ஒரு முறையும்,
மனம் பல முறையும் சொல்லிப் பார்த்துச்
"சந்திர பரிவர்த்தனை" செய்து கொண்டன.
அதே மொனையில் அவன் பாடிய இன்
னொரு பாடலும் அவனைத் திரும்பிப் பாட
வைத்தது.

"வள்ளுவமெனும் மலர்ச் சொல்லையிலே
நல்அறிவெனும் தென்றல் வீடுநிதே...
குறளின் மனம் நூடும்,
குயிலும் இளை பாடும்
கொலுமாயில்கள் ஆறும் இளையோடு.

கனவத் தேனை உண்டு,
குந்தி மீட்டும் வண்டு.
தோடிற இகழ் கண்டு,
ஆடும் மாக்கறம் உண்டு!
தேவநாள் கழன்று
சொல்லும் வள்ளுவன்
ஒப்பறதனைப் புகழ்ந்து
இனி தமிழன் இளைக்குவல்
இனித்திடுதே..."

கிட்டவுக்குள் ஓடிய கனவு பலாங்கோய்
யில் தென்னவன் திரும்பத் திரும்ப வந்து
கொண்டிருந்தான். அவன் வீதி எறிந்த புல்
வாங்குமல் தன்னிடம் தந்தையாட தனதுப் போல்
அவன் உணர்ந்தான். அளந்ததொட்டகடையே
இளை வந்தது. துவாரங்கலில் வீரல் பட்ட
உடையே வயிர் வந்தது.

கிராமத்தில் அந்த ஒரு நாளில் தென்
னவனுக்கென ஒரு கூட்டமே உருவாகி
விட்டது. ராஜபார்ட்டின் சவாஸை ஏற்று
வெற்றி பெற்றதில் அவனுக்கு சந்தோஷம்.
அதோடு ராஜபார்ட்டு தோளில் தட்டிப்
பாராட்டியதில் ஏற்பட்ட தெகிழ்ச்சி. எல்
லாம் சேர்ந்து அவனுக்குப் புத்துணர்ச்சியை
ஏற்படுத்தி இருந்தன.

"ஒருத்துண்டை அப்போதைய நிலையை

வைக்க 'அவன் இப்படித்தான்'னு முடிவு
பண்ணிடறது மடத்தனம்! அவன் மனசு ஒரு
வட்சியத்தை நோக்கி இயங்கிக்கிட்டிருக்கும்
போது அவன் மத்த முட்டுக்கட்டைகள் எல்
லாத்தையும் சாதாரணமாத்தான் நினைப்
பாய், நினைச்சு குறிக்கோளை அடையற
வரைக்கும் அவன் உறக்கமில்லாம உழைச்
சுக்கிட்டிருந்தான் இருப்பான்... தென்னவா...
நீ விஷயம் உன்னவன் மட்டுமில்லை... அந்த
தேவர் பார்த்து நிலைநாட்டி நெறிக்கத்
தெரிஞ்சவனும் கூட..."

— ராஜபார்ட்டின் வாரிசைகள் தென்
னவனை மிகவும் பெருமைப்படுத்தி இருந்
தன.

அந்த ஆனந்தத்துடன் கானை ஆற்றல்
களாகத்த தென்னவன் வந்த போது நான்கு
திறவர்கள் அவனை வரவேற்றனர். விசா
ரித்தனர். "சமத்துவ சந்திர ராணி!— ஒன்
ன் மொர்" கேட்டனர். அவர்களும்திரையமாய்
அவனுடன் சேர்ந்து பாடினர்.

திறவர்களை அனுப்பிவிட்டுக் குளிக்க
நீரில் இறங்கினான் தென்னவன். முதலில்
பல் துலக்க வேண்டாமா?

கம்பெனி பல்பொடி ஒருவிதமான கலரில்
இருந்தது. பிபானவத் தட்டிக் கையில்
கொட்டினான். அளந்தவிநோதமாக ஒருமுறை
பார்த்துவிட்டு வீரலாய் குத்தி எடுத்து
வாய்க்குக் கொண்டு போனான்.

"நிறுத்துங்க!"

கோரல் குரல் வந்த திசையை நோக்கித்
திரும்பினான்.

அதே திறவர்கள்! ராஜாவு அணிவகுப்பு
போல அடி எடுத்து அவனை நோக்கி
வந்தனர். அவனை உற்றுப் பார்த்தனர்.
ஒருவன் கையிலிருந்த பல்பொடியைத் தட்டி
விட்டான். அது காற்றில் பறந்து கலந்தது.
ஒருவன் விசையைத் துலக்கான். ஒருவன்
கிரித்தான். ஒருவர் கையிலிருந்த ஆவ
மரத்துக் குச்சியை அவன் கையில் திணித்
தான். "இதால் பல்வை விளக்குங்க!" என்
பது போல் எசைக காட்டினான்.

தென்னவன் அவர்களை விரைந்தான்.

"இது பார் ஐயுமா? நீங்களை கொண்டு
வந்தீங்களை? இவ்வே, வேற யாராவது
சொல்லி ஒடிச்சிக்கிட்டிரு வந்தீங்களை?"

மொனையும்...

"சொல்லுங்கடா...! இந்தக் குச்சியா
வேயே உங்க வாயை நோண்டுகுமேன்!
'பத்துக்குச்சி சொந்த புத்தியா...! சொல்லி
வந்த புத்தியா...?"

அதே மொனையும்.

குச்சியை உடைக்கப் போனான். அவர்கள்
தடுத்தனர். பின் அவர்கள் வலது
பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுச் சட்
டென அலலிடும் திரும்பி அதே கோரல்
குரலில் சுகையமாக(1)க் கத்தினார்:

"சொல்லக் கூடாதுன்னு உத்தரவு..."

(தொடரும்)

"மன்னா! ராஜாவு வீரர்களுக்குப் பல லாடிக் கட்டடங்கலில் முடிசிறப்புகள் ஒதுக்கியது நம்மு!"
"ஏன் அப்பாச்சேர!"
"எக்கோரும் 'நிலம் அலவகல்' கேட்பொரங்கள்!"
— புதுச் சூறகம்.

சித்தர்களை ஆராய்ந்த வித்தகர்!

"சித்தர் இலக்கியம்." என்ற ஆய்வு நூல், பாக்டிரியர் பெறுவதற்காக எழுதப்பட்ட நூல். அதனாவதானோ என்னவோ, படிக்கவிலக்கவாரஸ்யமாக இருக்கிறது! கலாசல்யமான முறையில் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களில், ஆசிரியர்களுக்கு உட்கட்டப் பட்ட வழங்குகிறது என்ற பரிசுறும் விதிமுறை இருந்தால் சரி; இல்லையெனில் இந்த நூலின் மூன்று பாகங்களுக்காக மூன்று உட்கட்டப் பட்ட களை ஆசிரியர் மீட, சோழவுக்குத் தாராளமாக வழங்கலாம்!

சித்தர் பரபல்கள் என்பவ, இரண்டாம் பரிமா ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையும் உள்ளவ; சரிபகலத்தனவையும் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பழைய புத்தகங்களிலிருந்தும் ஞானசகவகங்களிலிருந்தும் தேடிக்கண்டுபிடித்துத் தொகுத்துக் கருவிக் ஒரு பெரிய காரியம். ஆனால் சோழ இத்துடன் இருப்பி அளபத்து விடவில்லை. இவற்றை ஆய்வு செய்து, உள்ளே பொதித்து கிடக்கும் தத்துவங்களை விளக்கியிருக்கிறார். தத்துவம் என்றதுமே நாம் பயந்து லுவிடாத படிக்கு அவற்றைஎளிமைப்படுத்தி, கவைய விளக்கியிருக்கிறார். அதனாவதான் படிப்பதற்கு மிகவும் கவாரஸ்யமான நூல்களாக மூன்று பாகங்களும் விளங்குகின்றன.

சித்தர் இலக்கியத்தில் நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிற திருமூலர், ஞானாவயார், பட்டினத்தடிகள், கருமூர்த்ததேவர், காளரக்கால், அம்பலவாயர், சிவனாக்கியர், குதம்பைச் சித்தர் போன்ற பலரை கவிதைகள் மூலம் அதிகம் பிரபலமாட யாதவர்களின் பாய்களும் உள்ளது. இவற்றையவர் யார் என்பதே தெரியாமலிருக்கும் சித்தர் பரபல்களும் இருக்கின்றன.

இவற்றுள் பலவற்றில் ஒரு விசேஷம் என்னவெனில் எளிய தமிழ் என்று சொல்லி ரொம்ப அப்படிப்பட்ட பழகுதமிழில் வந்ததைகள் அடைந்திருக்கும். ஆனால் அந்த வார்த்தைகளின் சேர்க்கையால் மருவான கவிதையின் பொருள் என்ன என்பது விளங்கவே செய்யாது! ஏனோ புதிர் போட்டது போல் இருக்கும். உன்னமையில் புதிர் அல்ல அல்ல, வாழ்க்கைப் புதிரை விடுவிக்க வந்த உயர்ந்த தத்துவங்கள்.

மதாரணத்துக்குள்ளும் எல்லாபார்க்க வாய்.

மாங்காய்ப் பாலுண்ணு

மாலையிலே நுப் பாரக்குத்

நெங்காய்ப்பால் வாதுக்கடி - குதம்பை நெங்காய்ப்பால் வாதுக்கடி.

வார்த்தைகள் இவதுவா என்பதாம். பாடலைக் கச்சேரிகளில் கூட விதவாள் பாடத் தேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அத்தாம் புரிகிறதா?

சோழ விளக்குகிறார்:

"ஹிபுலங்கள் ஞான ஒருவையிலே செத்து கரத்திலே நுளம்பானை 'மாங்காய்ப் பால்' என்பது ஒரு சித்தர் மரபு ஆகும். இந்த உடம்பிலுள்ள ஹிவுத்த ஆகாரமான கரப்பிகளை வளகப்படுத்திக் 'கூறியுள்ள சித்தர்கள், இவற்றின் வடிவத்தையும் வர்ணித்துக்கூறியுள்ளனர். ஆய்ம ஆனந்த அனுபவத்திலே, ஆனந்தமாயிவ நுளம்பானைக் கரத்திலே கரப்பியின் வடிவம் மாலுனைப் போன்றது. உடனுறுப்புக்களை ஆராய்ந்து கூறுகின்ற தத்துவ விந்நுரானிகளும் இன்றைய அறிவியல் முறையிலே ஆராய்ந்து

.. அந்தக் காவத்திலேயே பெண்களின் உரிமைக்காக நானு பேசு போராட்டத்திற்குச் சாங்கி..

"வாருடா அந்த தானு பேசு?"

"ராஜா! சாங்கி! மோகன்! ரசம்!"

— உ. ராஜாஜி.

கண்டு, மாங்காயின் வடிவத்தில் உள்ள கரப் பிசுனைப் பற்றி எடுத்துக் கூறிவிடுகிறார்கள். சித்தர்களுடைய வேலுப் பரிசீலினைப் பூம்புகாட்க்கும் கைவந்த ஒரு நூலிக்கு மலைமுகடாகிய தலை உச்சியிலே மாங்காய் வடிவத்திலுள்ள கரப்பீரிலிருந்து (glend) நூணப்பால் கரக்கிறது. பசியையும் வேட்கையையும் மீறிய பெருமையாக இந்த நூணப் பால் உடலுக்குள்ளே செரிவது ஆரம்பித்து விடுகிறது. பிறகு ஆடம்பரமான உணவாகிய தேங்காய்ப்பால் வேண்டுவதில்லை. நூணப்பால் உண்டு மனவருகடாகிய தலை உச்சியிலே சித்தனை கூடி தலைத்து திரும்புதலுக்கு உலக இச்சைகளையெல்லாம் பிற இன்பங்கள் வேண்டுவதில்லை என்பதை நாட்டுப்பறந்து மக்களின் மொழியிலே கூறுகிறது இந்த எளிய பாடல்..

அடே உலகா! தம்மைச் சித்தரின் இந்த நாலு வர்க்குள்ளே இத்தனை விஷயம் திருக்கிறது? அறிவியல் விஷயமான நூணநிலை, யோகநிலை, பக்திநிலை, துறவுநிலை முதலிய பல அம்சங்களை அவ்வளவு உணவாடக்கிவிடுக்கிறது பாடல் என்று நாம் விவந்து போகிறோம்.

எளியசொற்களால் அமைந்த பாடலுக்குள் ஆழமான கருத்துக்களைச் சித்தர்கள் புதைத்து வைத்துள்ளதை சோமு பின்புருமாவு மனம் கூறி விரிவிக்கிறார்:

'ஆழமான கனனையில் தாய் தன்னைப் பிரம்பிலிருக்கும் போது அடிமனமே கூட கண்ணுக்குத் தெரியும். அது வடிவம் போன்ற தன்மையின் இயல்பினால் ஏற்படுகிற கண்ணாடித் தன்மை. அடிமனம் தெரிகிறதே என்ற நிலைத்து அந்தக் கனனக்குள்ளே இறங்கிவிட முடியுமா? உன்னை, உன்னை ஆழத்தின் கொண்டே சென்றுவிடும் கனனின் ஆழம்! முக்குளி பாங்கு அடிமனத்தை எடுப்பதற்குள் மூக்கத் திணறக்கடும்! மூச்சைப் பிடிக்கும் பரிந்தி உன்னைக்கன்தான் சித்தர் இலக்கியத்தின் அடிமனத்தைக் கையிலே கொண்டு வெளியே வர முடியும்.

இப்படி ஒன்று இரண்டா, ஆறாக உணக்கான சித்தர் பாடல்கள் உள்ளன. அவை தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பெருமை சேர்த்திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, உலகமாவிய

முறையில் தத்துவ நூல்களை வளப்படுத்தியும் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் மீ. ப. சோமு, சித்தர் இலக்கியம் என்ற தமது நூலின் மூன்று பாகங்களில் வடிவத்துத் தருகிறார்.

சித்தர்களை அவர் இதோடு விட்டு விடவும் இல்லை! அவர்களுடைய பற்றற்ற வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தார், சித்தர் பாடல்களில் அதிவியலுக்கு ஒத்ததான நூலாக்கியங்கள் இருப்பதைக் கட்டிக் காட்டுகிறார். சித்தர்களின் மனோபிமானத்தைப் போற்றுகிறார், 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற அவர்களது சமய நோக்கத்தை விளக்குகிறார், அவர்கள், சமாதானத்துடன் மிகை முறைகளை அப்பிய சித்தப் பாயானத்தின் விஷயத்தினை விளக்குகிறார். அவர்கள் வழிபட்ட தெய்வங்கள், அவர்கள் பெற்றிருந்த உன்னொளி இவற்றை நமக்கு உணர்த்துகிறார். இவ்வளவுக்கும் கூட அவர்களுடைய இலக்கிய ஆர்வமும் உலகநாட்டும் எப்படி பிரகாசித்தன என்பதையும் காட்டுகிறார்.

நூலின் கைவரைத் தீர்மானம் பாடங்கள், எந்திரங்கள், சக்கரங்கள் முதலியவை நூலின் இணைப்புப் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் மூன்று பகுதிகளாக - மூன்று நூல்களாக - உருவாக்கித் தர சோமுவுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியுள்ளன. இந்தப் பணிக் கு அலகுக்குத் துணை நின்று வலக்குவித்தவர் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார். அவர் காலமான பிறகு அவரது மகன் எம். ஏ. எம். நாமசாமி அபித அனவு ஆர்வம் காட்டி அன்னாமலை பல்கலைக் கழகம் மூலம் சோமுவுக்கு நிதி வசதி செய்தளித்து உற்சாகப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்.

மேலும் மூன்று ஆண்டுகள் அவகாசம் தந்து, சித்தர் பாடல்கள் அனைத்தையும் (Commentaries) பொழிப்புணர் ஆய்வுரை, விளக்கவுரைவுடன் மூன்று பாகங்களாக வெளியிடும் பெரும் பொறுப்பையும் அன்னாமலை பல்கலைக் கழகம் சோமுவிடே ஒப்படைத்திருக்கிறது.

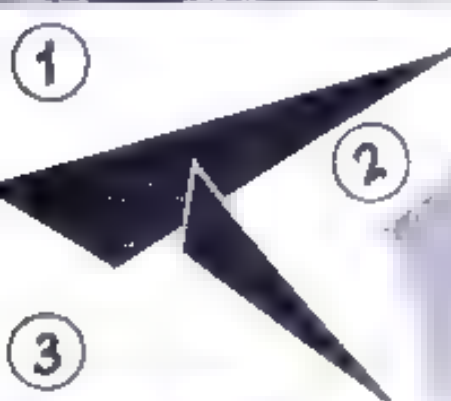
இந்த அவிய பெரிய பணிக்காக மீ. ப. சோமுவுக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கப் படுகிறது என்றமோ, நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம் - சோமுவின இத்த நூல்களை ஆராய்ந்து, ஆய்வுரைகள் சமர்ப்பித்துப் பலப்பலர் எதிர் காவத்தில் டாக்டர் பட்டம் வாங்கி விடும் போகிறார்கள்!

— டி. ராஜேந்திரன்.

சித்தர் இலக்கியம் (மூன்று பாகங்கள்) ஆசிரியர்: மீ. ப. சோமு, வெளியீடு: அன்னாமலை பல்கலைக் கழகம், அன்னாமலை நகர் - 602 002. விலை: ஒவ்வொரு பாகமும் ரூ. 60/-

சண்டைக் காட்சி என்றால் அந்தக் காலத்தில்தான்...
இந்தப் பக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள
"சண்டை"க் காட்சிகள் எந்தெந்த சினிமா
களில் இருப்பவை என்று ஒரு தபால்
பயர்களுக்கு 25 பக்க ஒன்றுக்கு மேல்
பட்டவர்கள் 5/5 வாய்க்கால் இருக்
கவே இருக்கிறது. குறுக்கக்:
முடிவு தேதி: 15.5.89.

சண்டைக்
காட்சிகள்
இதேயே!

அந்த அலுவலகம் மதிய உணவு இடை
வேளை காலத்தில்தான் கொண்டு
இருந்தது.

சாப்பாடு முடிந்தவர்கள் பேச்சிலும், சிலர் மாத
நாவலிலும், மற்றவர்கள் உறக்கத்திலும் முழுவி
யிருந்தனர்.

மாலதி, வாங்கனேன் கேன்டன் போபோம்" என
அழைத்தான் நவீன்.

"ஒருநிமிஷம் நவீன்," என்ற மாலதி, படித்த புத்தகத்தை மூடி
மேசை இழுப்பதற்குத் திறந்து உள்ளே வைத்தான். நாற்
காலியை நகர்த்தி எழுந்தான்.

காற்று நுழைந்த வாசல் வழியே வெளியேறினர்.

அலுவலகத்தில் இருவருக்கும் பக்கத்துப் பக்கத்து இருக்
கைகள். அதனால், நெருங்கிப் பழகி நண்பர்கள் ஆயினர்.
கேன்டனும் உண்ட் மயக்கத்தில்.

"உல் ஆர் ஹாட்?" கேட்டவன் நவீன்.

"கவிதை."

"வாட்?"

"எஸ். உங்க கவிதை, குண்ணு சொல்லுங்
கனென், கேட்போம்?" ஆர்வமாக நவீன்
இருக்கையில் அமர்ந்து, கைகூன்றி, கன்னம்
வைத்தான் மாலதி.

அதுக்கா கேன்டன் வந்தோம்?" என்
றவன், என்றாலும் அவன் விருப்பத்தை
நிறைவேற்றினான்.

"அற்புதம்," என வியத்தான் மாலதி.

"வாழ்க்கை நிறங்களை வரிகளாகிவிட்ட
உங்கள் யுக்திக்கு இணையிலாமை நவீன்."

"புகழறிங்க."

"இப்பே. பூரிக்கிறேன். நான் உங்களால்
வைரப்படக்கூடாதுமே உங்கள் கத்திரிமான்
சிந்தனைகள்தான் நவீன், உங்கனோ."

நவீன்

எனது பண்பு

ரகசயம் என் எனக்கும் பொக்கிசுக்கு தெரியுமா? இறுதிக்காலத்தில்
 ஆர்வத்தோடு பேசினான் மாவதி.
 "உன்னம்தான் மாவதி. நம் நட்பின் அடிப்படையிலே நான் இன்றுவாடி
 இருக்கிறேன். ஏன். அவன் மனதுக்கு இன்னமும் மனிதனாய் பிறர்
 தோல்வியில் ஏன். அவன் மனதுக்கு இன்னமும் மனிதனாய் பிறர்
 அவன் கூறியிருக்கிறான் மாவதி.
 உயர்ந்த உயர்ந்தவர்களைப் போன்றவர்கள் இப்படித்தான் செய்கிறார்கள். நம்முடைய
 மனத்தை உயர்ந்தவர்களைப் போன்றவர்கள் இப்படித்தான் செய்கிறார்கள். நம்முடைய
 அது என் பது மாவதிக்கு தெரியுமா? அவன்
 அவனை மனதோடு மனிதனாய் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறான் மாவதி.
 அவன் மனதோடு மனிதனாய் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறான் மாவதி.

"உன் உணர்வு
 உன்மனதுக்குத்
 தகுதியில்லாதவர்
 மாவதி... இது
 பொருத்தமானது"

அமரர் கல்வி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி — 1989

முதல் பரிசு ரூ. 1500; இரண்டாவது பரிசு ரூ. 750; மூன்றாவது பரிசு (இரு கதைகளுக்குத் தலா ரூ. 375 வீதம்) ரூ. 750.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் தேதி: ஜூன் 15.

போட்டி பற்றிய முழு விவரங்களை அறிவச் சென்ற இதழ்க் கல்வியைப் பாருங்கள். அல்லது அடுத்த இதழ்க் கல்விக்காகக் காத்திருங்கள்.

— ஆசிரியர் —

முடியும். குப்பத்து வாழ்க்கையையும் கலைக் கண்ணோடு பார்க்க முடியும். மறைத துறவுக்காக ஒதுங்கி விடாமல், அதன் சிலிர்ப்பை, அழகுபலிக்க முடியும். இவை பெயர்லாம் கருதி அவன் தீவிரத்தை ஏற்றுக் கொண்டான் மாவதி.

அதனால்தான், அந்த அழகவகத்தில் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தாலும், மாவதிக்கு விடுப்பமானவனாக இருந்தான் தனின்.

முடிக்க, குளிப்பானை தருவிக்கப்பட்டது. சிலவேளை கண்ணாடி டம்ளரை, தன் இதழ் விரிப்பில் பொருத்தி, ஒரே எழுப் பாம்பு உதிர்ச்சினான் மாவதி.

மணி பார்த்தான் தனின், "ஆதிடுக்க, சீட்டுக்குப் போகலாமா?"

"அதக்கு முன்னால ஒரு சீக்கெண்ட்" சிரித்தான் மாவதி.

என்ன?

"தானைக்கு நாம் ஸ்பிரிதானே? என் வீட்டுக்கு வாங்கலேன்? என் கணவனாரும் பார்த்த மாநிரி இருக்கும்."

"ஷூர்."

பொங்கே பிடித்து சிவ்ற போகன் வில்லாக்கள் வகையதை வரவேற்றன.

முன்புத்த தோட்டத்தில் பல்லாண்ட செடிக்கள், அவற்றின் அணிவகுப்பை மாவதி யின் கணவனார்வத்திடுது இன்னுமொரு கான்று.

"பாருப்பா நீ? என்ன வெணும்?" - முற்றத்தில் கெரெட் பிடித்துக் கொண்டு இருந்த மனிதர், வந்தவனை அடைவியமா கப் பார்த்தார்.

அவரின் தோற்றத்திலிருந்து, தன்னை விட ஒரு சில வயது அவர் பெரியவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை யூசித்தான் தனின். அப்படியிருக்கையில், அவர் தன்னை ஒருமையில் விரித்தது, தனின் கோபத் தைத் திறப்பது, அடக்கினான்.

"மீஸன் மாவதி வீடு இவதானே?" என்று கேட்டவரின் மனத்தில் யார் இந்த நாகரிகம் தெரியாத ஆன்? என்ற கேள்வி எழுந்தது.

ஆமா, நீ யாருன்னு முதல்வ கொல் லுப்பா."

"தா அவங்கனோட வேலை செய்வற வன். அவங்களைப் பார்க்க வந்தேன்."

"அப்படியா? இரு அவனைக் கூப்பிட வேன்," என எழுந்தவரை, திக்க வைத்தது

தனின் கண்வி.

"தீங்க யாரு என்? மாவதிக்கு என்ன வேண்டும்?"

"புருஷன்."

"வாட்? என நம்ப முடியாமல் திகைத் தான் தனின்.

மாவதியின் அழுது, தாருக்கு, நாகரிகம் என எந்தமே பொருந்தாத இவனா மாவதியின் கணவன்?

"வாங்க தனின், உங்களை எதிர்பார்த் துக் கொண்டுதான் இருந்தேன். ஏங்க, இவர்தான் தனின். செல்லுலி ருக் கேனிலு?" என உரக்கக் குரல் கொடுத்தான் மாவதி.

"ம்... ம்..." என பதில் தரல் அசட்டை யாக வந்தது.

"அப்பறம் என்ன சாப்பிடறீங்க?" எனக் கனிவாகக் கேட்டான் மாவதி.

"நீங்க வந்தது எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம் தனின், உங்க கவிதை தோட்டு எடுத்து வரச் சொன் னேனே?"

"ஓ, இத்தாங்க."

"படிச்சட்டு அப்பறமா எடுத்து வரேன்?"

"ஓ என்."

சற்று நேரத்தில் வெளியே வந்தான் மாவதியின் கணவன். கடை மாற்றிலிருத் தான்,

"ஏங்க, இவர் சாதாரண ஆன் இல்லாங்க."

"அதான் சொன்னியே. ஏம்பா, நீ கவிதை வெளியெல்லாம் சிறுக்குலியாமே? நமக்கு அநிலெல்லாம் இன்ட்ரஸ்ட் கிடை யாது. என்னைக் கேட்டோ, இதெல்லாம் வேண்டி ஆர்ப் ஈடம்."

கருக்கென மனத்தில் கோபம் கைக்க கண்டமானான் தனின். மாவதி சிரித்தபடி இருத்தது அவனை ஆச்சரியப்பட வைத் தது.

"சரிய, தா போய்ட்டு வரேன்," என்ற மாவதியின் கணவன், தனின் ஒரு பொருட் டாகவெ வண்ணாவன் போல வெளி யேறினான்.

யாரி தனின், அவர் இப்படித்தான் மனத்தில் கண்ணதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிடுவார்... தீங்க தப்பா எடுத்துக்கா தீங்க," எனப் புன்னகை மாராமல் சொன் னான் மாவதி.

"பரவாயில்லைங்க. இருந்தாலும் என்

மனக்கூதன் வேற ஒரு வேதனை.."

"என்ன?"

"உங்க கணவர் உங்களுக்குத் தகுதியில்லாதவர் மாலதி. இது பொருத்தாத ஜோடி. எப்பவும் சிரிச்ச முகமா இருக்கற உங்களுக்குச் சிடுசிடுப்பான மனிதர் கணவனா அமைந்திருக்கறதை என்னவா தாங்கிக்க முடியுமள, வேதனையாயிருக்கு."

"என்ன, மனக்கூ இறந்தனையெல்லாம் கொட்டியாச்சா, இன்னும் வேற ஏதாவதும் இருக்கா?" என்று கேட்டு விட்டு, கல்கன வெளசி சிரித்தான் மாலதி.

"தோ... தோ... உங்க சிரிப்பு பொய். மகிழ்ச்சி பொய். ஏன்றவன் நிறுத்தினான். எப்படி உங்களைய வேதனைகளை மனக்கூ மறைச்ச, சந்தோஷத்தை காட்ட முடியுது மாலதி?"

"இல்லையோ! நிஜமாயே நான் வாழ்க்கைக்கு மகிழ்ச்சியாத்தான் இருக்கேன் நவீன்."

"ஐ" - அவருட்க்கையுடன் சிரித்தான். "ஏன், நம்மு முடியுமையா? பரவாயில்லைங்க. இருந்தாலும் நான் வாழ்க்கைக்கு சந்தோஷமாத்தான் இருக்கேன். என் கணவர் சில சமயங்களே நடந்துக்கற முறை எனக்குப் பிடிக்காது இருக்கலாம். ஆனால அவர் நான் நினைக்கிற மாதிரி தான் இருக்கணும்னு எதிர்பார்க்கறது எல்லவையு முட்டாள்தனம்.."

"பட மாலதி! உங்க கணவர் ரசனையே இல்லாதவர்!"

"அப்பசியூட்டி கரெக்ட். ஆனா, அதை ஒரு குறையா நான் நினைக்கிறதில்லை. அது அவர் சுபாவம். அவருக்கு இயற்கையை ரசிக்கத் தெரியாதுதான். கவிதை எழுத வராதுதான். உலகத்துல இருக்கற எல்லா ருமே கவிஞர்களா மாறிட்டா. அவங்க எழுதிக்களுக்கு ரசிக்கனே இல்லாத நிலை வந்திடுமே?"

"இருந்தாலும், உங்க உணர்வுகளை அன்புமொழியைப் பரிந்துக்க அவரால முடியாதே?"

"அவரோட பல உணர்வுகளை என்னால் புரிஞ்சுக்கக் கூட. இல்லாத நிலை இருக்கு தெரியுமா நவீன்? அதுக்காக அவர் என்னை வெறுக்க நினைச்சா என் கதி என்னாகிறது? கேட்டு விட்டு, சோபாவில் சாய்ந்து, ஃபேனைப் பாரித்தான் மாலதி.

யோசனையில் ஆழ்ந்தான் நவீன்.

சின்ன இடைவெளி விட்டு, தானே பேசினான் மாலதி. "பன்னிரண்டு மணி நேரம் இருள் கவிழ்த்திருக்கிறதால், மனிதர்கள் இருட்டில் வாழும் இனம்னு சொல்லிட்ட முடியாதே? அது போல, சில விஷயங்கள் எங்களுக்குள்ள பொருத்தமின்னிய இருந்தாலும் நாங்க ஒற்றுமையாத்தான் வாழறோம். உங்க வாழ்க்கைக்கு வெற்றி ரகசியம் என்ன தெரியுமா?"

"சொல்லுங்கனேன்." என ஆர்வமாக முன்வந்தான் நவீன்.

"ஒரு கணவனின் எல்லாத் தேவைகளை யும் மனைவிதான் பூர்த்தி செய்வணும்மிற திலோ, அல்லது மனைவியின் தேவைகள் எல்லாத்தையும் கணவன் தான் நிறைவேற்றி வைக்கணும்மிறதிலோ எங்களுக்கு உடன் பாயுமில்லை. அது நம்ம கலாசாரத்துல கணிப்போய் இருக்கிற குறுகிய கண்ணோட்டமிருந்துவ சந்தேகமே இல்லை. என்னால பூர்த்தி செய்ய இயலாத அவசியத் தேவைகளை, மற்றவர்கள் மூலமா அவர் நிறைவேற்றிக்க நான் சம்மதிக்கிறேன். அதே போல, தன்னால் பரிந்துக்க முடியாத சில உணர்வுகளை, மற்றவர்கள் மூலமா பெற்றுக்க என்னை அவர் அனுமதிக்கிறார். உதாரணத்துக்குச் சொல்வணும்னா, என் இலக்கிய சுடுபாட்டுக்கு வடிக்காய் தீங்க தானே? உங்கனோட நான் பல இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு வந்திருக்கேன். இலக்கியம் பற்றி நிறைய விவாதிக்கிறேன். மனமொத்த நன்பர் என்ற முறையில் உங்களை என் னிட்டுக்கே அழைக்கிறேன். இதை எல்லாம் என் கணவர் பரிபூரண மனசோட ஆதரிக்கிறார். அதுபோலத்தான். அவரோட உரிமைகளை, உணர்வுகளை என் குறுக்கிடு இல்லாம நான் எச்சரிக்கையா இருக்கேன். எங்களுக்குள்ள நல்ல புரிந்து கொள்ளுதல் இருக்கு. தோ, இதுவரைக்கும் மில் அண்டர்ஸ்டேன்டிங் ஏற்பட்டதில்லை. ஏற்படாது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நான் மகிழ்ச்சியாத்தானே இருக்க முடியும்?"

"புரியுது. என்று மட்டும் கூறினான் நவீன்.

"எட்டம் ஆச்சு. வாங்க சாப்பிடலாம்."

"இன்னொரு நாளைக்கு வரேறேனா?"

என எழுந்தான் நவீன். மாலதியிடம் விடைபெற்றுத் தன் அறை வந்த போதுதான், அவள் கணவனுக்குத் தன் வணக்கத்தைக் கூறாமல் வந்து விட்டது அவன் மூளைக்குள் தெரிந்தது.

அடுத்த இவழி.....

தமிழ் மீடியமா? ஆங்கில மீடியமா?

— ஒரு காரகாரமான விவாதம்.

பால் தேவைப்படும் சேதமெல்லாம், அல்லவா
இன்றைய உடல் வலிப்புகள். சொல்லு தான்
செயல்பாடு. தேவையெல்லாம் தீர்ப் படுத்து
உங்கள் உடல் அல்லது உட்கிண்த உபயோகிப்பதை
அல்லது பாலாவுத் உபயோகிப்பதை. இதன்
நீர் உட்கிண்த மிகவும் நேர்த்தும் காலம்
இதனை அளிப்பது அல்ல. இதில் அல்ல
சொல்லுகள் காலம் இன்றைய உடல்.

Amulya

Instant Milkmix

பால்-எப்போது தேவையோ அப்போது!

விநாயகம் கிட்டுப்போம் :
குடியாந் கோ-ஆ. பிள்ளை மாண்புமிகுப் பொ.செ.கல் வி.
ஆனந்த-385 001.

